

Forslag

til

Lov om ændring af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., lov om tobaksvarer m.v., lov om elektroniske cigaretter m.v. og forskellige andre love

(Udmøntning af national handleplan mod børn og unges rygning)

§ 1

I lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 21. oktober 2008, som ændret ved § 2 i lov nr. 327 af 23. marts 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, § 2, nr. 1, 2 og 4, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, nr. 5 og 6, og § 5, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

2. I § 1, nr. 2, ændres »tobaksrygning« til: »tobaksvarer«.

3. I § 1 indsættes som nr. 3 og 4:

»3) Produkter med indhold af nikotin, der ikke er tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller elektroniske cigaretter, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter.

4) Rygeprodukter baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

4. § 2, stk. 1, affattes således:

»Ved reklame forstås i denne lov enhver handling i erhvervsøjemed med det formål at fremme salget af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, eller som har dette som en direkte eller indirekte virkning.«

5. § 2, stk. 3, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

6. I § 2, stk. 4, der bliver stk. 3, ændres »tobaksudsalgssted« til: »salgssted«.

7. § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, ophæves.

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 2-4.

8. § 3, stk. 3 og 4, ophæves.

9. § 4 affattes således:

»§ 4. Der må ikke ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.«

10. I § 5 indsættes som stk. 2:

»Stk. 2. Enhver form for uddeling til personale på salgssteder, bortset fra til butiksindehaveren, restauratøren, hotelværtten, kantineindehaveren eller andre ledende personer, er forbudt.«

11. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 5 a. Synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder, herunder på internettet, er forbudt.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer.

Stk. 3. Salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke tobaksvarer tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter der sælges på salgsstedet og varenes pris.

Stk. 4. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame hos salgssteder omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.«

12. I § 7, stk. 1, ændres »og 5« til: »,5 og 5 a«.

13. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. I regler, der fastsættes i medfør af § 5 a, stk. 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

2. I § 2 indsættes som *nr. 25- 30*:

»25) Tobakssurrogat: Produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. nr. 2, eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

26) Pibetobak: Tobak der kan forbruges via en forbrændingsproces, og som udelukkende er bestemt til brug i en pibe.

27) Tobak, der indtages nasalt: En røgfri tobaksvarer, som kan forbruges via næsen.

28) Cigar: En tobaksrulle, som kan forbruges via en forbrændingsproces og er nærmere defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU.

29) Cigarillo: En lille type cigar, nærmere defineret i artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2007/74/EF

30) Vandpibetobak: En tobaksvarer, der kan anvendes i en vandpibe. I denne lov anses vandpibetobak for at være røgtobak. Hvis et produkt kan anvendes både gennem vandpiber og som rulletobak, anses det som rulletobak.«

3. I § 14 indsættes som *stk. 3-5*:

»Stk. 3. Tobaksvarer, som ikke er omfattet af stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol må ikke markedsføres her i landet, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 3, herunder regler om, hvorvidt en konkret tobaksvarer og urtebaseret rygeprodukt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for

indholdet i tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Stk. 5. Pibetobak og cigarer er ikke omfattet af stk. 3.«

4. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Udstyr, der benyttes i forbindelse med tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers og urtebaserede rygeprodukters duft eller smag eller deres røgudviklingsintensitet, må ikke markedsføres her i landet.«

5. I *overskriften* til kapitel 5 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

6. Efter § 19 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 19 a. Fabrikanter og importører af tobakssurrogater skal sikre, at tobakssurrogater, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel, jf. stk. 2.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.«

7. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

8. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 gælder ikke for cigarer, pibetobak og piber.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning.«

9. Efter § 22 b indsættes i *kapitel 6*:

»§ 22 c. Sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om mærkning af tobakssurrogater, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger.«

10. I *overskriften* til kapitel 7 udgår »på tværs af grænser«.

11. I § 24, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter« og », der er registreret efter § 23, stk. 1,« udgår.

12. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Den, der markedsfører urtebaserede rygeprodukter her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning.«

13. I § 36, nr. 1, indsættes efter » § 20, stk. 1 og 2,«: »§ 21 a, stk. 1,«, og »§ 20, stk. 3, eller § 21« ændres til: »§ 20, stk. 3, § 21 eller § 21 a, stk. 3«.

14. I § 36 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobakssurrogater, hvis produktet ikke opfylder kravene i § 19 a, stk. 1, eller i regler fastsat i medfør § 19 a, stk. 2.«

15. I § 37 ændres »eller § 31, stk. 1,« til: »§ 31, stk. 1, eller § 31 a, stk. 1,«, og »eller § 31, stk. 2,« ændres til: »§ 31, stk. 2, eller § 31 a, stk. 2,«.

16. I § 38 ændres »§ 36, nr. 1-3 og 5,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3 og 5, § 36, stk. 2, eller § 37,«, og efter »tobaksvarer« indsættes: », tobakssurrogater«.

17. I § 39, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

18. I § 45, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1« til: »§ 14, stk. 1 og 3, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 19 a, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 22 a, § 24, stk. 1, § 28, stk. 2, § 30, stk. 1, eller § 30 a, stk. 1«.

19. I § 45, stk. 2, ændres »§ 21 eller § 30, stk. 2« til: »19 a, stk. 2, § 21, § 21 a, stk. 2, § 22 c, § 24, stk. 2, § 30, stk. 2, eller § 30 a, stk. 2«.

§ 3

I lov nr. 426 af 18. maj 2016 om elektroniske cigaretter m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 1558 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 3, stk. 1, nr. 1, udgår »3-årige gymnasiale«.

2. I § 3 indsættes som stk. 7:

»Stk. 7. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, ungdomsuddannelser m.v. der er omfattet af stk. 1, nr. 1.«

3. Efter § 3 indsættes:

»§ 3 a. På skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, må elever ikke anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1 skal på skolen oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler der er omfattet af stk. 1.

§ 3 b. På ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, må elever ikke anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1 skal på uddannelsesstedet oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser der er omfattet af stk. 1.

§ 3 c. Det er ikke tilladt at sælge elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler omfattet af § 3 a, stk. 1, og på uddannelsessteder omfattet af § 3 b, stk. 1.«

4. Efter § 5 indsættes:

»§ 5 a. Den, der vil fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin her i landet, skal inden markedsføringen påbegyndes lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Ved registreringen skal oplyses cvr-nummer, firmanavn, adresse, eventuel hjemmesideadresse og alle steder, hvor den registrerede fremstiller, oplagrer eller markedsfører elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholder med

eller uden nikotin. Ejeren af den registrerede virksomhed har pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for 14 dage, hvis der sker ændringer i de registrerede forhold.

Stk. 2. Det er ikke tilladt at fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet fra et sted, der ikke er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Fremstilling, oplagring og markedsføring må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen opretter et register over virksomheder og steder, der er registreret efter stk. 1.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra registeret om, hvorfra der markedsføres elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin eller uden nikotin til forbrugere.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringsordningen.«

5. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 9 a. Den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Stk. 2. Den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage påføres et produkt-ID.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning efter stk. 1 og påføring af produkt-ID efter stk. 2.«

6. I § 15, *stk. 2*, indsættes efter »efter«: »§ 5 a, stk. 1, eller«.

7 I § 17 ændres »radioprogrammer« til: »medieproduktion«.

8. Efter § 18 indsættes i *kapitel 7*:

»§ 18 a. Synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgssteder, herunder på internettet, er forbudt.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Stk. 3. Salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin der sælges på salgsstedet og varernes pris.

Stk. 4. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame på salgssteder omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan salgssteder må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.«

9. I § 25, *nr. 2*, indsættes efter »§ 9, stk. 1,«: »§ 9 a, stk. 1 og 2,«, og »eller § 9, stk. 2,« ændres til: », § 9, stk. 2, eller § 9 a, stk. 3,«.

10. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med en kendetegnende aroma må ikke markedsføres her i landet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke for kendetegnende aroma af mentol eller tobak.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 1, herunder regler om, hvorvidt et konkret produkt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for indholdet i produkter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Stk. 4. Udstyr, der benyttes i forbindelse med elektroniske cigaretter, der gør det muligt at ændre de pågældende elektroniske cigaretters duft eller smag eller deres røgdudviklingsintensitet, må ikke markedsføres her i landet.

11. I § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17« til: »§ 3 a, stk. 1, § 3 b, § 4, § 9, stk. 1, § 9 a, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, § 18 a, stk. 1 eller § 25 a, stk. 1,«.

12. I § 33, stk. 1, nr. 3, indsættes efter »registreringspligten i«: »§ 5 a, stk. 1, eller«.

13. I § 33, stk. 2, indsættes efter »§ 9, stk. 2,«: »§ 9 a, stk. 2,«, og »og § 18« ændres til: »§ 15 a, stk. 2, § 18 og § 18 a, stk. 5«.

§ 4

I lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 964 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, og i § 3, stk. 1, indsættes efter »Tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

2. I § 1 indsættes som stk. 3 og 4:

»Stk. 3. Ved tobakssurrogat forstås i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Stk. 4. Ved urtebaseret rygeprodukt forstås i denne lov et produkt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

3. I § 2 a, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

4. 3 steder i § 2 a, stk. 4, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter«, og »synlig« udgår.

5. I § 2 b, stk. 3, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

6. I § 5, stk. 2, ændres »kan der ske fratagelse af« til: »fratages«.

§ 5

I lov om røgfri miljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Formålet med loven er herudover at sikre, at børn og unge i skoletiden ikke konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.«

2. I § 1 indsættes som stk. 3-5:

»Stk. 3. Ved tobaksvarer forstås i denne lov et produkt, som kan anvendes og som helt eller delvist består af tobak, uanset om tobakken er generisk modificeret.

Stk. 4. Ved tobakssurrogater forstås i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Stk. 5. Ved urtebaserede rygeprodukter forstås i denne lov et produkt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

3. I § 7, stk. 1, udgår »treårige gymnasiale«, og efter »ikke tilladt at ryge« indsættes: »eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter«.

4. I § 7, stk. 2, udgår »treårig gymnasial«.

5. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. På skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1, skal på skolen oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler, der er omfattet af stk. 1.

§ 7 b. På ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1, skal på uddannelsesstedet oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser m.v., der er omfattet af stk. 1.

§ 7 c. Det er ikke tilladt at sælge tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på skoler omfattet af § 7 a, stk. 1, og på uddannelsessteder omfattet af § 7 b, stk. 1.«

6. I § 22, stk. 1, indsættes efter »små«: », traditionelle«.

7. I § 22, stk. 2, indsættes efter »Små«: », traditionelle«.

8. I § 22 indsættes som stk. 3:

»Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af små, traditionelle værtshuse og udskænkingssteder.«

9. I § 26, stk. 2, ændres »der« til: »som«.

§ 6

I lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 99 af 16. januar 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1554 af 18. december 2018 og senest ved § 5 i lov nr. 1436 af 17. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 67, stk. 1, indsættes i 1. pkt., efter »lægemidler«: », jf. dog stk. 2 og 3«, og 2. pkt. ophæves.

2. I § 67 indsættes efter stk. 1 som nye stykker:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan vederlagsfrit udlevere rygestoplægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Stk. 3. Lægemiddelstyrelsen kan give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

3. I § 68, stk. 4, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 4 og 5«.

4. I § 69, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 4«.

5. I § 104, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 67, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 67, stk. 1«.

§ 7

Lovens § 6 træder i kraft den 1. juli 2020.

Stk. 2. § 3 a i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 a i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 31. juli 2020.

Stk. 3. Lovens § 1, § 2, nr. 1-9 og 12-18, § 3, nr. 2, 4, 5 og 7-13, § 4 og § 5, nr. 1, 2 og 6-9, og § 3 c i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 c i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 1. januar 2021.

Stk. 4. Lovens § 3, nr. 1, og § 5, nr. 3 og 4, og § 3 b i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 b i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 31. juli 2021.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 2, nr. 10 og 11, og § 3, nr. 6.

Stk. 6. For tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter med kendetegnende aroma, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 3 og 4, virkning fra den 1. juli 2021.

Stk. 7. For tobaksvarer, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 8, virkning fra den 1. juli 2021.

Stk. 8. For urtebaserede rygeprodukter, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 6 og 12, virkning fra den 1. juli 2021.

Stk. 9. For elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 3, nr. 5, virkning fra den 1. juli 2021.

Stk. 10. For elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med kendetegnende aroma, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 3, nr. 10, virkning fra den 1. juli 2021.

§ 8

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Indledning

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Forbud mod synlig anbringelse og fremvisning

2.1.1. Gældende ret

2.1.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.2. Skærpelse af forbud mod tobaksreklame

2.2.1. Gældende ret

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.3. Skærpelse af forbud mod sponsorering og uddeling

2.3.1. Gældende ret

2.3.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.4. Standardiserede pakker

2.4.1. Gældende ret

2.4.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.5. Røgfri skoletid m.v.

2.5.1. Gældende ret

2.5.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.6. Regulering af smagsstoffer

2.6.1. Gældende ret

2.6.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.7. Regulering af tobakssurrogater

2.7.1. Gældende ret

2.7.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8. Bedre alderskontrol og skærpelse af strafniveau for overtrædelse af forbud mod salg af tobak til personer under 18 år

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Alderskontrollsystem

2.8.1.2. Skærpelse af strafniveau

2.8.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8.2.1. Alderskontrollsystem

2.8.2.2. Skærpelse af strafniveau

2.9. Skærpelse af strafniveau for overtrædelse af lov om røgfri miljøer

2.9.1. Gældende ret

2.9.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.10. Rygestopmedicin

2.10.1. Gældende ret

2.10.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Tobaksrygning er den væsentligste forebyggelige kilde til sygdom og død i Danmark. Ca. 13.600 mennesker dør årligt som følge af rygning. Samtidig er rygningen meget skævt fordelt og dermed også den største enkeltfaktor, der skaber ulighed i sundhed her i landet.

En særlig problemstilling knytter sig til børn og unges rygning, da de er særligt sårbare over for skadesvirkningerne af tobak og andre nikotinprodukter. Samtidig begynder de fleste unge at ryge, inden de fylder 18 år, og de får dermed allerede i en tidlig alder skabt den nikotinafhængighed, som kan skade dem resten af livet. De seneste tal viser en stigning i andelen af unge, der ryger dagligt.

Det skal der gøres noget ved. Med lovforslaget er det derfor regeringens hensigt at skærpe tobakslovgivningen med henblik på at nedbringe antallet af rygere – særligt at færre unge begynder at ryge eller blive afhængige af andre nikotinprodukter. Det er ligeledes regeringens hensigt at sikre, at rygning eller brug af andre nikotinprodukter ikke appellerer til børn og unge, og at børn og unge ikke bliver konfronteret dermed i forbindelse med eksempelvis deres skolegang.

Lovforslaget er en udmøntning af aftalen om en national handleplan mod børn og unges rygning indgået den 18. december 2019 mellem regeringen (Socialdemokratiet) og Venstre, Radikale Venstre, Socialistisk Folkeparti, Enhedslisten, Det Konservative Folkeparti og Alternativet. Aftalen indeholder en bred vifte af initiativer rettet mod at stoppe og forebygge børn og unges rygning og nikotinafhængighed, og aftalen gennemfører en række af de initiativer, som patientforeninger og fagfolk har efterspurgt i flere år.

Lovforslaget indeholder derfor en række initiativer med henblik på at skærpe den gældende tobakslovgivning.

Med lovforslaget foreslås det, at tobaksvarer, tobakssurrogater (forstået som andre nikotinprodukter end tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter, elektroniske cigaretter og godkendte lægemidler) og elektroniske cigaretter ikke må være synlige for forbrugerne på salgssteder, herunder på internettet, indtil en kunde konkret efterspørger dem. Dog vil der også fremadrettet være undtagelser for fysiske butikker, der har specialiseret sig i henholdsvis salg af cigarer, piber og pibetobak samt salg af elektroniske cigaretter. Derudover foreslås det, at der ikke må skiltes med tobaksvarer, tobakssurrogater og elektroniske cigaretter, og at prisoplysninger kun må angives på neutrale lister. Særligt i forhold til fysiske specialbutikker for elektroniske cigaretter ophæves retten til at reklamere på salgsstedet og på facaden. Desuden skærpes reklameforbuddet for tobaksvarer, så alle former for direkte og indirekte reklame og sponsorering forbydes, og som noget nyt omfattes tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter ligeledes af forbuddet.

Herudover foreslås det med lovforslaget at indføre standardiserede pakker for alle tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter undtaget cigarer, pibetobak og piber, så pakkerne får et ensartet udtryk. Standardiseringen indebærer blandt andet, at producent- og produktnavn skal fremgå på en standardiseret måde, at logoer ikke må fremgå, og at emballagens farve m.v. standardiseres. Standardisering kan medvirke til at fjerne pakkernes reklameeffekt.

For at undgå, at skoleelever konfronteres med rygning m.v. i skoletiden indeholder lovforslaget også forslag om røgfri skoletid for elever på alle grundskoler, kostskoler, efterskoler m.v. Desuden skal forbuddet også gælde ungdomsuddannelser, ligesom de ungdomsuddannelser, der har optag af børn og unge under 18 år, og som ikke er omfattet af det gældende krav til røgfri matrikel, foreslås omfattet heraf. Derudover foreslås det at forbyde salg af tobak, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på grundskoler, kostskoler, efterskoler, ungdomsuddannelser m.v.

Herudover foreslås det at forbyde smagsstoffer, der kan lokke børn og unge til at bruge tobaksvarer og elektroniske cigaretter. Således forbydes det at sælge elektroniske cigaretter m.v. med kendetegnende aromaer andre end tobakssmag og mentolsmag. Det samme foreslås for de tobaksvarer, der ikke i forvejen er omfattet af forbuddet mod kendetegnende aromaer, dog ikke pibetobak og cigarer samt urtebaserede rygeprodukter

Med lovforslaget foreslås det også at regulere tobakssurrogater (nikotinprodukter), der ikke tidligere har været reguleret i dansk ret, således at de omfattes af den samme regulering som tobaksvarer hvad angår for eksempel reklamereglerne, aldersgrænser m.v., ligesom der foreslås krav om sundhedsadvarsler på pakkerne på linje med de gældende regler for elektroniske cigaretter.

For at sikre effektiv håndhævelse af den gældende aldersgrænse for salg af tobaksvarer og elektroniske cigaretter foreslås det også, at der stilles krav til alle forhandlere, der markedsfører via internettet, om at sikre et system, der effektivt verificerer købers alder, ligesom straffen for overtrædelse af aldersgrænsen foreslås skærpet. Desuden foreslås loven udvidet til også at omfatte urtebaserede rygeprodukter.

Endelig indeholder lovforslaget forslag om at skærpe straffen for overtrædelse af lov om røgfri miljøer og lettere adgang for kommuner til at udlevere gratis rygestopmedicin.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med forhøjelsen af tobaksafgiften, som blev vedtaget med lov nr. 1588 af 27. december 2019 om ændring af tobaksafgiftsloven og lov om forskellige forbrugsafgifter, ligesom der som følge af finanslovsaftalen for 2020 er afsat midler til kontrol med aldersgrænserne og til forsøg med rygestopkurser og vederlagsfri rygestopmedicin til socialt udsatte.

Således samles en række initiativer på området, der effektivt skal være med til at sætte en stopper for og forebygge børn og unges rygning og brug af andre nikotinprodukter. Med forslaget ønsker regeringen at sende et klart signal til børn og unge om, at det er yderst sundhedsskadeligt at ryge. Det er kombinationen af alle initiativerne, der effektivt skal være med til at reducere andelen af unge, der ryger i Danmark og på sigt bidrage til at mindske uligheden i sundhed.

2. Lovforslagets hovedindhold

2.1. Forbud mod synlig anbringelse og fremvisning

2.1.1. Gældende ret

Reglerne om reklame for tobaksvarer fremgår af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 21. oktober 2008, som ændret ved § 1 i lov nr. 327 af 23. marts 2013.

Det fremgår af lovens § 2, stk. 1, at der ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer. I bemærkningerne til lovforslag nr. 134 fremsat den 13. december 2000, beskrives det, at det er uden betydning, om tilkendegivelsen er mundtlig, skriftlig, formidlet via presse, film (herunder produkt placement), internet m.v. Oprensningen er ikke udtømmende, idet også andre og fremtidige former for massekommunikation med markedet vil være omfattet af bestemmelsen. Det afgørende vil være, om formålet er at fremme afsætningen af tobaksvarer. Der henvises i den forbindelse til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3027.

I lovens § 2, stk. 2, opregnes eksempler på, hvad der tillige forstås ved reklame. Reklame inkluderer således også brug af et navn, mærke, symbol eller andre kendetegn, der hovedsagelig er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 2, nr. 1. Reklame omfatter desuden markedsføring af tobaksvarer ved hjælp af et varemærke, der er kendt som eller i brug som mærke for andre varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 2, nr. 2. Reklame omfatter endvidere brug af layout, udformning eller bestemte farvesammensætninger, der forbindes med bestemte tobaksvarer, jf. § 2, stk. 2, nr. 3. Endelig omfatter reklame også brug af genkendelige tobaksvarer i reklame for andre varer og tjenesteydelser, jf. § 2, stk. 2, nr. 4.

Det følger af lovens § 3, stk. 1, at alle former for reklame er forbudt.

Imidlertid fremgår det af lovens § 3, stk. 2, nr. 1-6, at forbuddet ikke gælder i de opregnede situationer. I den forbindelse følger det, at forbuddet ikke gælder 1) meddelelser, der udelukkende henvender sig til fagfolk inden for branchen, 2) prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder, 3) skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«, 4) reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigaretter, med undtagelse af salg på internettet, 5) brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer og 6) brug af et navn,

der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Forbuddet gælder ikke neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende, jf. § 3, stk. 3. Tobaksvarer må således kun placeres 1) på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne, jf. § 3, stk. 3, nr. 1-3.

I forlængelse heraf fremgår det af lovens § 3, stk. 4, at hylderne, skabene og boksene ikke må få en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

Det følger af markedsføringslovens § 14, stk. 1, jf. lov nr. 426 af 3. maj 2017, at en erhvervsdrivende, der udbyder produkter til forbrugere, i sin handelspraksis klart og tydeligt skal oplyse om produkternes pris. Det fremgår videre af § 14, stk. 2, at erhvervsministeren efter forhandling med vedkommende minister samt repræsentanter for forbrugerne og de relevante erhvervsorganisationer kan fastsætte de nærmere regler om oplysningsforpligtelsen i stk. 1.

Bemyndigelsen i markedsføringslovens § 14, stk. 2, er udnyttet med bekendtgørelse nr. 1696 af 14. december 2017 om oplysning om salgspris og enhedspris for forbrugsvarer (prismærkningsbekendtgørelsen). Efter prismærkningsbekendtgørelsens § 3, stk. 1, skal erhvervsdrivende, der udbyder varer til forbrugere, i salglokalet, eller hvor varerne i øvrigt udstilles til salg, oplyse om såvel salgspris som enhedspris for den udbudte vare eller varemængde. Prisoplysningerne skal gives tydeligt, let læseligt og således, at der ikke kan opstå tvivl om, hvilken vare prisoplysningerne vedrører.

Det følger af prismærkningsbekendtgørelsens § 4, at pligten til at meddele prisoplysninger ved mærkning, skiltning eller på anden måde i henhold til bekendtgørelsen ved udbud af cigaretter, shagtobak samt dag- og ugeblade kan på ekspeditionsstedet i det forretningslokale, hvorfra salget finder sted, anses for opfyldt gennem den på varen eller emballagen påtrykte pris ved salg til forbrugere. Dette gælder dog ikke for dag- og ugeblade, hvis de udbydes i detailsalg ved udstilling i vinduer.

Der er ikke i gældende ret regler om forbud mod reklame for tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Reglerne om reklame for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin fremgår af kapitel 7 i lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det følger af lovens § 16, at der ikke må reklameres for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin over for offentligheden. Ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, som har til formål at fremme salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, eller som har dette som en direkte eller indirekte virkning. Ved offentligheden forstås alle borgere med undtagelse af personer, der beskæftiger sig erhvervs-mæssigt med produktion, import eller salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin.

Herudover følger det af lovens § 17, at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til radioprogrammer, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin fremmes.

Efter lovens § 18 fastsætter sundheds- og ældreministeren nærmere regler om reklame m.v. for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Disse regler er udmøntet i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Forbud mod synlig anbringelse af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter eller elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin har ikke tidligere været reguleret i dansk lovgivning.

2.1.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Børn og unge skal ikke kunne møde tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgssteder.

Skjulte tobaksvarer ser ud til at kunne bidrage til at hindre, at børn og unge fristes til at begynde at ryge eller får tilbagefald efter rygestop. Der henvises i den forbindelse til Vidensråd for Forebyggelse, 2018: Forebyggelse af rygning blandt unge – hvad virker? Sundheds- og Ældreministeriet vurderer derfor, at et forslag om et forbud mod synlig fremvisning og anbringelse på salgssteder for tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin vil være et relevant og effektivt værktøj til at sikre, at færre børn og unge fremadrettet ryger eller begynder at anvende andre produkter med nikotin eller elektroniske cigaretter.

En række supermarkeds kæder har på eget initiativ allerede valgt at gemme tobaksvarerne væk. Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at det vil medføre mere lige konkurrencevilkår og øge virkningen af tiltaget, hvis der stilles krav om, at alle forhandlere skal skjule tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgsstedet.

Det foreslås derfor, at der indføres krav om, at alle tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin skal være skjult på alle salgssteder, herunder på internettet, indtil en forbruger konkret efterspørger den.

Forslaget er særligt målrettet de købere, der ikke allerede er faste forbrugere af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, såsom børn og unge. Faste forbrugere af tobaksvarer ved, hvilke produkter og mærker de foretrækker, og denne gruppe behøver ingen visuel påmindelse om dette. Det er således ikke hensigten at gøre udbuddet af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin mindre end efter de gældende regler, men derimod at forhindre, at børn og unge ved synlig fremvisning eller anbringelse af varerne fristes til at begynde at ryge eller får tilbagefald efter rygestop.

Med forslaget vil Sundheds- og Ældreministeriet således skærpe de gældende regler på tobaksreklameområdet, således at al synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgssteder bliver forbudt. Det bliver derved forbudt for salgssteder at anbringe og fremvise varerne i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende.

Det vil være op til det enkelte salgssted at bestemme, hvordan varerne kan skjules. Denne metodefrihed skyldes bl.a., at de danske butikker er lige så forskelligt indrettede, som de er mange, og derfor bør hver enkelt salgssted kunne indrette sig, som det passer bedst. Det er derfor op til det enkelte salgssted, om det vil skjule varerne i skabe, ved eller under betalingskasser, bag forhæng m.v., under forudsætning af, at varerne er skjult for købere på salgsstedet. Det afgørende er således, at de pågældende varer reelt er skjult mellem køb for at sikre, at særligt unge ikke fristes til at anvende dem. Fremvisning af varerne må dog gerne ske ved visning af sortiment til kunde på forudgående anmodning, ved genopfyldning af varer, ved vedligeholdelse og rengøring af opbevaringsenheden og i forbindelse med træning af personale.

Det foreslås også, at forbuddet skal gælde synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin ved salg på internettet. Salg på internettet dækker i denne forbindelse også salg via app-funktioner. Ved salg af sådanne varer på internettet må der således ikke fremvises billeder af produktet.

Det foreslås endvidere, at lovens forbud mod synlig anbringelse og fremvisning ikke finder anvendelse på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, piber, pibetobak og cigarer, hvor de sidstnævnte varegrupper, ikke specielt appellerer til unge mennesker.

Sundheds- og Ældreministeriet vurderer, at en undtagelse for sådanne specialforretninger ikke strider mod formålet med de foreslåede regler om skjulte tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, idet det må antages, at specialforretningers kunder generelt opsøger forretningen af egen drift for at købe varerne eller for at skaffe sig information om de pågældende

varer. Eftersom køberen selvstændigt opsøger specialforretningen for at købe varer eller skaffe sig information herom, er køberens beslutning om dette taget forud for besøget i butikken. Den købsopfordring, der ligger i synlig fremvisning eller anbringelse af varerne, vil således være af mindre betydning for den målgruppe, som køber varer i specialbutikker. Situationen er derimod en anden, når en køber befinder sig i en almindelig dagligvarebutik og ikke nødvendigvis har et bevidst ønske om at blive mødt af synligt opstillede varer. Derudover er forslaget om skjulte tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin særligt målrettet de købere, der ikke allerede er faste forbrugere af disse varer, såsom børn og unge, som umiddelbart ikke vurderes at være målgruppen for særligt køb af piber, pibetobak og cigarer.

Det foreslås, at salgssteder, herunder salgssteder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke varer der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for. Der skal således på salgsstedet foreligge en neutral liste, der ikke fremhæver nogle produkter, mærker eller priser frem for andre. Oplysningerne skal gives på salgsstedet.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets hensigt, at kunder, der ønsker at købe tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, skal have mulighed for at kunne gøre sig bekendt med salgsstedets udvalg, og til hvilke priser de pågældende varer sælges for. Sundheds- og Ældreministeriet finder det relevant at sikre dette ud fra et generelt forbrugersyn. I den forbindelse skal det også bemærkes, at prisoplysninger allerede i et vist omfang er reguleret i markedsføringsloven for så vidt angår tobaksvarer. Det følger således af prismærkningsbekendtgørelsens § 4, at pligten til at meddele prisoplysninger ved mærkning, skiltning m.v. ved udbud af cigaretter og shagtobak på ekspeditionsstedet i det forretningslokale, hvorfra salget finder sted, kan anses for opfyldt gennem den på varen eller emballagen påtrykte pris ved salg til forbruger.

Den foreslåede bestemmelse regulerer således ikke selve adgangen til at kunne gøre sig bekendt med prisen på en tobaksvarer, tobakssurrogater, et urtebaseret rygeprodukt eller elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, men derimod den måde, hvorpå prisen vises.

Med tiltaget vil salgsstedet have mulighed for at give køberen neutrale oplysninger om, hvilke varer der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges. I forlængelse heraf foreslås det at give sundheds- og ældreministeren bemyndigelse til at kunne fastsætte regler om, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger om, hvilke varer der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for. Reglerne om de neutrale oplysninger kan eksempelvis angå oplysningernes skrifttype, skriftstørrelse, farve, andre kendetegn m.v.

2.2. Skærpelse af forbud mod tobaksreklame

2.2.1. Gældende ret

Reglerne om tobaksreklame fremgår af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 21. oktober 2008 som ændret ved § 2 i lov nr. 327 af 23. marts 2013.

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at loven finder anvendelse på tobaksvarer. Med tobaksvarer forstås dels varer, der er bestemt til at ryges indsnuses, suttes eller tygges, hvis de, helt eller delvis, er fremstillet af tobak, dels varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning, jf. lovens § 1, stk. 2, nr. 1-2.

Det følger af lovens § 2, stk. 1, at der ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer. I de specielle bemærkninger til lovens § 2, stk. 1, i lovforslag nr. 134 fremsat den 13. december 2000, beskrives det, at det er uden betydning, om tilkendegivelsen er mundtlig, skriftlig, formidlet via presse, film (herunder produkt placement), Internet m.v. Oprensningen er ikke udtømmende, idet også andre og fremtidige former for massekommunikation med markedet vil være omfattet af bestemmelsen. Det afgørende er, om hensigten er at fremme afsætningen af tobaksvarer. Der henvises i den forbindelse til Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3027.

Det gældende tobaksreklamebegreb blev indført med lov nr. 492 af 7. juni 2001 om forbud mod tobaksreklame m.v. I de almindelige bemærkninger til det lovforslag (nr. 134 fremsat den 13. december 2000), der lå til grund for loven, jf.

Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3026, beskrives det under afsnit 11 om forholdet til EU-retten, at det oprindeligt var tanken, at lovforslaget skulle implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/43/EF af 6. juli 1998 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse. Imidlertid blev direktivet annulleret ved EU-Domstolens dom af 5. oktober 2000 (C-376/98). Begrundelsen herfor var, at fællesskabslovgiver ikke havde kompetence til at vedtage direktivet i henhold til EU-traktaten.

Direktiv 2003/33/EF om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse trådte i kraft den 20. juni 2003. I direktivets artikel 2, litra b, fremgår det, at der med reklame forstås enhver form for kommerciel kommunikation med det formål at fremme salget af en tobaksvarer eller med dette som en direkte eller indirekte virkning.

I § 2, stk. 2, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. opregnes eksempler på, hvad der tillige forstås ved reklame. Reklame inkluderer således også brug af et navn, mærke, symbol eller andre kendetegn, der hovedsagelig er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, jf. stk. 2, nr. 1. Reklame omfatter desuden markedsføring af tobaksvarer ved hjælp af et varemærke, der er kendt som eller i brug som mærke for andre varer og tjenesteydelser, jf. stk. 2, nr. 2. Reklame omfatter endvidere brug af layout, udformning eller bestemte farvesammensætninger, der forbindes med bestemte tobaksvarer, jf. stk. 2, nr. 3. Endelig omfatter reklame også brug af genkendelige tobaksvarer i reklame for andre varer og tjenesteydelser, jf. stk. 2, nr. 4.

Det følger af lovens § 3, stk. 1, at alle former for reklame er forbudt.

Det følger imidlertid af lovens § 3, stk. 2, nr. 1-6, hvilke situationer forbuddet ikke gælder for. Forbuddet gælder ikke 1) meddelelser, der udelukkende henvender sig til fagfolk inden for branchen, 2) prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder, 3) skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«, 4) reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, med undtagelse af salg på internettet, 5) brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer og 6) brug af et navn, der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Det fremgår endvidere af lovens § 3, stk. 3, at forbuddet ikke gælder neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende. Tobaksvarer må således kun placeres 1) på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne, jf. lovens § 3, stk. 3, nr. 1-3.

I forlængelse heraf fremgår det af lovens § 3, stk. 4, at hylderne, skabene og boksene ikke må få en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

Efter de gældende regler fører Forbrugerombudsmanden tilsyn med lovens overholdelse. Tilsynet føres efter markedsføringslovens regler, jf. § 6 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Det følger af lov om elektroniske cigaretter m.v., at der ikke må reklameres for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin over for offentligheden, jf. § 16, stk. 1. Det fremgår endvidere af lovens § 16, stk. 2, at der ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, som har til formål at fremme salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, eller som har dette som en direkte eller indirekte virkning.

2.2.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som det fremgår under afsnit 2.2.1. er tobaksreklame generelt forbudt i Danmark. En rapport udarbejdet af blandt andre WHO Europe og Kræftens Bekæmpelse (Capacity Assessment on the Implementation of Effective Tobacco Control Policies in Denmark, januar 2018) har anbefalet, at Danmark beskytter børn og unge mod eksponering for tobaksindustriens markedsføring ved at sikre, at det nuværende reklameforbud omfatter alle former for

tobaksreklame, promovering og sponsorater f.eks. i forbindelse med musikfestivaler. Rapporten påpeger endvidere, at *"tobaksindustrien har mulighed for at påvirke dansk sundhedspolitik og er ikke tilstrækkeligt reguleret med hensyn til gennemsigtighed, donationer eller virksomhedernes sociale ansvar (CSR)"*.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at en skærpelse af forbuddet mod tobaksreklame kan medvirke til at bekæmpe tobaksindustriens forsøg på at promovere tobaksprodukter. Derfor finder ministeriet det vigtigt at præcisere, at forbuddet mod tobaksreklame tillige omfatter den kommunikation, der blot har den indirekte virkning at fremme salget af tobaksvarer.

Samtidig finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der skal skabes overensstemmelse mellem definitionen af reklame i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. og det bagvedliggende direktiv 2003/33/EF om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse.

Herudover finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der bør være overensstemmelse mellem reglerne om reklame for tobaksprodukter og reglerne om reklame for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin.

Det foreslås således, at der ved reklame i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. skal forstås enhver handling i erhvervsøjemed med det formål at fremme salget af en tobaksvarer eller med dette som en direkte eller indirekte virkning.

Som følge af den foreslåede ændring i denne lovs § 1, nr. 1, hvormed lov om tobaksvarer m.v. udvides til også at omfatte tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, vil den foreslåede ændring af reklamereglerne ovenfor også gælde for tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Der er således det samme sundhedsmæssige beskyttelseshensyn over for forbrugerne i forhold til promovering af tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter som over for tobaksvarer.

2.3. Skærpelse af forbud mod sponsorering og uddeling

2.3.1. Gældende ret

Reglerne om sponsorering af tobaksprodukter fremgår af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovebekendtgørelse nr. 1021 af 21. oktober 2008 som ændret ved § 2 i lov nr. 327 af 23. marts 2013.

Det fremgår af lovens § 2, stk. 3, at der ved sponsorering forstås ethvert økonomisk bidrag til en aktivitet, et arrangement m.v. med sigte på at fremme afsætningen af en tobaksvarer.

Det følger endvidere af lovens § 4, at sponsorering til fordel for tobaksvarer er forbudt.

I bemærkningerne til § 2, stk. 3, i lovforslag nr. 134 om forbud mod tobaksreklame m.v. fremsat den 13. december 2000, jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3028, fremgår det, at der med bidrag tænkes på penge, prisfordele, gaver, støtte osv. til aktiviteter, begivenheder, arrangementer o. lign., uanset om de kommer fra tobaksbranchen eller fra andre, som ydes under forudsætning af, at sponsoren får sit navn, logo m.v. vist eller nævnt i forbindelse med den pågældende aktivitet.

Sponsoringsbegrebet stammer fra direktiv 2003/33/EF om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse, som trådte i kraft den 20. juni 2003. I direktivets artikel 2, litra c, fremgår det, at der med sponsorering forstås enhver form for offentligt eller privat bidrag til et arrangement, en aktivitet eller en enkeltperson med det formål at fremme salget af en tobaksvarer eller med dette som en direkte eller indirekte virkning. Efter lov om forbud mod tobaksreklame m.v. er der derimod kun tale om sponsorering, hvis det økonomiske bidrag til en aktivitet, et arrangement m.v. tager sigte på at fremme afsætningen af en tobaksvarer, jf. § 2, stk. 3.

Regler om uddeling af tobaksvarer fremgår tillige af lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Det følger således af lovens § 5, at enhver form for uddeling, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer, er forbudt.

I bemærkningerne til § 5, i lovforslag nr. 134 om forbud mod tobaksreklame m.v. fremsat den 13. december 2000 fremgår det, at der i denne bestemmelse forbydes enhver form for uddeling, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer. Herved tænkes såvel på gratis uddeling, som næsten gratis uddeling, dvs. de situationer, hvor prisen ikke står mål med produktets værdi. Forbuddet tager sigte på uddeling, der har præg af at være organiseret, og de situationer, hvor en erhvervsdrivende står bag uddelingen. Rent private gaver er ikke omfattet af forbuddet. Der henvises i den forbindelse til jf. Folketingstidende 2000-01, tillæg A, side 3030.

I forbindelse med behandlingen af forslag til lov nr. 134 om forbud mod tobaksreklame m.v. fremsat den 13. december 2000 blev der stillet spørgsmål nr. 1 til sundhedsministeren, hvor ministeren blev bedt kommentere en henvendelse fra Tobaksindustrien af 11. januar 2001, der bl.a. omhandlede uddeling. I svaret henviser sundhedsministeren til, at det ikke har været hensigten, at bestemmelsen skulle omfatte fagfolk, der i forbindelse med et almindeligt salgsarbejde udleverer vareprøver, hvorfor repræsentanter for Tobaksindustrien fortsat vil kunne uddele vareprøver til detaileddet.

Det følger af lov om elektroniske cigaretter m.v., at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til radioprogrammer, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin fremmes, jf. § 17.

2.3.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Sundheds- og Ældreministeriet finder det uhensigtsmæssigt, at det efter de gældende regler eksempelvis er tilladt for en tobaksvirksomhed at yde et årligt økonomisk bidrag til en festival med henblik på at sikre, at firmaets produkter sælges på festivalen, så længe tobaksvirksomhedens navn, logo m.v. ikke nævnes eller vises.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at en skærpelse af forbuddet mod sponsorering til fordel for tobaksprodukter kan medvirke til at bekæmpe tobaksindustriens forsøg på at promovere tobaksprodukter. Herudover finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der bør være overensstemmelse mellem reglerne om sponsorering til fordel for tobaksprodukter, som fremgår af lov om forbud mod tobaksreklame m.v., samt reglerne om sponsorering til fordel for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, som fremgår af lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det foreslås derfor, at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.

Forslaget indebærer, at forbuddet skærpes i forhold til gældende ret, således at det også omfatter de situationer, hvor økonomisk bidrag eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner eller lignende blot vil have den indirekte virkning at fremme salget for tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at en skærpelse af forbuddet kan medvirke til at bekæmpe tobaksindustriens forsøg på at promovere tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Sundheds- og Ældreministeriet ønsker desuden at præcisere forbuddet mod uddeling, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Således foreslås det, at det i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. indsættes, at enhver form for uddeling til personale på tobaksudsalgssteder er forbudt, bortset til butiksindehaveren, restauratøren, hotelværten, kantineindehaveren eller andre ledende personer. Det foreslås derved, at uddeling til andre typer af personale end de nævnte ledende personer vil blive forbudt.

2.4. Standardiserede pakker

2.4.1. Gældende ret

Efter de gældende regler i lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019, stilles der en række krav til tobaksvarers enkeltpakning og eventuel ydre emballage.

Det følger således af lovens § 19, stk. 1, at den, der markedsfører en tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage er forsynet med sundhedsadvarsler på dansk.

I § 19, stk. 2, gives der bemyndigelse til sundheds- og ældreministeren til at fastsætte regler om 1) antallet og typen af sundhedsadvarsler, som den enkelte kategori af tobaksvarer skal være forsynet med, 2) sundhedsadvarslernes form, affattelse, layout, placering og størrelse og 3) forbud mod helt eller delvis at skjule eller bryde sundhedsadvarsler, når tobaksvareren markedsføres. Bemyndigelsen er udnyttet med bekendtgørelse om grænseværdier, sundhedsadvarsler og alderskontrollsystem m.v. af tobaksvarer m.v., der er udstedt bl.a. i medfør af § 19, stk. 2.

I § 10, stk. 1, i bekendtgørelse om grænseværdier, sundhedsadvarsler og alderskontrollsystem m.v. af tobaksvarer m.v. fremgår det bl.a., at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage om cigaretter, rulletobak og vandpibetobak skal være forsynet med en generel advarsel, en informationsmeddelelse og en kombineret sundhedsadvarsel.

Efter § 20, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v. skal den, der markedsfører en tobaksvarer her i landet endvidere sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke indeholder elementer eller træk, som 1) fremmer en tobaksvarer eller opfordrer til brug af den ved at give et fejlagtigt indtryk af produkternes karakteristika, virkninger, risici eller emissioner, 2) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvarer er mindre skadelig end andre eller har til formål at reducere virkningen af bestemte skadelige bestanddele i røgen, 3) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvarer har vitaliserende, energigivende, helbredende, foryngende, naturlige, økologiske egenskaber eller andre positive formål eller andre positive sundheds- eller livsstilsmæssige virkninger, 4) henviser til smag, duft, aromastoffer eller andre tilsætningsstoffer eller oplyser, at produktet ikke indeholder sådanne, 5) får produktet til at ligne en fødevarer eller et kosmetisk produkt eller 6) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvarer har en forbedret biologisk nedbrydelighed eller andre miljømæssige fordele.

Den, der markedsfører en tobaksvarer her i landet, skal sikre, at en enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke mærkes med oplysninger om tobaksvarerens indhold af nikotin, tjære og kulilte, jf. § 20, stk. 2.

Det følger af § 21 i lov om tobaksvarer m.v., at Sundhedsstyrelsen fastsætter nærmere regler om krav til størrelse, form, funktionalitet og bestanddele i forhold til enkeltpakninger af cigaretter og rulletobak. Bemyndigelsen er udnyttet ved bekendtgørelse nr. 1064 af 4. juli 2017 om undersøgelser af konkrete tilsætningsstoffer i tobaksvarer og nærmere krav til mærkning og emballering af cigaretter og rulletobak m.v., der er udstedt bl.a. i medfør af § 21.

Det fremgår af bekendtgørelsens § 7, stk. 1, at enkeltpakninger med cigaretter skal være kasseformede. Det fremgår videre af § 7, stk. 2, at en enkeltpakning med cigaretter kan være fremstillet af karton eller et blødt materiale og ikke må have en åbning, der kan lukkes eller forsegles igen efter første åbning, bortset fra flip-top-låg og klapæsker med et hængslet låg. For så vidt angår flip-top-låg og hængslede låg må låget kun være hængslet på enkeltpakningens bagside. Det fremgår desuden af § 7, stk. 3, at enkeltpakninger med cigaretter skal indeholde minimum 20 cigaretter. For så vidt angår enkeltpakninger med rulletobak, fremgår det af § 8, stk. 1 i bekendtgørelsen, at enkeltpakninger med rulletobak skal være kasseformede, cylindriske eller have form som en pung. Med pung forstås en enkeltpakning, der har form af enten en rektangulær lomme med en flap, der dækker åbningen (rektangulær pung) eller en opretstående pung. Endelig følger det af bekendtgørelsens § 8, stk. 2, at enkeltpakninger med rulletobak minimum skal indeholde 30 gram tobak.

Efter gældende ret er det ydermere et krav, at den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke indeholder kuponer, der tilbyder rabatter, gratis uddeling, to for en-tilbud eller andre lignende tilbud, jf. § 22 i lov om tobaksvarer m.v.

Den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal desuden sikre, at hver enkeltpakning med tobaksvarer er påført et entydigt identitetsmærke udstedt af den danske id-udsteder, jf. § 22 a, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v. Det følger herudover, at for tobaksvarer fremstillet uden for EU gælder kravene for entydige identitetsmærker kun for produkter, der er bestemt for eller markedsføres i Danmark, jf. lovens § 22 a, stk. 2, samt at entydige identitetsmærker skal være påtrykt eller anbragt på en sådan måde, at de ikke kan fjernes eller slettes, og de må ikke være skjult eller brudt, jf. lovens § 22 a, stk. 3. Endelig skal den, der markedsfører tobaksvarer her i landet sikre, at hver enkeltpakning med tobaksvarer er påført et sikkerhedsstempelmærke efter § 22 b, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v. Skatteministeren har efter lovens § 22 b, stk. 2, fastsat nærmere regler om de tekniske standarder for

sikkerhedsstempelmærker på tobaksvarer i bekendtgørelse nr. 1012 af 1. oktober 2019 om sikkerhedsstempelmærkninger på tobaksvarer. Det fremgår heraf, at sikkerhedsstempelmærker skal påføres enkeltpakninger af tobaksvarer på en sådan måde, at 1) de på ingen måde er skjult eller brydes heller ikke af prismærker eller andre elementer, der er påkrævet i henhold til lovgivningen, i al den tid en tobaksvare markedsføres, og 2) de er beskyttet mod at blive udskiftet, genanvendt eller ændret på nogen måde.

I gældende dansk lovgivning stilles der således en række krav til tobaksvarers emballage og eventuelle ydre emballage, men producenter m.fl. har stadig mulighed for at påføre deres navn, logo, farve, andre kendetegn m.v. på emballagen og den eventuelle ydre emballage.

Det følger af præambelbetragtning nr. 53 i direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (tobaksveddirektivet), at på baggrund af de forskellige grader af harmonisering, der opnås med direktivet, bør medlemsstaterne dog under visse omstændigheder bevare beføjelsen til at pålægge yderligere krav i visse henseender for at beskytte folkesundheden. Det fremgår af præambelen, at dette gælder i forhold til andre aspekter end sundhedsadvarsler i forbindelse med præsentationen og emballeringen af tobaksvarer, bl.a. farver, for hvilke dette direktiv indeholder et første sæt grundlæggende fælles regler. Endelig fremgår det af præambelen, at medlemsstaterne vil derfor for eksempel kunne indføre bestemmelser om yderligere standardisering af tobaksvarers emballage, forudsat at bestemmelserne er forenelige med TEUF og WTO-forpligtelserne og ikke indskrænker anvendelsen af dette direktiv.

Det følger af § 8 i lov om elektroniske cigaretter m.v., at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om mærkning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger.

Det følger herudover af lovens § 9, at fabrikanter og importører, der har indgivet anmeldelse efter § 5, stk. 1, skal sikre, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel. Sundheds- og ældreministeren har i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. fastsat regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.

2.4.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Ved indførelse af standardiseret udformning af tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter samt elektriske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin begrænses producenternes mulighed for at bruge varerne som branding og reklame. Standardisering indebærer blandt andet, at varerne ikke har logoer eller andre former for brandingelementer og har samme farve og samme standardskrifttype.

Flere europæiske lande har indført eller er ved at indføre standardiserede tobakspakker, således at det område, producenten i dag har til rådighed, også skal have et bestemt udseende. Standardiserede tobakspakker er et relativt nyt tiltag, og evidensen er derfor sparsom, men Sundhedsstyrelsen vurderer på grundlag af de foreliggende undersøgelser og erfaringer, at det vil have en effekt på især børn og unges rygning.

Standardiseret udformning af tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter samt elektriske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin er særligt målrettet ikke allerede faste forbrugere heraf, såsom børn og unge. Forslaget om standardiseret udformning af tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter samt elektriske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin er således ikke målrettet de personer, der allerede er forbrugere, men derimod særligt børn og unge, som endnu ikke har brugt produkterne og derved er mere følsomme over for brandingelementer, kendetegn m.v.

Det foreslås således, at enhver enkeltpakning og eventuel ydre emballage af tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der markedsføres i Danmark, skal have en standardiseret udformning. Formålet med standardiseringen er at undgå, at de forskellige mærker og symboler

tillægges særlige egenskaber eller tilknyttes forbilleder m.v., som kan fremme deres tiltrækningskraft på børn og unge eller give forkert indtryk af produktet.

Det foreslås, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om standardiseringens udformning, hvilket eksempelvis kan angå farve, form, udseende, tekst materiale og mærkning.

Standardiseringen foreslås indført således, at der gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparatet hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. Således foreslås det, at for tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der er fremstillet før den 1. januar 2021, vil reglerne om standardisering af pakkerne først få virkning fra 1. juli 2021. Der henvises til de specielle bemærkninger til lovforslagets § 7.

2.5. Røgfri skoletid m.v.

2.5.1. Gældende ret

Efter § 7, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 26. august 2019, er det på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der fortrinsvis har optaget børn og unge under 18 år, ikke tilladt at ryge på institutionens område (røgfri matrikel), jf. dog stk. 4-6.

Desuden fremgår det af § 7, stk. 2, at institutioner m.v., der både udbyder en treårig gymnasial ungdomsuddannelse, der fortrinsvis har optaget personer under 18 år, jf. stk. 1, og en uddannelse, der fortrinsvis har optaget personer over 18 år, er omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3. Efter § 7, stk. 3 er geografisk selvstændige afdelinger på de i stk. 2 nævnte institutioner, som fortrinsvis har optaget personer over 18 år, ikke omfattet af forbuddet i stk. 1.

Derudover følger det af § 5 i lov om røgfri miljøer, at den enkelte arbejdsgiver skal udarbejde en skriftlig rygepolitik, der skal være tilgængelig for alle arbejdspladsens medarbejdere. Rygepolitikken skal som minimum indeholde oplysning om, hvorvidt og hvor der må ryges på arbejdspladsen samt oplysning om konsekvenserne af overtrædelse af arbejdspladsens rygepolitik.

Efter § 3, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. er det ikke tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3,

2.5.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Skoleelever ikke skal konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, elektroniske cigaretter eller nikotinprodukter i løbet af skoledagen – hverken på skolens område eller fra deres skolekammerater uden for skolens område.

Derfor foreslås det, at alle uddannelsesinstitutioner med ungdomsuddannelser m.v., der har optag af børn og unge under 18 år, for eksempel erhvervsskoler og FGU-institutioner, skal omfattes af kravet om røgfri matrikel, som de treårige gymnasiale ungdomsuddannelser allerede er det i dag, samt at forbuddet udvides til at omfatte tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Lærere, elever og andre må således ikke ryge eller anvende elektroniske cigaretter, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter på institutionernes område.

Det foreslås desuden, at der indføres krav om røgfri skoletid på alle grundskoler, kostskoler, efterskoler, ungdomsuddannelser m.v., der har optag af børn og unge under 18 år. Ved røgfri skoletid forstås ikke alene et forbud mod rygning, men også et forbud mod anvendelse af elektroniske cigaretter, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. For elever på kostskoler, efterskoler m.v. vil kravet gælde selve skoletiden, mens det overlades til lokal beslutning at fastsætte eventuelle regler for rygning i elevernes fritid uden for skolen. Det overlades ligeledes til lokal beslutning, hvorvidt lærerne og medarbejdere eventuelt skal omfattes af kravet. Det vil være op til skolerne at beskrive, hvilke konsekvenser det skal have at overtræde forbuddet.

Erfaringerne fra erhvervsskoler, der allerede har indført røgfri skoletid, viser, at den bedste effekt opnås med en kontinuerlig og involverende proces, hvor man blandt andet iværksætter initiativer, der kan erstatte de fællesskaber

omkring rygning, som i dag findes på nogle skoler, og motivere de unge til rygestop. Det vil være uddannelsesinstitutionernes opgave at gå i gang med disse initiativer, når loven træder i kraft. For at give plads til lokale initiativer og ejerskab foreslås det, at kravet om røgfri skoletid for ungdomsuddannelserne og kravet om røgfri matrikel for alle ungdomsuddannelser skal gælde fra 31. juli 2021, mens røgfri skoletid på grundskoler, kostskoler, efterskoler m.v. indføres fra 31. juli 2020.

Voksenuddannelser m.v. vil ikke blive omfattet af kravet. Voksenuddannelser har stadig mulighed for at beslutte lokalt at indføre eksempelvis røgfri skoletid eller røgfri arbejdstid.

Endelig foreslås det, at det fremover ikke skal være tilladt at sælge tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler omfattet af kravet om røgfri skoletid. Forslaget skal ses som et yderligere tiltag i forhold til at sikre, at elever ikke konfronteres med tobak, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i forbindelse med deres skolegang.

Det foreslås at bemyndige sundheds- og ældreministeren til at fastsætte nærmere regler om, hvilke institutioner, der omfattes af krav om røgfri matrikel, røgfri skoletid og salgsforbuddet.

2.6. Regulering af smagsstoffer

2.6.1. Gældende ret

Gældende regler om regulering af smagsstoffer i tobaksvarer er reguleret i lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019. Efter lovens § 14, stk. 1, må cigaretter og rulletobak med en kendetegnende aroma ikke markedsføres her i landet. Efter bestemmelsens stk. 2, kan Sundhedsstyrelsen fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 1, herunder regler om, hvorvidt en konkret cigaret eller type rulletobak er omfattet af forbuddet i stk. 1, og om grænseværdier for indholdet i cigaretter og rulletobak af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Efter § 15 i lov om tobaksvarer, må cigaretter og rulletobak, der indeholder aromastoffer i deres bestanddele, såsom filtre, papir, emballage, kapsler eller enhver teknisk funktion, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers duft eller smag eller deres røgdudviklingsintensitet, ikke markedsføres her i landet.

Med bestemmelserne er tobaksvaredirektivets artikel 7 gennemført.

Efter tobaksvaredirektivets artikel 7, stk. 1, pålægges medlemslandene at forbyde markedsføring af cigaretter og tobaksvarer med en kendetegnende aroma.

Medlemslandene kan dog ikke forbyde brug af tilsætningsstoffer, der er af afgørende betydning for fremstillingen af tobaksvarer, såfremt de ikke resulterer i et produkt med en kendetegnende aroma og ikke væsentligt eller måleligt øger tobakswarens afhængighedsskabende egenskaber, toksicitet eller tobakswarens CMR-egenskaber (kræftfremkaldende, mutagene og reproduktionstoksiske egenskaber). Tobaksvaredirektivets forbud mod kendetegnende aromaer udelukker således ikke anvendelse af bestemte aromatiske tilsætningsstoffer. Men fabrikanter af tobaksvarer pålægges at reducere mængden af det enkelte tilsætningsstof eller kombinationen af tilsætningsstoffer til et niveau, hvor tilsætningsstofferne ikke længere giver en kendetegnende aroma.

Europa-Kommissionen kan ifølge tobaksvaredirektivet artikel 7, stk. 2 og 3, afgøre, hvorvidt cigaretter og rulletobak indeholder en kendetegnende aroma og fastsætte fælles regler for de procedurer, der skal anvendes for at fastslå, om en tobaksvarer indeholder en kendetegnende aroma. Dette gøres ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter, der vedtages efter undersøgelsesproceduren i direktivets artikel 25, stk. 2.

Tobaksvaredirektivets artikel 7, stk. 4, bestemmer desuden, at der skal nedsættes et uafhængigt rådgivende panel på EU-niveau. Medlemslandene og Europa-Kommissionen kan høre panelet, inden et tilsætningsstof forbydes som følge af forbuddet mod kendetegnende aromaer. Procedurerne for panelets nedsættelse og arbejde fastsættes af Europa-Kommissionen ved vedtagelse af gennemførelsesretsakter efter undersøgelsesproceduren i direktivets artikel 25, stk. 2.

Europa-Kommissionen er desuden efter artikel 7, stk. 5, tillagt beføjelse til at vedtage delegerede retsakter i overensstemmelse med proceduren i direktivets artikel 27 med henblik på fastsættelse af grænseværdier for indholdet af bestemte tilsætningsstoffer eller en bestemt kombination af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma, når værdierne for indholdet eller koncentrationen af de pågældende tilsætningsstoffer eller kombinationen heraf har medført forbud i henhold til reglerne om kendetegnende aromaer i mindst tre medlemslande.

Herudover vil det ifølge direktivets artikel 7, stk. 7, ikke være tilladt at markedsføre cigaretter og rulletobak, der indeholder aromastoffer i deres bestanddele såsom filtre, papir, emballage, kapsler eller enhver teknisk funktion, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers duft, smag eller røgudviklingsintensitet. Filtre, papir og kapsler i cigaretter og rulletobak må heller ikke indeholde tobak eller nikotin.

Ved en kendetegnende aroma forstås ifølge § 2, nr. 11, i lov om tobaksvarer m.v. en fremtrædende duft eller smag af andet end tobak, som er resultatet af et tilsætningsstof eller en kombination af tilsætningsstoffer, herunder bl.a. frugt, krydderier, urter, alkohol, slik, mentol eller vanilje, og som bemærkes før eller under forbruget af tobaksvareren. Dette svarer til tobaksvaredirektivets definition i artikel 2, nr. 25.

For cigaretter og rulletobak med en kendetegnende aroma af mentol finder § 14, stk. 1, og § 15 i lov om tobaksvarer m.v. først anvendelse den 20. maj 2020 i overensstemmelse med tobaksvaredirektivets artikel 7, stk. 41.

2.6.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Smagsstoffer er ifølge Sundhedsstyrelsen en ledende årsag til, at unge prøver tobaksprodukter eller elektroniske cigaretter, og samtidig viser undersøgelser, at de unge har en opfattelse af, at elektroniske cigaretter med eksempelvis smag af frugt er mindre sundhedsskadelige end elektroniske cigaretter med smag af tobak.

Tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter med en kendetegnende aroma kan således påvirke forbrugsmønstrene samt antallet af personer, der indleder et forbrug. Kendetegnende aromaer kan medvirke til at gøre rygning og anvendelse af elektroniske cigaretter mere tiltrækkende, da de mindsker smagen af tobak, kan gøre smagen mindre skrap og for visse tilsætningsstoffer have en lindrende effekt. Dette betyder, at røgen opfattes som værende mindre irriterende, når den inhaleres. Den sundhedsfaglige bekymring er særligt, at en mildere eller blødere smag kan være særligt tiltrækkende for unge mennesker, og at kendetegnende aromaer kan medføre, at flere unge begynder at ryge eller fastholdes i deres afhængighed.

Derfor foreslås det at indføre et forbud mod salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med kendetegnende aromaer andre end tobaksmag og mentolsmag. Det samme foreslås at gælde for de tobaksvarer, som ikke i forvejen efter gældende regler er omfattet af forbud mod kendetegnende aromaer. Dette drejer sig om andre tobaksvarer end cigaretter og rulletobak, for eksempel tyggetobak, samt urtebaserede rygeprodukter – dog således at pibetobak og cigarer undtages fra forbuddet og således fortsat må sælges med alle typer af kendetegnende aromaer.

Desuden foreslås det, at det for de tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der med dette lovforslag foreslås omfattet af forbuddet mod markedsføring med kendetegnende aromaer, tillige bliver forbudt at markedsføre aromastoffer i deres bestanddele samt i det udstyr, der benyttes i forbindelse med rygning. Forbuddet indebærer, at den kendetegnende aroma i forbindelse med brug af tobaksvareren eller det urtebaserede rygeprodukt heller ikke må være et resultat af, at der er tilsat aromastoffer eller tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma, i produkternes bestanddele eller udstyret, der benyttes i forbindelse med rygningen, uanset hvad denne bestanddel eller udstyr måtte være.

2.7. Regulering af tobakssurrogater

2.7.1. Gældende ret

Gældende ret regulerer ikke produkter med indhold af nikotin, der ikke er tobaksvarer eller elektroniske cigaretter og som ikke er godkendte lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter. Disse produkter kaldes tobakssurrogater.

Lov om tobaksvarer m.v., lov om forbud mod tobaksreklame m.v. og lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år regulerer alene tobaksvarer, mens lov om elektroniske cigaretter udelukkende regulerer elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

2.7.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Der lanceres løbende nye produkter, som indeholder nikotin, men ikke tobak – navnlig produkter, der forbruges på samme måde som snus. Disse produkter er ikke omfattet af reklameforbud eller aldersgrænse for køb og promoveres bl.a. via influencers på de sociale medier.

Sundhedsstyrelsen oplyser, at der er evidens for, at nikotin er stærkt afhængighedsskabende. Børn og unge udvikler afhængighed hurtigere end voksne, og nikotin kan påvirke den videre udvikling af deres umodne hjerner. Nikotin kan desuden påvirke udviklingen af fostrets hjerne og lunger. Det er Sundhedsstyrelsens bekymring, at disse produkter kan anspore til eller vedligeholde et tobaksforbrug. Samtidig er regeringen bekymret for, om produkterne kan fungere som en mulighed til reelt at promovere tobaksprodukter.

Øget regulering kan begrundes i et beskyttelseshensyn i forhold til især børn og unge. Sundheds- og Ældreministeriet finder det derfor hensigtsmæssigt at regulere produkter med indhold af nikotin, der ikke er tobaksvarer eller elektroniske cigaretter, og som ikke er godkendte lægemidler samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter. Disse produkter kaldes til sammen for tobakssurrogater.

Med lægemidler forstås produkter, der er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller i medfør af EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler.

Det foreslås således, at tobakssurrogater skal reguleres på linje med tobaksvarer, hvad angår reklameregler, aldersgrænse m.v., ligesom der skal sundhedsadvarsler på pakkerne på linje med dem, der findes på elektroniske cigaretter. Tobakssurrogater omfattes dog ikke af det foreslåede forbud mod smagsstoffer.

Således foreslås reglerne for aldersgrænse for salg af tobak på 18 år i § 1, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år udvidet til at gælde for tobakssurrogater, jf. lovforslagets § 4, nr. 1.

Desuden foreslås forbuddet mod tobaksreklame i § 1 i lov om forbud om tobaksreklame m.v., tillige at omfatte tobakssurrogater, jf. yderligere herom i afsnit 2.1 og 2.2.

Herudover foreslås det, at der i forhold til tobakssurrogater skal være mærkning og sundhedsadvarsler på pakkerne på linje med dem, der findes på elektroniske cigaretter. Dette foreslås reguleret i en ny § 19 a og § 22 c i lov om tobaksvarer m.v.

2.8. Bedre alderskontrol og skærpelse af strafniveau for overtrædelse af forbud mod salg af tobak til personer under 18 år

2.8.1. Gældende ret

2.8.1.1. Alderskontrollsystem

Det følger af § 2 a, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 964 af 26. august 2019, at den, der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, skal afkræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

Det følger af § 23, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v., at den, der vil markedsføre tobaksvarer til forbrugere her i landet eller i et andet EU-/EØS-land ved hjælp af fjernsalg på tværs af grænser, skal, inden markedsføringen påbegyndes, lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Markedsføringen må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Af samme lovs § 24, stk. 1, følger, at detailforhandlere af tobaksvarer, der er registreret efter § 23, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem. Sundheds- og ældreministeren fastsætter efter stk. 2 nærmere regler om alderskontrollsystemet nævnt i stk. 1, herunder om de nærmere krav til systemet, og om detailforhandleres pligt til at give Sikkerhedsstyrelsen oplysninger om systemets indhold og anvendelse.

Efter § 21 i bekendtgørelse nr. 669 af 30. maj 2016 om grænseværdier, sundhedsadvarsler og alderskontrollsystem m.v. af tobaksvarer m.v. skal den, der vil markedsføre tobaksvarer til forbrugere her i landet eller i et andet EU/EØS-land ved fjernsalg på tværs af grænser, give Sikkerhedsstyrelsen nærmere oplysninger om, hvilken form for alderskontrollsystem, forhandleren har etableret efter lovens § 24. Oplysningerne skal omhandle alderskontrollsystemets indhold og anvendelse.

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at den, der vil markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin til forbrugere her i landet eller i et andet EU-/EØS-land ved fjernsalg på tværs af grænser, skal, inden markedsføringen påbegyndes, lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Markedsføringen må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Det følger af § 15, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at det ikke er tilladt at markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin over for personer under 18 år. Det følger af bestemmelsens stk. 2 at detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, der er registreret efter § 13, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem, jf. stk. 3. Af stk. 3, fremgår det, at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om alderskontrollsystemet, herunder om krav til systemet og om detailforhandlerens pligt til at give Sikkerhedsstyrelsen oplysninger om systemets indhold og anvendelse.

Efter § 15 i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrollsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. skal den, der vil markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin til forbrugere her i landet eller i et andet EU/EØS-land ved fjernsalg på tværs af grænser, give Sikkerhedsstyrelsen nærmere oplysninger om, hvilken form for alderskontrollsystem forhandleren har etableret efter lovens § 15, stk. 2. Oplysningerne skal omhandle alderskontrollsystemets indhold og anvendelse.

2.8.1.2. Skærpelse af stafniveau

Efter lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 964 af 26. august 2019, gælder der et forbud mod salg af tobaksvarer til personer under 18 år, jf. lovens § 1.

Det fremgår af lovens § 5, stk. 1, at for overtrædelse af §§ 1-2 a og regler udstedt i medfør af § 2 a, stk. 5, straffes butiksindehaveren, restauratøren, hotelværten, kantineindehaveren m.v. med bøde. Det skal ved straffens udmåling betragtes som en særligt skærpene omstændighed, hvis overtrædelsen af §§ 1-2 a og regler udstedt i medfør af § 2 a, stk. 5, er af grov eller gentagen karakter. Bestemmelsen i straffelovens § 23 om medvirken finder ikke anvendelse.

Herudover fremgår det af lovens § 5, stk. 2, at der ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af §§ 1 og 2 a kan ske fratagelse af retten til at markedsføre tobak i en periode.

I bemærkningerne til § 5, stk. 1, i lovforslag nr. 65 fremsat den 4. oktober 2018, jf. Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, L 65 som fremsat, er det anført, at der med forslaget lægges op til, at strafniveauet i lovens § 5, stk. 1, 1. pkt., skærpes, således at bødestørrelserne fremover vil være henholdsvis 10.000 kr. for førstegangstilfælde, 20.000 kr. for andengangstilfælde og 40.000 kr. for tredjegangstilfælde. Ved efterfølgende overtrædelser vil bødestørrelsen bero på en konkret vurdering, som vil være afhængig af forsætlighed m.v.

I bemærkningerne til § 5, stk. 2, i lovforslag nr. 108 fremsat den 15. november 2018, jf. Folketingstidende 2018-2019, tillæg A, L 108 som fremsat, er det anført, at det med den foreslåede § 5, stk. 2, er en forudsætning, at forhandleren gentagende gange har markedsført tobak til mindreårige. Herudover fremgår det, at det forudsættes, at tredje gang der sker overtrædelse, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i tre måneder, såfremt det er mindre end 2 år siden, at den første forseelse blev begået. Det forudsættes, at hvis der sker overtrædelse for fjerde gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i seks måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode udløb. Det forudsættes endelig, at hvis der sker overtrædelse for femte gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i tolv måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode udløb.

2.8.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

2.8.2.1. Alderskontrollsystem

Det er afgørende, at der sker en effektiv håndhævelse af aldersgrænsen på 18 år for salg af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin for at sikre, at børn og unge ikke får adgang til at kunne købe disse produkter.

Myndighederne bør derfor have de bedste muligheder for at håndhæve aldersgrænsen, når der handles på internettet, hvorfor det foreslås, at der stilles krav om, at forhandlere af sådanne produkter skal drive et system, der effektivt verificerer købers alder ved køb over internettet, herunder køb via app-funktioner.

Det foreslås således, at den, der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin ved internethandel, skal drive et effektivt alderskontrollsystem.

Det foreslås, at der kan fastsættes nærmere krav til systemet, herunder indhold og anvendelse. Der vil herefter blive fastsat krav til, at systemet på sikker vis kan kontrollere, at køber er over 18 år.

For at give myndighederne de bedste muligheder for at føre tilsyn med kravet om, at der skal drives et effektivt alderskontrollsystem, foreslås den nuværende registreringsordning i § 13 i lov om elektroniske cigaretter m.v. udvidet til at omfatte alle, der vil fremstille, oplagre og markedsføre elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, til danske forbrugere.

Det skal sikres, at den rette tilgængelige løsning til et alderskontrollsystem kan implementeres hos forhandlerne, inden kravet sættes i kraft. Derfor foreslås det samtidig, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af kravet om et effektivt alderskontrollsystem.

2.8.2.2. Skærpelse af strafniveau

Sundheds- og Ældreministeriet finder det vigtigt, at styrke håndhævelsen af aldersgrænserne for salg af tobak. Sundheds- og Ældreministeriet ønsker derfor, at det direkte i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år fastsættes, at der skal ske frakendelse af retten til at markedsføre tobak i særligt grove gentagelsestilfælde i en periode. Denne periode skal ved førstegangsovertrædelse være på 6 måneder.

Det er en forudsætning for den midlertidige fratagelse af retten til at markedsføre tobak, at forhandleren to gange tidligere har markedsført tobak til mindreårige. Herudover forudsættes, at tredje gang der sker overtrædelse, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i 6 måneder, såfremt det er mindre end 2 år siden, at den første forseelse blev begået. Det forudsættes, at hvis der sker overtrædelse for fjerde gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i otte måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode udløb. Det forudsættes endelig, at hvis der sker overtrædelse for femte gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i tolv måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode udløb.

Således foreslås en ændring af sanktionsbestemmelsen i § 5, stk. 2, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, således at der ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af forbuddet mod salg til personer under 18 år sker fratagelse af retten til at markedsføre tobak i en periode.

For yderligere at ansprende til øget efterlevelse foreslås bødestørrelserne i lovens § 5, stk. 1, 1. pkt., ved overtrædelse af §§ 1-2 a i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, skærpet.

Således foreslås, at bødestørrelserne fremover skal være henholdsvis 25.000 kr. for førstegangstilfælde og derefter 40.000 kr. ved andengangstilfælde. Ved efterfølgende overtrædelser vil bødestørrelsen bero på en konkret vurdering, som vil være afhængig af forsætlighed m.v. Ved særligt grove eller gentagne overtrædelser herefter vil der kunne ske fratagelse af retten til at markedsføre tobak i minimum 6 måneder, jf. ovenfor.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Sammenholdt med den gældende bestemmelse i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år svarer Sundheds- og Ældreministeriets forslag til en mere end en fordobling af de aktuelle bødetakster.

2.9. Skærpelse af strafniveau for overtrædelse af lov om røgfri miljøer

2.9.1. Gældende ret

Det fremgår af § 26, stk. 2, i lov om røgfri miljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 26. august 2019, at med bøde straffes den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med reglerne i loven.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen i lovforslag nr. 186 fremsat den 9. maj 2012, jf. Folketingstidende 2011-12, tillæg A, L 186 som fremsat, at det fremover forudsættes, at en overtrædelse af lovens bestemmelser i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 5.000 kr. I anden- og i tredjegangstilfælde af overtrædelse af lovens bestemmelser forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 10.000 kr. og 20.000 kr.

2.9.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

For at kunne sikre, at der effektivt kan skrives ind over for arbejdsgivere, indehavere, restauratører, bestyrere og forpagtere, der tillader rygning i strid med reglerne i lov om røgfri miljøer, er det vigtigt, at der kan ifaldes bøder af et vist niveau. Dette kan være med til at ansprende til at overholde reglerne.

Det forudsættes med forslaget, at bødestrafen til den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med reglerne i denne lov fordobles i forhold til det hidtidige strafniveau. Således forudsættes, at bøden i førstegangstilfælde fremover som udgangspunkt straffes med en bøde på 10.000 kr. I andengangstilfælde og i tredjegangstilfælde forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 20.000 kr. og 40.000 kr.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

2.10. Rygestopmedicin

2.10.1. Gældende ret

Det følger af § 67, stk. 1, 1. pkt., i lov om lægemidler (lægemiddeloven), at der til offentligheden ikke vederlagsfrit må udleveres lægemidler. Efter bestemmelsens 2. pkt., kan Lægemiddelstyrelsen dog give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed. Reklame skal ifølge § 1, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1153 af 22. oktober 2014 om reklame mv. for lægemidler forstås som enhver form for oplysning om informationsvirksomhed, kundesøgning eller holdningspåvirkning, der tager sigte på at fremme ordination, udlevering, salg eller forbrug af lægemidler.

Offentligheden skal forstås som alle andre personer end de sundhedspersoner, som vederlagsfrit må modtage lægemiddelprøver efter § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1244 af 12. december 2005 om udlevering af lægemiddelprøver. Disse sundhedspersoner er læger, tandlæger og dyrlæger.

Hovedformålet bag lægemiddelovens § 67, stk. 1, er at sikre, at et lægemiddelvalg eller -behov aldrig bliver influeret af, at lægemidlet udleveres vederlagsfrit. En patients valg eller behov for et lægemiddel bør altid være bestemt ud fra en saglig og lægefaglig vurdering.

Der vil som udgangspunkt være tale om udlevering omfattet af forbuddet mod vederlagsfri udlevering, såfremt der uden for behandling på hospital, behandlingsinstitution eller i lægepraksis udleveres vederlagsfrie lægemidler. Med vederlagsfri udlevering forstås ligeledes at betale for andres medicin, selvom der ikke foretages en fysisk udlevering af lægemidlet.

Forbuddet mod vederlagsfri udlevering af lægemidler gælder også, når der er tale om vederlagsfri udlevering til en lille eller en afgrænset persongruppe. Det kan eksempelvis være tilfældet ved udlevering af smertestillende medicin på arbejdspladser, restauranter og skoler, hvorimod den enkelte persons videregivelse af for eksempel en smertestillende tablet til en kollega eller familiemedlem falder uden for bestemmelsens anvendelsesområde.

Det fremgår af bemærkningerne til bestemmelsen, jf. Folketingstidende 2005-2006, tillæg A, side 37, at det forudsættes, at Lægemiddelstyrelsen vil være særdeles varsom med at tillade vederlagsfri udlevering, men at dette kan ske i informationsøjemed eller med opdragende karakter til en afgrænset målgruppe, så længe der ikke indgår et markedsføringsmæssigt sigte i udleveringen.

I bemærkningerne beskrives tillige Lægemiddelstyrelsens daværende praksis. De få enkeltstående tilfælde, hvor der efter Lægemiddelstyrelsens praksis på daværende tidspunkt var grundlag for at meddele en dispensation, vedrørte for eksempel udlevering af P-piller til en afgrænset persongruppe (prostituerede) i forbindelse med en kampagne mod uønsket graviditet. Lovbemærkningerne og dispensationsmuligheden har været fortolket som gældende for en meget snæver og ressourcetsvag målgruppe, som ikke selv havde mulighed for at afholde udgifterne til lægemidlet, eller som måtte antages at ville afstå for behandlingen, såfremt pillerne ikke blev udleveret vederlagsfrit. Der skulle således dokumenteres et reelt behov for gratis lægemidler hos målgruppen.

Lægemiddelstyrelsens praksis for udstedelse af dispensationer er dog i de senere år udvidet betragteligt for så vidt angår dispensationer til kommunalbestyrelses udlevering af rygestoplægemidler. Praksis kan derfor ikke længere betragtes som værende specielt afgrænset til enkeltstående tilfælde.

Lægemiddelstyrelsen træffer efter lægemiddelovens § 67, stk. 1, 2. pkt., en skønsmæssig afgørelse ud fra, om den konkrete ansøgning om dispensation kan rummes inden for lovens motiver og Lægemiddelstyrelsens praksis.

Ved vurdering af ansøgninger om dispensation lægges der primært vægt på, om patientens behov for det vederlagsfrie lægemiddel er velbegrundet, om der er tale om en veldefineret og afgrænset målgruppe, at udleveringen ikke sker i reklameøjemed, og om der i ansøgningen er dokumenteret særlige forhold, der støtter en fravigelse fra hovedreglen om, at gratis udlevering ikke må finde sted. Endvidere lægges der vægt på, om udleveringen tjener et anerkendelsesværdigt formål, om patientsikkerhedsmæssige grunde taler imod gratis udlevering, om gratis udlevering kan stimulere et uønsket overforbrug, og om patienten må antages at ville afstå eller miste muligheden for behandling, såfremt lægemidlerne ikke udleveres gratis.

Såfremt betingelserne er opfyldt, har Lægemiddelstyrelsen praksis for at udstede en tidsbegrænset dispensation, som er gyldig i den ansøgte periode for udleveringen eller i højst 2 år.

En dispensation indebærer alene, at der kan afholdes udgifter til lægemidler, og dispensationen giver ikke mulighed for at kunne indkøbe, lagerholde og forestå den fysiske udlevering af lægemidlerne, da sådanne aktiviteter kræver en tilladelse efter lægemiddelovens § 39.

2.10.2. Sundheds- og Ældreministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Lægemiddelstyrelsen lægger i forbindelse med udstedelse af dispensationer til udlevering af vederlagsfrie rygestoplægemidler vægt på Sundhedsstyrelsens vurdering af, at rygestop er et sundhedsfremmende formål, der er med til at styrke folkesundheden, og at anvendelsen af rygestoplægemidler kan bidrage til dette. Lægemiddelstyrelsen giver som udgangspunkt dispensation til kommunalbestyrelses vederlagsfrie udlevering af rygestoplægemidler efter betingelserne, der er redegjort for i afsnit 2.10.1. ovenfor.

Der er på nuværende tidspunkt 86 aktive dispensationer til udlevering af vederlagsfrie rygestoplægemidler, der er udstedt til kommuner.

Lægemedelstyrelsen har til dato udstedt ganske få dispensationer, som ikke vedrører kommunalbestyrelsens udlevering af rygestoplægemedler

Dispensationerne til kommunerne om at kunne udlevere gratis rygestoplægemedler har som udgangspunkt været udstedt for en 2 årig periode, hvorefter kommunerne har kunnet søge om forlængelse af deres dispensation. Det er således en stor del af de 98 kommuner, som over en længere årrække løbende har ansøgt om forlængelse af deres dispensationer.

Sundhedsstyrelsen har med rapporten *Hjælp til rygestop til særlige grupper (Rygestopmedicin)* evalueret resultatet af de satspuljemidler, som blev uddelt i 2017-2019 som en del af Kræftpakke IV. Formålet med satspuljemidlerne var at muliggøre, at flere kunne deltage i et kommunalt rygestopforløb. I evalueringen fremgår, at nogle kommuner fandt det vanskeligt at søge Lægemedelstyrelsen om dispensation til den vederlagsfrie udlevering af rygestoplægemedler.

Da praksis har udviklet sig således, at Lægemedelstyrelsen som udgangspunkt giver dispensation til kommunalbestyrelsens vederlagsfrie udlevering af rygestoplægemedler, foreslås det at indføre en udtrykkelig undtagelse til forbuddet mod vederlagsfri udlevering af lægemidler for så vidt angår kommunalbestyrelser vederlagsfrie udlevering af rygestoplægemedler, når dette ikke sker i reklameøjemed.

Med forslaget om, at kommunalbestyrelser – uden at skulle ansøge Lægemedelstyrelsen om tilladelse hertil – vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægemedler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed, vil både kommuner og Lægemedelstyrelsen administrativt blive lettet, idet kommunerne ikke længere behøver at indsende dispensationsansøgninger og periodiske genansøgninger til Lægemedelstyrelsen, som på den anden side ikke skal behandle sådanne ansøgninger.

Kommunalbestyrelser må således efter lovforslaget vederlagsfrit udlevere rygestoplægemedler, hvis det ikke sker i reklameøjemed. Udleveringen må udelukkende ske til sundhedsfremmende formål. For at undgå, at udlevering sker i reklameøjemed, skal produktvalget være frit og ikke være afgrænset til en specifik producents produkter. Kommunalbestyrelsen må således ikke modtage sponsorater, rabatter, vareprøver eller på anden måde modtage nogen økonomisk fordel fra lægemiddelproducenter med henblik på at kunne tilbyde borgerne vederlagsfrie rygestoplægemedler. Når en borger modtager vederlagsfrie rygestoplægemedler af kommunen, skal beslutningen om, hvilket rygestoplægemedel, der skal udleveres, efter lovforslaget foretages af kommunen i samarbejde med borgeren og eventuelt dennes læge for at sikre det bedst mulige rygestopforløb. Såfremt kommunalbestyrelsen afholder udgifter til borgerens receptpligtige rygestoplægemedler, bestemmes lægemiddelvalget af lægens ordination.

Forslaget om at give kommunerne mulighed for vederlagsfri udlevering af rygestoplægemedler vil alene give kommunerne mulighed for at afholde udgifterne til rygestoplægemedlerne, men ændrer ikke på, hvor disse kan udleveres. Det er således Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at det ikke er afgørende for forventningerne til effekterne af en fremtidig ordning, hvorfra de gratis rygestoplægemedler i praksis udleveres til borgerne. Der lægges efter lovforslaget derfor op til en model, hvor der lokalt kan træffes beslutning om, hvor udleveringen af de gratis rygestoplægemedler skal ske. Udleveringen til borgerne kan således eksempelvis ske på kommunale sundhedshuse/faciliteter med tilladelse efter § 39 i lægemiddeloven, i forbindelse med kommunale rygestopkurser forestået af eksterne virksomheder med tilladelse efter § 39 i lægemiddeloven, og på apotek eller ved detailforhandlere med tilladelse efter § 39 i lægemiddeloven, som har en aftale med den konkrete kommune. Det kan ligeledes tænkes, at rygestoplægemedlerne rekvireres fra en virksomhed eller kommunal funktion med tilladelse til onlineforhandling af rygestoplægemedler, som sender vederlagsfrie rygestoplægemedler direkte til de visiterede borgere i alle kommuner, som tilbyder ordningen med gratis rygestoplægemedler.

Det bemærkes, at Sundheds- og Ældreministeriet har overvejet, om den foreslåede undtagelse fra forbuddet mod vederlagsfri udlevering af lægemidler skal indsnævres, så den alene skal gælde for en afgrænset målgruppe af rygere. Til brug for den overvejelse har ministeriet lagt vægt på, at Lægemedelstyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen af kommunale ansøgninger har modtaget adskillige anmodninger fra kommuner til en udvidet målgruppe, og et ønske om at kunne tilbyde udlevering af rygestoplægemedler til samtlige rygere uagtet deres økonomiske eller sociale forhold. I Sundhedsstyrelsens evaluering fra 2018 *Hjælp til rygestop til særlige grupper (Rygestopmedicin)* fremgår det ligeledes, at nogle kommuner har fundet det stigmatiserende for borgerne, at de har skulle udspørge dem om deres sociale og økonomiske forhold ved visitering til ordningen.

Sundheds- og Ældreministeriet er derfor af den opfattelse, at der ikke ud fra nogle af de beskyttelseshensyn, som Lægemiddelstyrelsen varetager, ses et større behov for en meget afgrænset gruppe af modtagere af gratis rygestoplægemedler, såfremt produktvalget er frit for modtageren, og udleveringen og produktvalget ikke anses for at være i reklameøjemed. Der foreslås derfor ikke at fastsætte regler for modtagerkredsen.

Den nuværende mulighed for Lægemiddelstyrelsen til at kunne give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler og de kriterier, der ligger til grund for afgørelsen, opretholdes. Se nærmere herom under afsnit 2.9.1. ovenfor.

3. Konsekvenser for FN's verdensmål

Dette lovforslag indeholder en bred vifte af forslag om skærpelse af den gældende tobakslovgivning med det formål at nedbringe antallet af rygere, særligt at færre unge begynder at ryge eller blive afhængige af andre nikotinprodukter, da tobaksrygning er den væsentligste forebyggelige kilde til sygdom og død i Danmark. Lovforslaget vurderes på den baggrund at kunne understøtte FN's verdensmål nr. 3 om sundhed og trivsel, idet færre rygere vil kunne være med til at øge sundhed og trivsel i befolkningen. Lovforslaget vil herunder særligt kunne understøtte delmål nr. 3.a om styrkelse af implementeringen af Verdenssundhedsorganisationens Rammekonvention vedrørende Tobakskontrol. Det vurderes, at lovforslaget vil have en beskyttende effekt på sundhedsmæssige, sociale og økonomiske konsekvenser af tobaksforbrug over for nuværende og kommende generationer. Lovændringen vurderes på den baggrund ligeledes gennem forebyggelse at understøtte delmål nr. 3.4 om at reducere tidlig dødlighed, som følge af ikke-smitsomme sygdomme.

Der henvises i øvrigt til mål nr. 10 om at skabe mindre ulighed. Rygning er den vigtigste årsag til ulighed i sundhed i Danmark, hvorfor det forventes, at lovændringen samlet set vil have en positiv virkning på uligheden i sundhed her i landet.

4. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

Forslaget vurderes ikke at have økonomiske konsekvenser for regioner eller kommuner.

Forslaget forventes at bidrage til en reduktion i børn og unges rygning. Det er ikke muligt at skønne over effekten af forslaget på det samlede tobaksforbrug eller -salg. I den udstrækning forslaget har en effekt på det samlede tobakssalg, vil det alt andet lige medføre mindre indtægter fra tobaksafgifter, end hvad der ellers ville have været tilfældet. Et reduceret tobaksforbrug vil modsat på længere sigt spare udgifter til behandling af tobaksrelaterede sygdomme, udgifter til sygefravær m.v.

Sikkerhedsstyrelsen fører i dag bl.a. kontrol med, at kravene i lov om tobaksvarer m.v. overholdes, mens Forbrugerombudsmanden fører tilsyn med overholdelsen af reklamereglerne, herunder kravet om, at tobakspakker ikke må placeres, så de får en særlig reklameeffekt, og håndhæver, at der ikke må reklameres på internettet.

Ved indførelsen af lov om tobaksvarer m.v. i 2016 tildelte Sikkerhedsstyrelsen en gebyrmæssige ramme på 9 mio. kr. årligt til udførelsen af kontrollen på området. På baggrund af erfaring fra indkøringen af ordningen og forventning til et fremtidigt lavere ressourceforbrug end oprindeligt blev gebyret nedsat til 7,5 mio. kr. fra primo 2017. Ved tilførslen af yderligere opgaver på baggrund af indførelse af et sporbarhedssystem i 2019 (L 108) forhøjedes tobaksgebyret med 1,4 mio. kr. De nye kontrolopgaver, som følger af dette lovforslag, forudsættes løst inden for de eksisterende økonomiske rammer.

Det skal dog bemærkes, at der med aftale om finansloven for 2020 var enighed om i perioden 2020-2023 at afsætte 5 mio. kr. årligt til at styrke Sikkerhedsstyrelsens kontrolindsats i forhold til ulovligt salg af tobak til unge under 18 år. Prioriteringen vil muliggøre et markant løft i kontrolindsatsen af ulovligt salg i både fysiske butikker og over internettet. Sikkerhedsstyrelsen vil som en del af den styrkede kontrolindsats også kunne kontrollere for ulovligt salg af bl.a. alkohol, tyggetobak og elektroniske cigaretter til unge under 18 år.

Forslaget om, at kommunalbestyrelser vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægemedler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed, medfører en administrativ lettelse hos kommuner og en mindre administrativ lettelse hos Lægemiddelstyrelsen, idet kommunerne ikke længere behøver at indsende dispensationsansøgninger til Lægemiddelstyrelsen, som på den anden side ikke skal behandle sådanne ansøgninger.

Det vurderes, at lovforslaget herudover ikke har væsentlige implementeringskonsekvenser for stat, regioner og kommuner.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

Lovforslaget har mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser.

Således foreslås det, at tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin ikke må anbringes og fremvises synligt for forbrugerne på salgssteder. Dermed får salgsstederne en pligt til at indrette sig på en måde, således varerne ikke er synlige for forbrugerne. Pr. 9. januar 2020 er der foreløbigt registreret 7.210 butikker i Danmark, der sælger tobaksvarer.

For at minimere de økonomiske konsekvenser for salgsstederne stilles der med lovforslaget ikke krav om én specifik metode til at skjule varerne for potentielle købere. Salgsstederne har således metodefrihed og kan for eksempel vælge at placere varerne i et andet lokale, således at de ikke er synlige fra salglokalet, i et skab, bag et forhæng eller under disken.

Derudover foreslås det at indføre standardiserede pakker for alle tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter undtaget cigarer, pibetobak og piber, så de får et ensartet udtryk. Således vil forslaget påvirke producenternes forretningsgrundlag, idet de får pligt til at ændre udseendet af pakkerne. Det bemærkes dog, at der allerede i dag er regulering af pakkerne med krav om sundhedsadvarsler og begrænsninger i forhold til bl.a. anprisninger.

Det foreslås, at kravet om standardisering først træder i kraft den 1. juli 2021 for varer, der er fremstillet før den 1. januar 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion af pakker og sælge ud af restlager af varer, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Det foreslås også at forbyde salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin med kendetegnende aromaer andre end tobaksmag og mentolsmag. Det samme foreslås for de tobaksvarer, der ikke i forvejen er omfattet af forbuddet mod kendetegnende aromaer, dog ikke pibetobak og cigarer. Det foreslås – lige som for kravet om standardisering - at kravet til smagsstoffer i produkter fremstillet før den 1. januar 2021 kommer til at gælde pr. 1. juli 2021. Dermed gives også i forhold til dette krav mulighed for at indrette produktionsapparat og sælge ud af restlager af varer fremstillet før 1. januar 2021. Det vil sige, at det ikke vil være lovligt at fremstille disse produkter til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt for salgssteder at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021.

Der kan være konkurrencemæssige virkninger af lovforslaget i den udstrækning, der kan ske substitution mellem produkter, der påvirkes forskelligt af den nye regulering. For eksempel er tobakssurrogater ikke i dag omfattet af reklameforbud, aldersgrænse m.v., som gælder for bl.a. tobaksvarer. Til gengæld omfattes tobakssurrogater ikke af de foreslåede regler om standardisering af pakkerne. De foreslåede krav om standardisering af pakker og forbud mod synlig fremvisning vil til en vis grad fjerne mulige konkurrenceparametre og begrænse konkurrencen på markedet.

Lovforslaget medfører omstillingsomkostninger, idet produktionsapparatet skal omstilles til at producere pakker, der lever op til kravene om standardisering. Det bemærkes i den forbindelse, at nogle producenter, der sælger til andre lande, som har indført krav om standardiserede produkter, i forvejen har et produktionsapparat, der kan opfylde kravene hertil.

Der er ligeledes omstillingsomkostninger for salgsstederne, idet de skal foretage nødvendig ændring af indretningen, således at varerne bliver skjulte. Omkostningerne forbundet hermed for det enkelte salgssted afhænger af den valgte løsning, som er betinget af den aktuelle fysiske indretning af salgsstedet. Varerne kan for eksempel skjules ved at

opsætte et forhæng eller montere et skab, som varerne kan placeres i. Udgifterne for det enkelte salgssted vurderes generelt at være begrænsede, men ændringen berører et større antal salgssteder.

Endelig medfører lovforslaget mindre administrative konsekvenser for virksomheder, der forhandler elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, idet der sker en udvidelse af den gældende registreringsordning. De pågældende virksomheder skal således registrere deres oplysninger og løbende holde oplysningerne opdateret. Omkostningerne vurderes at være under bagatelgrænsen og kvantificeres derfor ikke yderligere.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets vurdering, at principperne for agil erhvervsrettet regulering ikke er relevante for nærværende lovforslag.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Forslaget om, at kommunalbestyrelser vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægemidler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed, uden at skulle ansøge Lægemiddelstyrelsen herom, medfører en forenklet sagsgang og dermed smidigere stillingtagen til, hvorvidt en borger kan omfattes af tilbud om vederlagsfri udlevering af rygestoplægemidler.

Lovforslaget vurderes herudover ikke at have administrative konsekvenser for borgere.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget vurderes ikke at have miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Tobak og elektroniske cigaretter er omfattet af den fri bevægelighed for varer, som følger af EUF-traktaten. Medlemsstaterne må derfor som udgangspunkt ikke opstille krav, der hindrer varernes fri bevægelighed. Det følger imidlertid også af EUF-traktaten, at varernes fri bevægelighed kan indskrænkes af hensyn til bl.a. den offentlige sundhed, hvilket er det hensyn, der søges varetaget med nærværende lovforslag.

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (i det følgende kaldet »tobaksvaredirektivet«) indeholder bestemmelser om bl.a. fremstilling, præsentation og salg af tobak og elektroniske cigaretter.

Dele af tobaksvaredirektivet er gennemført i dansk ret i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter m.v.

Herudover indeholder lov om forbud mod tobaksreklame m.v. bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/33/EF af 26. maj 2003 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse (tobaksreklameditivet).

Særligt i forhold til det foreslåede krav om standardiserede pakker bemærkes, at tobaksvaredirektivet ikke fastsætter krav om, at medlemsstaterne skal standardisere tobaksvarers emballage (ud over sundhedsadvarsler m.v.). Men medlemsstaterne må gerne vælge at fastsætte krav om standardisering for tobaksvarer og dermed gå videre end direktivet. En række EU-lande har indført eller besluttet at indføre standardiserede tobakspakker gældende for minimum cigaretpakker. Der kan henvises til tobaksvaredirektivets artikel 24, stk. 2, samt præambelbetragtning nr. 53.

Særligt i forhold til den foreslåede regulering af smagsstoffer bemærkes, at det af præambelbetragtning 47 i tobaksvaredirektivet fremgår, at medlemsstaterne har ansvaret for vedtagelsen af regler om aromastoffer. Sundheds- og Ældreministeriet er bekendt med, at Finland, Estland og Ungarn (delvist) har forbud mod salg af elektroniske cigaretter og e-væsker (både med og uden nikotin) med smagstilsætninger ud over tobaksmag.

Herudover skal det bemærkes, at tobaksvaredirektivet giver mulighed for yderligere regulering af tobaksvarer m.v. Som det blandt andet fremgår af præambelbetragtning 55, bør en medlemsstat kunne opretholde eller indføre national lovgivning, som finder anvendelse på alle produkter, der markedsføres i denne stat, vedrørende aspekter, der ikke er omfattet af direktivets anvendelsesområde, forudsat at bestemmelserne er forenelige med TEUF og ikke

bringer den fulde anvendelse af direktivet i fare. På disse betingelser vil en medlemsstat således bl.a. kunne regulere eller forbyde tilbehør til tobaksvarer (herunder vandpiber) og til urtebaserede rygeprodukter og regulere eller forbyde produkter, der af udseende minder om en type tobak eller relateret produkt.

Det er herefter Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at lovforslaget ikke er i strid med tobaksvaredirektivet eller tobaksreklamedirektivet.

9. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Et udkast til lovforslag har i perioden fra den 24. januar 2020 til den 21. februar 2020 været sendt i høring hos følgende myndigheder og organisationer mv.:

Advokatrådet, Akademikernes Centralorganisation (AC), Arbejdstilsynet, Arkitektskolen i Århus, Astma-Allergi Forbund, Bagger-Sørensen Gruppen, Becig, Bestyrelsesforeningen for Social- og Sundhedsskoler, Bilfærgernes Rederiforening, Brancheforeningen af Farmaceutiske Industrivirksomheder i Danmark, Brancheforeningen for Privathospitaler og –Klinikker, British American Tobacco, Børnerådet, Center for Hjerneskade, Centralorganisationernes Fællesudvalg (CFU), Coop Danmark, Dagrofa, Danmarks Apotekerforening, Danmarks Farmaceutiske Selskab, Danmarks Lungeforening, Danmarks Privatskoleforening, Danmarks Rederiforening, Danmarks Restauranter og Cafeer (DRC), Danmarks Vejlederforening, Dansk Arbejdsgiverforening (DA), Dansk Automatbranche Forening, Dansk Diagnostika og Laboratorieforening, Dansk e-Damper Forening (DADAFO), Dansk Erhverv, Dansk Farmaceutisk Industri, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Dansk Lungemedicinsk Selskab, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Selskab for Distriktpsykiatri, Dansk Selskab for Folkesundhed, Dansk Selskab for Patientsikkerhed, Dansk Supermarked, Dansk Sygeplejeråd, Dansk Transport og Logistik (DTL), Danske Erhvervsskoler, Danske Fysioterapeuter, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnasier, Danske Handicaporganisationer (DH), Danske Landbrugsskoler, Danske Patienter, Danske Regioner, Danske Skoleelever, Danske SOSU-skoler, Danske Tandplejere, Danske Universiteter, Datatilsynet, De Samvirkende Købmænd, Det Informationsvidenskabelige Akademi og Designskolen i Kolding, Det Kongelige Danske Kunstakademis Skoler for Arkitektur, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Diabetesforeningen, Efterskoleforeningen, Efuma, Ergoterapeutforeningen, Erhvervsakademiernes Rektorkollegium, Erhvervsskolelederne i Danmark, Erhvervsskolernes Elevorganisation, Fag og Arbejde (FOA), Fagligt Fællesforbund – 3F, Farmakonomforeningen, Fertin Pharma, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Forbrugerombudsmanden, Forbrugerrådet, Foreningen af Danske Døgninstitutioner for Børn og Unge (FADD), Foreningen af Danske Lægestuderende (FADL), Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af katolske skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af Private Uddannelsesudbydere i Danmark, Foreningen af Speciallæger, Forstanderkredsen for Produktionsskoler/Produktionshøjskoler, Fredericia Maskinmesterskole, Funktionærernes og Tjenestemændenes Fællesråd (FTF), Gymnasiernes Bestyrelsesforening, Gymnasieskolernes Inspektorforening, Gymnasieskolernes Rektorforening, Hjerteforeningen, HK - Handel, Hotel-, Restaurant - & Turisterhvervet (HORESTA), House of Oliver Twist A/S, Industriforeningen for generiske lægemidler, Jordemoderforeningen, KFUM' s Sociale Arbejde, Kirkens Korshær, Komiteen for Sundhedsoplysning, Kommunale Tjenestemænd og Overenskomst ansatte (KTO), Kommunernes Landsforening (KL), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kristelig Fagbevægelse, Kræftens Bekæmpelse, Københavns Maskinmesterskole og Elinstallatørskole, Landboudom, Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforeningen af opholdssteder, botilbud og skolebehandlingstilbud (LOS), Landsforeningen af Produktionsskoleledere, Landsforeningen af Ungdomsskoleledere (LU), Landsforeningen Røgfrit Miljø, Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Lederforeningen for VUC, Lilleskolerne, LO – Landsorganisationen i Danmark, Lægeforeningen, Lægemiddelindustriforeningen, MARTEC (Maritime Training and Education Centre), Maskinmestrenes Forening, Medicoindustrien, Megros (Foreningen af medicingrossister), Mødrehjælpen, Nærbutikkernes Landsforening, Nærings- og Nydelsesmiddelarbejder Forbundet (NNF), Parallelimportørforeningen af lægemidler, Pharmadanmark, Pharmakon, Philip Morris, Praktiserende Lægers Organisation, Praktiserende Tandlægers Organisation, Private Gymnasier og Studenterkurser, Produktionsskoleforeningen, Professionshøjskolerne, PTU's RehabiliteringsCenter, Rederiforeningen for mindre Skibe, Rederiforeningen af 1895, Rigsrevisionen, Røgfri Fremtid, Rådet for de grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen- og Efteruddannelse (VEU-rådet), SIMAC, Skole og Forældre, Smoke It, Smoke Solution, Socialpædagogernes Landsforbund, SSP-Samrådet, Sund By Netværket, Sundhedskartellet,

Sygeforsikringen " Danmark", Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, Tandlægeforeningen, Tobaksindustrien, Tobaksproducenterne, Ungdomsskoleforeningen, University Colleges Denmark, VUC Bestyrelsesforening og Aarhus Maskinmesterskole.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Et reduceret tobaksforbrug vil på længere sigt spare udgifter til behandling af tobaksrelaterede sygdomme, udgifter til sygefravær m.v.	Forslaget forventes at bidrage til en reduktion i børn og unges rygning. Det er ikke muligt at skønne over effekten af forslaget på det samlede tobaksforbrug eller -salg. I den udstrækning forslaget har en effekt på det samlede tobakssalg, vil det alt andet lige medføre mindre indtægter fra tobaksafgifter, end hvad der ellers ville have været tilfældet.
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om, at kommunalbestyrelser fremadrettet vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægmidler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed, medfører en administrativ lettelse hos kommuner og en mindre administrativ lettelse hos Lægemiddelstyrelsen, idet kommunerne ikke længere skal indsende dispensationsansøgninger til Lægemiddelstyrelsen, som på den anden side ikke skal behandle sådanne ansøgninger.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	Lovforslaget har mindre erhvervsøkonomiske konsekvenser i form af omstillingsomkostninger i relation til forbuddet mod synlig fremvisning, krav om standardiserede pakker og forbud mod visse smagsstoffer. For at minimere de økonomiske konsekvenser for salgsstederne stilles der med lovforslaget ikke krav om én specifik metode til at skjule varerne. Udgifterne for det enkelte salgssted vurderes generelt at være begrænsede, men ændringen berører et større antal salgssteder. Forslaget om standardiserede pakker vil påvirke producenternes

		<p>forretningsgrundlag, idet de får pligt til at ændre udseendet af pakkerne. Det bemærkes dog, at der allerede i dag er regulering af pakkerne med krav om sundhedsadvarsler og begrænsninger i forhold til bl.a. anprisninger. Det bemærkes også, at nogle producenter, der sælger til andre lande, som har indført krav om standardiserede produkter, i forvejen har et produktionsapparat, der kan opfylde kravene hertil.</p> <p>Det foreslås, at kravene om standardiserede pakker og forbud mod visse smagsstoffer først træder i kraft den 1. juli 2021 for varer, der er fremstillet før den 1. januar 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion af pakker og sælge ud af restlager af varer, der er fremstillet før 1. januar 2021.</p>
Administrative konsekvenser for erhvervslivet, m.v.	Ingen	<p>Lovforslaget har mindre administrative konsekvenser i form af en udvidelse af den gældende registreringsordning for virksomheder, der forhandler elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin. De pågældende virksomheder skal således registrere deres oplysninger og løbende holde oplysningerne opdateret. Omkostningerne vurderes at være under bagatelgrænsen og kvantificeres derfor ikke yderligere</p>
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Forslaget om, at kommunalbestyrelser vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægemidler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed, uden at skulle ansøge lægemiddelstyrelsen herom, medfører en forenklet sagsgang og dermed smidigere stillingtagen til, hvorvidt en borger kan omfattes af tilbud om vederlagsfri udlevering af rygestoplægemidler.</p>	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen

<p>Forholdet til EU-retten</p>	<p>Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/40/EU af 3. april 2014 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om fremstilling, præsentation og salg af tobak og relaterede produkter og om ophævelse af direktiv 2001/37/EF (i det følgende kaldet »tobaksvaredirektivet«) indeholder bestemmelser om bl.a. fremstilling, præsentation og salg af tobak og elektroniske cigaretter.</p> <p>Dele af tobaksvaredirektivet er gennemført i dansk ret i lov om tobaksvarer m.v. og lov om elektroniske cigaretter.</p> <p>Herudover indeholder lov om forbud mod tobaksreklame m.v. indeholder bestemmelser, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/33/EF af 26. maj 2003 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om reklame for tobaksvarer og sponsorering til fordel for disse.</p> <p>Særligt i forhold til det foreslåede krav om standardiserede pakker bemærkes, at tobaksvaredirektivet ikke fastsætter krav om, at medlemsstaterne skal standardisere tobaksvarens emballage (ud over sundhedsadvarsler m.v.). Men medlemsstaterne må gerne vælge at fastsætte krav om standardisering for tobaksvarer og dermed gå videre end direktivet. En række EU-lande har indført eller besluttet at indføre standardiserede tobakspakker gældende for minimum cigaretpakker. Der kan henvises til direktivets artikel 24, 2 samt præambelbetragtning nr. 53.</p> <p>Særligt i forhold til den foreslåede regulering af smagsstoffer bemærkes, at det af præambelbetragtning 47 i tobaksvaredirektivet fremgår, at medlemsstaterne har ansvaret for vedtagelsen af regler om aromastoffer. Sundheds- og Ældreministeriet er bekendt med, at Finland, Estland og Ungarn (delvist) har forbud mod salg af elektroniske cigaretter og e-væsker (både med og uden nikotin) med smagstilsætninger ud over tobakssmag.</p> <p>Herudover skal det bemærkes, at tobaksvaredirektivet giver mulighed for yderligere regulering af tobaksvarer m.v., som det blandt andet fremgår af præambelbetragtning 55, at en medlemsstat bør kunne opretholde eller indføre national lovgivning, som finder anvendelse på alle produkter, der markedsføres i denne stat, vedrørende aspekter, der ikke er omfattet af dette direktivs anvendelsesområde, forudsat at bestemmelserne er forenelige med TEUF og ikke bringer den fulde anvendelse af dette direktiv i fare. På disse betingelser vil en medlemsstat således bl.a. kunne regulere eller forbyde tilbehør til tobaksvarer (herunder vandpiber) og til urtebaserede rygeprodukter og regulere eller forbyde produkter, der af udseende minder om en type tobak eller relateret produkt.</p>	
<p>Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/Går videre end minimumskrav i EU-regulering</p>	<p>Ja</p>	<p>Nej X</p>

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

I § 1, § 2, nr. 1, 2 og 4, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, nr. 5 og 6, og § 5, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., er der henvist til, at bestemmelserne gælder for tobaksvarer.

Det foreslås, at der i § 1, § 2, nr. 1, 2 og 4, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, nr. 5 og 6, og § 5, stk. 1, efter »tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

Det betyder, at lovens anvendelsesområde udvides til også at gælde for tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Hvad der nærmere forstås ved tobakssurrogat og urtebaseret rygeprodukt fastsættes i § 1, nr. 3 og 4, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 1, hvori det foreslås, at anvendelsesområdet for lov om tobaksvarer m.v. udvides til også at omfatte tobakssurrogater. Det bemærkes i den forbindelse, at lov om tobaksvarer m.v. allerede indeholder regler om urtebaserede rygeprodukter. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 1, hvori det foreslås, at anvendelsesområdet for lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år også skal omfatte tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 1 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at loven finder anvendelse på 1) varer, der er bestemt til at ryges, indsnuses, suttet eller tygges, hvis de helt eller delvist er fremstillet af tobak og 2) varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning.

Det foreslås, at der i § 1, nr. 2, ændres »tobaksrygning« til »tobaksvarer«.

Det betyder, at lovens anvendelsesområde udvides til at omfatte varer der benyttes i forbindelse med tobaksvarer, og ikke alene finde anvendelse på varer, der benyttes i forbindelse med tobaksrygning. Hermed omfattes også varer, der benyttes i forbindelse med, at man indsnuser, sutter eller tygger varer, der er fremstillet af tobak.

Til nr. 3

Efter § 1 i lov om forbud mod tobaksreklame finder loven anvendelse på tobaksvarer, hvorved forstås 1) varer, der er bestemt til at ryges, indsnuses, suttet eller tygges, hvis de, helt eller delvis, er fremstillet af tobak og 2) varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning.

Det foreslås med lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises, at loven fremadrettet også skal finde anvendelse på såkaldte tobakssurrogater og på urtebaserede rygeprodukter.

Det foreslås, at der i forlængelse heraf i lovens § 1 som nr. 3 og 4 indsættes en definition på henholdsvis tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, hvorefter loven finder anvendelse på tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, hvorved forstås 1) varer, der er bestemt til at ryges, indsnuses, suttet eller tygges, hvis de helt eller delvist er fremstillet af tobak, 2) varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning, 3) produkter med indhold af nikotin, der ikke er tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller elektroniske cigaretter, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af

humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter, og 4) rygeprodukter baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvori der foreslås indsat en tilsvarende definition af tobakssurrogater i lov om tobaksvarer m.v.. Det bemærkes, at der i lov om tobaksvarer allerede er en tilsvarende definition på urtebaserede rygeprodukter. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 2, hvori der foreslås en tilsvarende definition på tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år.

Der henvises til lovforslagets § 1 nr. 2, for en foreslåede ændring af § 1, nr. 2, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at det ved reklame i denne lov forstås enhver handling i erhvervsøjemed, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer.

Det foreslås, at § 2, stk. 1, nyaffattes, hvorefter der ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed med det formål at fremme salget af en tobaksvarer, tobakssurrogat eller urtebaseret rygeprodukt, eller med dette som en direkte eller indirekte virkning.

Forslaget indebærer, at reklameforbuddet skærpes i forhold til gældende ret, således at forbuddet også vil komme til at omfatte de situationer, hvor enhver handling i erhvervsøjemed har den virkning at fremme salget. Således vil for eksempel uddeling af tobakskuponer ikke være tilladt.

Forslaget indebærer endvidere, at forbuddet mod reklame både vil gælde for tobaksvarer såvel som for tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Det er uden betydning, om handlingen i erhvervsøjemed er mundtlig, skriftlig, formidlet via presse, film (herunder product placement), internet m.v. Oprensningen er ikke udtømmende. Også andre og fremtidige former for massekommunikation med markedet vil være omfattet af bestemmelsen. Det afgørende vil være, om handlingen fremmer afsætningen af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter, uanset om dette kan siges at være formålet hermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af § 2, stk. 3, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at der ved sponsorering i denne lov forstås ethvert økonomisk bidrag til en aktivitet, et arrangement m.v. med sigte på at fremme afsætningen af en tobaksvarer. Efter § 4 er sponsorering til fordel for tobaksvarer forbudt.

Det foreslås, at § 2, stk. 3, ophæves.

Forslaget skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 9, hvortil der henvises, hvori det foreslås, at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes. Der er således ikke længere behov for en selvstændig definition på, hvad der efter loven forstås ved sponsorering, da dette indeholdes i lovforslagets § 1, nr. 9.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 2, stk. 4, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at der ved tobaksudsalgssted forstås ethvert sted, hvor tobaksvarer udbydes til salg.

Det foreslås, at »tobaksudsalgssted« i § 2, stk. 4, der som følge af lovforslagets § 1, nr. 5, bliver stk. 3, ændres til »salgssted«.

Den foreslåede ændring skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvortil der henvises, og hvori det foreslås at udvide lovens anvendelsesområde til også at omfatte tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Som konsekvens heraf er det nødvendigt at ændre lovens § 2, stk. 4, så definitionen ikke er afgrænset til et tobaksudsalgssted, men et salgssted, hvorved fortsat forstås ethvert sted, hvor tobaksvarer – og med lovforslaget nu også tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter – udbydes til salg.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at alle former for reklame for tobaksvarer er forbudt.

Det fremgår imidlertid af lovens § 3, stk. 2, at forbuddet ikke gælder 1) meddelelser, der udelukkende henvender sig til fagfolk inden for branchen, 2) prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder, 3) skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«, 4) reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, med undtagelse af salg på internettet, 5) brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer og 6) brug af et navn, der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Det foreslås, at § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af lovens § 3, stk. 2, nr. 2 og 3, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvortil der henvises, og hvori det foreslås, at al synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder, herunder på internettet, er forbudt

Der henvises til afsnit 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkninger lovforslagets § 1, nr. 11.

Til nr. 8

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at alle former for reklame for tobaksvarer er forbudt.

Det følger imidlertid af lovens § 3, stk. 2, at forbuddet ikke gælder 1) meddelelser, der udelukkende henvender sig til fagfolk inden for branchen, 2) prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder, 3) skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«, 4) reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, med undtagelse af salg på internettet, 5) brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer og 6) brug af et navn, der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Efter § 3, stk. 3, 1. pkt., gælder forbuddet desuden ikke en neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende. Efter § 3, stk. 3, 2. pkt., må tobaksvarer kun placeres 1) på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne.

Det fremgår endvidere af § 3, stk. 4, at hylderne, skabene og boksene ikke må få en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

Det foreslås, at § 3, stk. 3 og 4, ophæves.

Den foreslåede ophævelse af lovens § 3, stk. 3 og 4, er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 11, hvortil der henvises, og hvori det foreslås, at al synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på udsalgssteder, herunder på internettet, er forbudt.

Med den foreslåede ophævelse af § 3, stk. 3, er det således ikke længere tilladt at placere tobaksvarer på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne. I forlængelse heraf ophæves § 3, stk. 4, der vedrører udformning og størrelse af hylder, skabe og bokse omtalt i stk. 3

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af § 4 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at sponsorering til fordel for tobaksvarer er forbudt.

Det foreslås, at § 4 nyaffattes, hvorefter der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.

Med den foreslåede bestemmelse udvides området for bestemmelsen til ikke alene at omfatte sponsorering, men ethvert økonomisk bidrag eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner eller lignende med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.

Det betyder, at forbuddet skærpes i forhold til gældende ret, således at forbuddet også omfatter de situationer, hvor økonomisk bidrag eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner eller lignende blot har den indirekte virkning af fremme salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Som eksempel vil det med den foreslåede bestemmelse ikke være tilladt, hvis en tobaksvirksomhed yder et årligt økonomisk bidrag til eksempelvis en festival, selvom tobaksproducentens navn, logo, andre kendetegn m.v. ikke nævnes eller vises, såfremt det har den indirekte virkning, at salget af tobaksvarer fremmes.

Den foreslåede bestemmelse i § 4 svarer til den gældende § 17 i lov om elektroniske cigaretter m.v. og skal forstås i overensstemmelse dermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.3 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Det følger af § 5 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at enhver form for uddeling, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer, er forbudt.

Det foreslås, at der i lovens § 5 indsættes et nyt *stk. 2*, hvorefter enhver form for uddeling til personale på salgssteder, bortset fra til butiksindehaveren, restauratøren, hotelværtten, kantineindehaveren eller andre ledende personer, er forbudt.

Forslaget indebærer, at forbuddet mod uddeling til personale på salgssteder, bortset fra til butiksindehaveren, restauratøren, hotelværtten, kantineindehaveren eller andre ledende personer, omfatter både tobaksprodukter såvel

som tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Med den foreslåede bestemmelse vil det således fortsat være muligt for fagfolk i forbindelse med almindeligt salgsarbejde at udlevere vareprøver til personer på ledelsesniveau. Med forslaget præciseres det imidlertid, hvilke personer det vil være muligt at uddele vareprøver til i detalledet.

Det vil herefter kun være muligt at uddele vareprøver til butiksindehaveren, restauratøren, hotelværtten, kantineindehaveren eller andre ledende personer på det pågældende salgssted. Forslaget indebærer samtidig, at der eksempelvis ikke kan uddeles vareprøver til butiksekspedienter i detailhandlen, tjenere på restauranter, receptionister på hoteller m.fl., hvis disse ikke har en ledende funktion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 11

Det følger af § 2, stk. 1 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. at der ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer.

Det følger af lovens § 3, stk. 1, at alle former for reklame er forbudt.

Imidlertid fremgår det af § 3, stk. 2, nr. 1-6, at forbuddet ikke gælder 1) meddelelser, der udelukkende henvender sig til fagfolk inden for branchen, 2) prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder, 3) skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«, 4) reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, med undtagelse af salg på internettet, 5) brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer og 6) brug af et navn, der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Forbuddet gælder ikke neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende, jf. § 3, stk. 3. Tobaksvarer må således kun placeres 1) på hylde og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne.

I forlængelse heraf fremgår det af § 3, stk. 4, at hylde, skabe og bokse ikke må få en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

Det foreslås, at der efter § 5 i *kapitel 2* indsættes en § 5 a indeholdende stk. 1-5.

Efter den foreslåede § 5 a, stk. 1, er synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder, herunder på internettet, forbudt.

Med den foreslåede bestemmelse bliver det herved forbudt for salgssteder at anbringe og fremvise tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i forbindelse med betalingskasser, barer, automater m.v.

Det vil være op til den enkelte forhandler, om den pågældende vil skjule varerne i skabe, ved eller under betalingskasser, bag forhæng eller skydedøre, i særlige automater m.v. Ved salg af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i fysiske butikker gives der således den enkelte forhandler metodefrihed til at bestemme, hvordan varerne kan skjules.

Det afgørende vil være, at varerne reelt fremstår som skjulte på salgsstedet. I praksis betyder det eksempelvis, at hvis en forhandler skjuler tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter bag et forhæng, må forhænget kun trækkes fra i forbindelse med, at forhandleren rækker ud efter den vare, som skal sælges til køberne. I forbindelse

med selve betalingen vil forhænget således skulle været trukket for, så varerne ikke fremstår som synlige.

Forhandlere, der vælger at bruge en automatisk skydedør til at skjule varerne, vil skulle sørge for at indrette døren sådan, at en eventuel synlighed i forbindelse med, at forhandleren rækker ud efter den pågældende vare, der skal sælges, er så kortvarig som mulig. I forlængelse heraf er det et krav, at skydedøren skjuler varerne i forbindelse med selve betalingen.

Fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter må dog gerne ske ved visning af sortimentet til en kunde på forudgående anmodning, ved genopfyldning af varer, ved vedligeholdelse og rengøring af opbevaringsenheden og i forbindelse med træning af personale.

Forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder vil også gælde i forbindelse med internethandel. Salg på internettet vil i denne forbindelse også dække salg via app-funktioner.

Det betyder i praksis, at ved internetsalg af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter må der ikke vises billeder af varerne. Forbuddet mod visning af varerne på internettet er absolut og vil således gælde både i forbindelse med en mere generel fremvisning af udvalget af varerne på hjemmesiden, herunder på sociale medier, såvel som i forbindelse med en egentlig købe-funktion, hvor forbrugeren kan lægge den pågældende vare i en kurv og betale for varen.

Det følger af den foreslåede bestemmelse § 5 a, stk. 2, at forbuddet ikke gælder fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer.

Lovens forbud mod synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder vil således ikke finde anvendelse på fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, det vil sige varegrupper, der ikke specielt appellerer til unge mennesker. Specialbutikker, der eksempelvis har et vareudbud af cigaretter, der fortrinsvist tager sigte på en aldersmæssigt yngre kundekreds, vil således ikke være omfattet af undtagelsesbestemmelsen.

Undtagelsen vil også gælde, hvis sådanne specialforretninger er placeret i stormagasiner, forretningscentre og lignende. Den vil derimod ikke gælde for specielle stande eller diske i dagligvarebutikker, supermarkeder og lignende.

Et salgssted anses for at være specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, når stedet kun eller hovedsageligt sælger piber, pibetobak eller cigarer. Udtrykket "hovedsageligt" vil skulle fortolkes snævert og vil kun give mulighed for, at specialforretningen i meget begrænset omfang kan sælge andre varer. Undtagelsesbestemmelsen vil desuden kun give en ret for disse specialbutikker til synligt at anbringe og fremvise varerne på salgsstedet på en neutral måde. Det vil derimod ikke give forhandleren mulighed for synligt at anbringe og fremvise varerne andre steder, at reklamere for de pågældende varer, uddele annonceblade, at uddele gratis varer m.v.

Undtagelsesbestemmelsen for salgssteder, der er specialiseret i piber, pibetobak og cigarer, vil kun gælde i fysiske butikker. Det vil således ikke være muligt at fremvise billeder af piber, pibetobak og cigarer i forbindelse med internethandel.

Det følger af den foreslåede bestemmelse § 5 a, stk. 3, at salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter der sælges på salgsstedet, og varernes pris.

Forhandleren skal give de neutrale oplysninger på købers anmodning og ikke af egen drift oplyse herom.

De neutrale oplysninger vil skulle gives på salgsstedet og må således ikke ligge frit tilgængelige og være synlige i forbindelse med betalingskasser, barer m.v., men vil derimod kunne udleveres eller fremvises til køberen, hvis denne anmoder om det.

Der henvises til bemærkninger til § 5 a, stk. 5, for nærmere beskrivelse af, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger om, hvilke tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for.

Det følger af den foreslåede bestemmelse § 5 a, stk. 4, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame hos salgssteder omfattet af stk. 2.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsætte regler om, hvordan fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, må reklamere i butikken og på facaden.

Det følger af den foreslåede bestemmelse § 5 a, stk. 5, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, hvordan salgsstedets må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.

De neutrale oplysninger kan eksempelvis angå oplysningernes skrifttype, skriftstørrelse, farve, brug af numeriske værdier, andre kendetegn m.v.

Oplysningerne kan også angå den måde, hvorpå oplysningerne præsenteres. Eksempelvis, at oplysningerne kun må fremgå af papir i en bestemt størrelse m.v.

Oplysningerne kan tillige angå den rækkefølge, som udvalget af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, der sælges på udsalgsstedet, oplistes på. Eksempelvis, at rækkefølgen af det oplistede udvalg skal fremgå alfabetisk eller på en lignende objektiv måde, således alle forhandlere, der markedsfører tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i Danmark, har oplistet oplysningerne på samme måde.

Sundheds- og ældreministeren vil herudover kunne fastsætte regler om, at der skal stilles særlige krav til de neutrale oplysninger – ud over de allerede nævnte eksempler – når oplysningerne fremgår på internettet, herunder via en app-funktion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 12

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at overtrædelse af lovens §§ 3, 4 og 5 straffes med bøde.

Det foreslås, at »og 5« i § 7, stk. 1, ændres til », 5 og 5 a, stk. 1,«, hvorefter overtrædelse af §§ 3, 4, 5 og 5 a, stk. 1, straffes med bøde.

Det betyder, at overtrædelse af forbuddet mod synlig fremvisning og anbringelse af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder, herunder på internettet, vil kunne straffes med bøde.

Med tilføjelse af den foreslåede § 5 a, stk. 1, til den gældende straffebestemmelse i lovens § 7, stk. 1, tilføjes den foreslåede § 5 a, stk. 1, i rækken af bestemmelser, der er strafpålagt. Straffebestemmelsens anvendelsesområde og administration heraf ændres ikke ved lovforslaget.

Generelt bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf tilsigtes, at bøden, af hensyn til de alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser anvendelse af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter kan medføre, får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et kraftigt signal om, at forbuddet mod synlig fremvisning skal iagttages. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen har medført eller potentielt kunne have medført.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen. Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 13

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at overtrædelse af lovens §§ 3, 4 og 5 straffes med bøde.

Det foreslås, at der i § 7 efter stk. 1 indsættes et nyt stk. 2, hvoraf det fremgår, at i regler, der fastsættes i medfør af § 5 a, stk. 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Generelt bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf tilsigtes, at bøden, af hensyn til de alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser anvendelse af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter kan medføre, får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et kraftigt signal om, at forbuddet mod synlig fremvisning skal iagttages. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til den farlige situation, som overtrædelsen har medført eller potentielt kunne have medført.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af § 1 i lov om tobaksvarer m.v., at loven finder anvendelse på tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der fremstilles eller markedsføres her i landet.

Det foreslås, at der i § 1 efter »tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater«, hvorefter denne lov gælder for tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, der fremstilles eller markedsføres her i landet.

Dermed udvides anvendelsesområdet for lov om tobaksvarer m.v. til også at omfatte tobakssurrogater. Hvad der nærmere forstås hermed fastsættes i § 2, nr. 25, i lov om tobaksvarer m.v., jf. lovforslagets § 2, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvori det foreslås, at anvendelsesområdet for lov om forbud mod tobaksreklame m.v. udvides til også at omfatte tobakssurrogater. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 1, hvori det foreslås, at også anvendelsesområdet for lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år udvides med tobakssurrogater.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 1 i lov om tobaksvarer m.v., at loven finder anvendelse på tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der fremstilles eller markedsføres her i landet.

Det foreslås med lovforslagets § 2, nr. 1, hvortil der henvises, at loven fremadrettet også skal finde anvendelse på såkaldte tobakssurrogater.

Det foreslås, at der i forlængelse heraf i lovens § 2 som nr. 25 indsættes en definition på tobakssurrogater.

Efter den foreslåede nr. 25 forstås ved tobakssurrogat: Produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. nr. 2, eller elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3, hvormed det foreslås, at tobakssurrogater defineres på samme vis i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 4, nr. 2, hvori der foreslås en tilsvarende definition på tobakssurrogater i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Derudover foreslås det, at der i lovens § 2 som *nr. 26-30* indsættes definitioner på pibetobak, tobak, der indtages nasalt, cigar, cigarillo og vandpibetobak.

Efter den foreslåede *nr. 26* forstås ved pibetobak: Tobak, der kan forbruges via en forbrændingsproces, og som udelukkende er bestemt til brug i en pipe.

Efter den foreslåede *nr. 27* forstås ved tobak, der indtages nasalt: En røgfri tobaksvarer, som kan forbruges via næsen.

Efter den foreslåede *nr. 28* forstås ved cigar: En tobaksrulle, som kan forbruges via en forbrændingsproces og er nærmere defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU.

Efter den foreslåede *nr. 29* forstås ved cigarillo: En lille type cigar, nærmere defineret i artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2007/74/EF.

Efter den foreslåede *nr. 30* forstås ved vandpibetobak: En tobaksvarer, der kan anvendes i en vandpipe. I denne lov anses vandpibetobak for at være røgtobak. Hvis et produkt kan anvendes både gennem vandpiber og som rulletobak, anses det som rulletobak.«

Med forslaget defineres pibetobak, tobak, der indtages nasalt, cigar, cigarillo og vandpibetobak, som hidtil ikke har været defineret i lov om tobaksvarer m.v., men som er defineret i direktiv 2001/37/EF (tobaksvaredirektivet). Hermed sikres overensstemmelse mellem definitionerne i tobaksvaredirektivet og lov om tobaksvarer m.v.

Til nr. 3

Det følger af § 14, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v. at cigaretter og rulletobak med en kendetegnende aroma ikke må markedsføres her i landet. Bestemmelsen gennemfører artikel 7, stk. 1, i tobaksvaredirektivet.

Bestemmelsen skal ses i sammenhæng med definitionen på »kendetegnende aroma« i lovens § 2, nr. 1, hvorefter der ved en kendetegnende aroma forstås en fremtrædende duft eller smag af andet end tobak, som er resultatet af et tilsætningsstof eller en kombination af tilsætningsstoffer, herunder blandt andet frugt, krydderier, urter, alkohol, slik, mentol eller vanilje, og som bemærkes før eller under forbruget af tobaksvareren. Denne definition er i overensstemmelse med definitionen i tobaksvaredirektivets artikel 2, nr. 25.

I en overgangsperiode har kendetegnende aroma med smag af mentol været tilladt men fra den 20. maj 2020 bliver mentolsmag også forbudt, jf. § 46, stk. 4, i lov om tobaksvarer m.v.

Efter § 14, stk. 2, i lov om tobaksvarer m.v. kan Sundhedsstyrelsen fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 1, og om grænseværdier for indholdet i cigaretter og rulletobak af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Det foreslås, at der i lovens § 14 indsættes nye *stk. 3-5*.

Det foreslås således, at der indsættes en ny *§ 14, stk. 3*, hvorefter tobaksvarer, som ikke er omfattet af stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol ikke må markedsføres her i landet, jf. dog stk. 5.

Bestemmelsen vil omfatte de tobaksvarer, som ikke er omfattet af stk. 1, hvilket vil sige cigaretter og rulletobak. Derudover vil bestemmelsen omfatte urtebaserede rygeprodukter. Bestemmelsen vil ikke omfatte pibetobak og cigarer, jf. den foreslåede stk. 5 og bemærkninger hertil nedenfor.

Det betyder, at det sikres, at kendetegnende aroma ikke kan sløre smagen af tobak og erstatte den med smage, som appellerer til flere, hvilket kan være med til gøre rygning af tobaksvarer mere tiltrækkende – særligt for børn og unge, for hvem der er en særlig beskyttelsesinteresse.

Det foreslåede forbud indebærer, at der vil være produkter, der markedsføres i Danmark i dag, som ikke længere vil kunne markedsføres lovligt, og som derfor skal tages af markedet. Se nærmere herom i lovforslagets § 7 og bemærkninger hertil.

Herudover foreslås det, at der indsættes en ny § 14, stk. 4, hvorefter Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 3, herunder regler om, hvorvidt en konkret tobaksvarer og urtebaseret rygeprodukt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for indholdet i tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Bestemmelsen vil svare til den gældende bestemmelse i lovens § 14, stk. 2, og skal administreres i overensstemmelse dermed.

Endelig foreslås det, at der indsættes en ny § 14, stk. 5, hvorefter pibetobak og cigarer ikke er omfattet af stk. 3.

Disse produkter må således fortsat markedsføres med alle typer af kendetegnende aromaer. Dette skyldes, at disse produkter typisk ikke appellerer til unge forbrugere, der kan tiltrækkes af kendetegnende aromaer.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 15 i lov om tobaksvarer m.v., at cigaretter og rulletobak, der indeholder aromastoffer i deres bestanddele, såsom filtre, papir, emballage, kapsler eller enhver teknisk funktion, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers duft eller smag eller deres røgdudviklingsintensitet, ikke må markedsføres her i landet.

Det foreslås, at der i loven indsættes en ny § 15 a, hvorefter udstyr, der benyttes i forbindelse med tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers duft eller smag eller deres røgdudviklingsintensitet, ikke må markedsføres her i landet.

Det betyder, at hverken tobaksvarer eller urtebaserede rygeprodukter må tilsættes aromastoffer eller tilsætningsstoffer, der medfører en kendetegnende aroma, i det udstyr, der benyttes i forbindelse med produkterne. Derved sikres det, at forbuddet i den foreslåede § 14, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, mod visse kendetegnende aromaer ikke forsøges omgået ved, at aromastofferne tilføres det udstyr, der benyttes i forbindelse med tobaksvarer eller urtebaserede rygeprodukter frem for direkte i produkterne eller dennes bestanddele.

Ved udstyr forstås eksempelvis filtre, papir, emballage, kapsler eller enhver anden teknisk funktion der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers og urtebaserede rygeprodukters duft eller smag eller deres røgdudviklingsintensitet. Med udstyr tænkes ikke på tændstikker, lightere eller aksebægere.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Kapitel 5 i lov om tobaksvarer m.v. har overskriften "Sundhedsadvarsler på tobaksvarer m.v.". Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 5 efter »tobaksvarer« indsættes », tobakssurrogater«, hvorefter overskriften til kapitel 5 er »Sundhedsadvarsler på tobaksvarer, tobakssurrogater m.v.«.

Dermed sikres det, at kapiteloverskriften afspejler, at reglerne i kapitlet forslås udvidet til også at omfatte sundhedsadvarsler på tobakssurrogater, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 19, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v. at den, der markedsfører en tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage er forsynet med sundhedsadvarsler på dansk. Efter lovens § 19, stk. 2, fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om 1) antallet og typen af sundhedsadvarsler, som den enkelte kategori af tobaksvarer skal være forsynet med, 2) sundhedsadvarslernes form, affattelse, layout, placering og størrelse og 3) forbud mod helt eller delvis at skjule eller bryde sundhedsadvarsler, når tobaksvareren markedsføres. Der er fastsat regler herom i bekendtgørelse nr. 669 af 30. maj 2016 om grænseværdier, sundhedsadvarsler og alderskontrollsystem m.v. af tobaksvarer m.v.

Efter § 9, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v. skal fabrikanter og importører, der har indgivet anmeldelse efter lovens § 5, stk. 1, sikre, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel, jf. stk. 2. Efter lovens § 9, stk. 2, fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.

Der er i gældende ret ingen regler om sikkerhedsadvarsler på tobakssurrogater.

Det foreslås, at der efter § 19 i *kapitel 5* i lov om tobaksvarer m.v. indsættes en *§ 19 a, stk. 1- 2*.

Den foreslåede § 19 a svarer til § 9 i lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det foreslås i en ny *§ 19 a, stk. 1*, at fabrikanter og importører af tobakssurrogater skal sikre, at tobakssurrogater, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel.

For fabrikanter vil forslaget betyde, at de ved fremstillingen af produktet skal påføre sundhedsadvarslen. For importører vil det betyde, at de ikke må bringe produkterne videre i omsætningskæden, hvis produkterne ikke er påført en sundhedsadvarsel.

Sundhedsadvarslen skal sikre, at forbrugerne gøres bekendt med produktets sundhedsskadelige virkning.

Det foreslås i en ny *§ 19 a, stk. 2*, at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.

Der vil i medfør af den foreslåede bemyndigelse bl.a. blive fastsat regler om, hvordan sundhedsadvarslen skal affattes.

Der vil desuden bl.a. blive fastsat regler om, at advarslen skal være trykt med bestemt skrifttype på bestemt baggrund. Der vil herudover bl.a. blive fastsat regler om skrifttypens størrelse med det formål at sikre, at den størst mulige andel af det areal, der er forbeholdt sundhedsadvarslen, bliver udfyldt af advarselsteksten.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Kapitel 6 i lov om tobaksvarer m.v. har overskriften "Mærkning og emballage på tobaksvarer m.v.".

Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 6 efter »tobaksvarer« indsættes », tobakssurrogater«, hvorefter overskriften til kapitel 6 er "Mærkning og emballage på tobaksvarer, tobakssurrogater m.v.".

Dermed sikres det, at kapiteloverskriften afspejler, at der i kapitlet foreslås nye bestemmelser om mærkning på tobakssurrogater, jf. lovforslagets § 2, nr. 9, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

I lov om tobaksvarer m.v., stilles der en række krav til tobaksvarers enkeltpakning og eventuel ydre emballage, herunder billedadvarsler, tekstadvarsler og angivelse af telefonnummer til Stoplinjen.

Det følger af lovens § 19, stk. 1, at den, der markedsfører en tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage er forsynet med sundhedsadvarsler på dansk.

Efter lovens § 20, stk. 1, skal den, der markedsfører en tobaksvare her i landet endvidere sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke indeholder elementer eller træk, som 1) fremmer en tobaksvare eller opfordrer til brug af den ved at give et fejlagtigt indtryk af produkternes karakteristika, virkninger, risici eller emissioner, 2) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvare er mindre skadelig end andre eller har til formål at reducere virkningen af bestemte skadelige bestanddele i røgen, 3) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvare har vitaliserende, energigivende, helbredende, foryngende, naturlige, økologiske egenskaber eller andre positive formål eller andre positive sundheds- eller livsstilsmæssige virkninger, 4) henviser til smag, duft, aromastoffer eller andre tilsætningsstoffer eller oplyser, at produktet ikke indeholder sådanne, 5) får produktet til at ligne en fødevarer eller et kosmetisk produkt eller 6) giver indtryk af, at en bestemt tobaksvare har en forbedret biologisk nedbrydelighed eller andre miljømæssige fordele.

Efter lovens § 20, stk. 2, skal den, der markedsfører en tobaksvare her i landet, sikre, at en enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke mærkes med oplysninger om tobaksvarens indhold af nikotin, tjære og kulilte.

Efter lovens § 21 fastsætter Sundhedsstyrelsen nærmere regler om krav til størrelse, form, funktionalitet og bestanddele i forhold til enkeltpakninger af cigaretter og rulletobak.

Det er ydermere et krav, at den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og en eventuel ydre emballage ikke indeholder kuponer, der tilbyder rabatter, gratis uddeling, to for en-tilbud eller andre lignende tilbud, jf. lovens § 22.

Den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal desuden sikre, at hver enkeltpakning med tobaksvarer er påført et entydigt identitetsmærke udstedt af den danske id-udsteder, jf. loven § 22 a, stk. 1. Det følger herudover, at for tobaksvarer fremstillet uden for EU gælder kravene for entydige identitetsmærker kun for produkter, der er bestemt for eller markedsføres i Danmark, jf. lovens § 22 a, stk. 2, samt at entydige identitetsmærker skal være påtrykt eller anbragt på en sådan måde, at de ikke kan fjernes eller slettes, og de må ikke være skjult eller brudt, jf. lovens § 22 a, stk. 3. Endelig skal den, der markedsfører tobaksvarer her i landet sikre, at hver enkeltpakning med tobaksvarer er påført et sikkerhedsstempelmærke efter § 22 b, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v.

Der stilles således en række krav til tobaksvarers emballage og eventuelle ydre emballage, men producenter m.fl. har stadig mulighed for at påføre deres navn, logo, farve, andre kendetegn m.v. på emballagen og den eventuelle ydre emballage.

Det foreslås, at der efter § 21 indsættes § 21 a, stk. 1-3.

Efter den foreslåede § 21 a, stk. 1, skal den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning, jf. dog stk. 2.

Forslaget om standardisering indebærer, at pakkerne ikke må have logoer eller andre former for brandingelementer, men kun mærkenavn, produkt navn, producentnavn og de øvrige elementer, herunder sundhedsadvarsler, der følger af lovgivningen. Alle pakkerne vil således skulle have samme farve og samme standardskrifttype.

Det foreslås i § 21 a, stk. 2, at kravet i stk. 1 ikke gælder cigarer, pibetobak og piber.

Det betyder, at kravet om standardiseret udformning af tobaksvarer ikke gælder for cigarer, pibetobak og piber. Dette skyldes, at disse produkter ikke i særlig høj grad appellerer til særligt børn og unge, som forslaget med standardiseret udformning i høj grad er målrettet mod.

Det foreslås i § 21 a, stk. 3, at sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsætte regler om farve, form, udseende, tekst, materiale og mærkning.

Det bemærkes, at standardiseringen med lovforslagets § 7, hvortil der henvises, foreslås indført således, at der gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. Således

foreslås det, at for tobaksvarer, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har reglerne om standardisering af pakkerne virkning først virkning fra den 1. juli 2021.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkninger lovforslagets § 7.

Til nr. 9

I kapitel 6 i lov om tobaksvarer m.v. er der fastsat detaljerede regler om krav til mærkning, identitetsmærker og sikkerhedsstempler i §§ 20 – 22 b.

Efter § 8 i lov om elektroniske cigaretter m.v. fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om mærkning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger. Disse regler er fastsat i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v.

Der er i gældende ret ingen regler om mærkning af tobakssurrogater.

Det foreslås, at der efter lovens § 22 b i *kapitel 6* indsættes en § 22 c, hvorefter sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om mærkning af tobakssurrogater, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger.

Der forventes, at der vil blive fastsat regler om, at enkeltpakninger af tobakssurrogater er påført oplysninger om bl.a. kontraindikationer, advarsler henvendt til særlige risikogrupper, f.eks. gravide, mulige skadelige virkninger, afhængighedsskabende egenskaber og toksicitet. Der forventes desuden at blive fastsat regler om, at enkeltpakninger af tobakssurrogater og en eventuelt ydre emballage er påført oplysninger om alle de ingredienser, der indgår i produktet, en angivelse af produktets nikotinindhold, batchnummer og en anbefaling om, at de opbevares utilgængeligt for børn.

Herudover forventes det, at der med hjemmel i den foreslåede bemyndigelse vil blive fastsat regler om, at enkeltpakninger og en eventuel ydre emballage ikke må indeholde elementer eller træk f.eks. i form af billeder, tekst og lignende, der fremmer eller opfordrer til brug af tobakssurrogater ved at give et fejlagtigt indtryk af produktets karakteristika, sundhedsmæssige virkning, risici eller emissioner. Endelig forventes der fastsat regler om, at det ikke er tilladt at give enkeltpakninger og en eventuel ydre emballage træk, der giver indtryk af, at tobakssurrogater er mindre skadelige end andre produkter med nikotin, for eksempel betegnelsen light eller mild, eller give indtryk af, at produkterne har positive sundheds-, livsstils- eller miljømæssige egenskaber. Efter de regler, der vil blive udstedt efter den foreslåede bemyndigelse, vil det heller ikke være tilladt at tilføre tobakssurrogater træk, der får produkterne til at ligne en fødevarer eller et kosmetisk produkt. Der vil også blive fastsat krav om, at produkternes mærkning skal være på dansk.

Den foreslåede § 22 c svarer til den gældende § 8 i lov om elektroniske cigaretter m.v.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 10

Overskriften til kapitel 7 i lov om tobaksvarer m.v. er "Fjernslag på tværs af grænser".

Det foreslås, at der i *overskriften* til kapitel 7 udgår »på tværs af grænser«, hvorefter overskriften til kapitel 7 er "Fjernslag".

Ændringen er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 11, hvortil der henvises, og hvor det foreslås, at alderskontrolsystemet udvides til at gælde for alle detailforhandlere, der markedsfører via fjernsalg – og ikke alene fjernslag på tværs af grænser.

Til nr. 11

Det fremgår af § 24, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v., at detailforhandlere af tobaksvarer, der er registreret efter § 23, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem.

Det foreslås, at det i lovens § 24, stk. 1, efter »tobaksvarer« indsættes », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter« og at », der er registreret efter § 23, stk. 1,« udgår, hvorefter detailforhandlere af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter skal drive et alderskontrollsystem.

En pligt til at drive et alderskontrollsystem vil således efter den foreslåede bestemmelse fremover påhvile alle detailforhandlere af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, der markedsfører via fjernsalg, og ikke kun dem, der markedsfører via fjernslag over landegrænser.

Alderskontrollsystemet skal benyttes ved handel over internettet, herunder via en app-funktion, og skal sikre, at der stilles krav til forhandlerne om at sikre et system, der effektivt verificerer køberens alder.

Det skal sikres, at den rette tilgængelige løsning til et alderskontrollsystem kan implementeres hos forhandlerne, inden kravet sættes i kraft. Derfor er det med lovforslagets § 7, stk. 12, foreslået, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af kravet om alderskontrol.

Med udbredelsen af alderskontrollsystemet sikres myndighederne bedre muligheder for at håndhæve aldersgrænsen for salg af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 og 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkninger til lovforslagets § 7, stk. 12.

Til nr. 12

Efter § 30, stk. 1, i lov om tobaksvarer skal den, der markedsfører et urtebaseret rygeprodukt her i landet, sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage er forsynet med en sundhedsadvarsel på dansk. Efter bestemmelsens stk. 2 fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om sundhedsadvarslens affattelse, placering og størrelse.

Efter lovens § 31, stk. 1, skal den, der markedsfører et urtebaseret rygeprodukt her i landet, sikre, at enkeltpakninger og eventuel ydre emballage ikke er forsynet med angivelser af, at produktet er uden tilsætningsstoffer, aromastoffer, nikotin, tjære eller kulilte eller indeholder elementer eller træk, som 1) fremmer et urtebaseret rygeprodukt eller opfordrer til brug af det ved at give et fejlagtigt indtryk af produkternes karakteristika, virkninger, risici eller emissioner, 2) giver indtryk af, at et bestemt urtebaseret rygeprodukt er mindre skadeligt end andre eller har til formål at reducere virkningen af bestemte skadelige bestanddele i røgen, 3) giver indtryk af, at et bestemt urtebaseret rygeprodukt har vitaliserende, energigivende, helbredende, foryngende, naturlige eller økologiske egenskaber eller andre positive formål eller andre positive sundheds- eller livsstilsmæssige virkninger, eller 4) får produktet til at ligne en fødevarer eller et kosmetisk produkt. Efter § 31, stk. 2, kan Sundhedsstyrelsen fastsætte nærmere regler om de krav, der er nævnt i stk. 1, til mærkning af urtebaserede rygeprodukter.

Det foreslås, at der efter § 30 i loven indsættes en ny bestemmelse i § 30 a, stk. 1, hvorefter den, der markedsfører urtebaserede rygeprodukter her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Bestemmelsen svarer til den foreslåede § 21 a i lov om tobaksvarer, jf. lovforslagets § 2, nr. 8.

Forslaget vil medføre, at pakkerne ikke må have logoer eller andre former for brandingelementer, men kun mærkenavn, produktnavn, producentnavn og sundhedsadvarsler. Alle pakkerne vil således skulle have samme farve og samme standardskrifttype.

Forslaget om standardisering af urtebaserede rygeprodukter er særligt målrettet ikke allerede faste forbrugere, såsom børn og unge. Standardiserede urtebaserede rygeprodukter er således ikke målrettet de personer, der allerede er forbrugere, men derimod særligt børn og unge, som endnu ikke har brugt produkterne og derved er mere følsomme over for brandingelementer, kendetegn m.v.

Det foreslås i § 30 a, stk. 2, at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om standardiseringens udformning.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse bl.a. kunne fastsætte regler om farve, form, udseende, tekst, materiale og mærkning.

Det bemærkes, at standardiseringen med lovforslagets § 7, hvortil der henvises, foreslås indført således, at der gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. Således foreslås det, at for urtebaserede rygeprodukter, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har reglerne om standardisering af pakkerne først virkning fra den 1. juli 2021.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkninger lovforslagets § 7.

Til nr. 13

Det følger af § 36, nr. 1, i lov om tobaksvarer m.v. at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobaksvarer, hvis produktet ikke opfylder kravene i § 10, § 19, stk. 1, eller § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, eller regler fastsat i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, eller § 21.

Det foreslås, at der i § 36, nr. 1, indsættes efter » § 20, stk. 1 og 2,«: »§ 21 a, stk. 1,« og »§ 20, stk. 3, eller § 21« ændres til: »§ 20, stk. 3, § 21 eller § 21 a, stk. 3«.

Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede ændring skal kunne forbyde markedsføring af tobaksvarer, der ikke opfylder kravene om standardiserede pakker i den foreslåede § 21 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 8. Det samme er tilfældet, hvis de pågældende produkter ikke opfylder de krav, som kan fastsættes hertil efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 21 a, stk. 3.

Sikkerhedsstyrelsens beslutning om at forbyde markedsføringen af en konkret tobaksvarer med baggrund i den foreslåede bestemmelse skal ske af sundhedsmæssige årsager og ud fra en proportionalitetsafvejning.

Til nr. 14

Det følger af § 36, nr. 1, i lov om tobaksvarer m.v. at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobaksvarer, hvis produktet ikke opfylder kravene i § 10, § 19, stk. 1, eller § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, eller regler fastsat i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, eller § 21.

Det foreslås, at der i § 36, indsættes et nyt stk. 2, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobakssurrogater, hvis produktet ikke opfylder kravene om i § 19 a, stk. 1, eller i regler fastsat i medfør af § 19 a, stk. 2.

Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede ændring skal kunne forbyde markedsføring af tobakssurrogater, der ikke opfylder kravene til sikkerhedsadvarsler i den foreslåede § 19 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 6. Det samme er tilfældet, hvis de pågældende produkter ikke opfylder de krav, som kan fastsættes hertil efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 19 a, stk. 2.

Sikkerhedsstyrelsens beslutning om at forbyde markedsføringen af et konkret tobakssurrogat med baggrund i den foreslåede bestemmelse skal ske af sundhedsmæssige årsager og ud fra en proportionalitetsafvejning.

Til nr. 15

Det følger af § 37 i lov om tobaksvarer m.v. at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af urtebaserede rygeprodukter, hvis produkterne ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, eller § 31, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 30, stk. 2, eller § 31, stk. 2, eller hvis der ikke er sket indberetning efter § 28, stk. 1.

Det foreslås, at i § 37 ændres »eller § 31, stk. 1,« til »§ 31, stk. 1, eller § 31 a, stk. 1,«, og »eller § 31, stk. 2,« ændres til » § 31, stk. 2, eller § 31 a, stk. 2,«, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af urtebaserede rygeprodukter, hvis produkterne ikke opfylder kravene i § 30, stk. 1, § 31, stk. 1, eller § 31 a, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 30, stk. 2, § 31, stk. 2, eller § 31 a, stk. 2, eller hvis der ikke er sket indberetning efter § 28, stk. 1.

Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen efter den foreslåede ændring skal kunne forbyde markedsføring af urtebaserede rygeprodukter, der ikke opfylder kravene til standardiserede pakker i den foreslåede § 30 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2,

nr. 12. Det samme er tilfældet, hvis de pågældende produkter ikke opfylder de krav, som kan fastsættes hertil efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 30 a, stk. 2.

Sikkerhedsstyrelsens beslutning om at forbyde markedsføringen af en konkret urtebaseret rygeprodukt med baggrund i den foreslåede bestemmelse skal ske af sundhedsmæssige årsager og ud fra en proportionalitetsafvejning.

Til nr. 16

Det følger af § 38 i lov om tobaksvarer, at Sikkerhedsstyrelsen i de tilfælde, der fremgår af § 36, nr. 1-3 og 5, eller § 37, eller såfremt styrelsen i øvrigt måtte vurdere, at produkterne udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed, kan påbyde fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter at trække sådanne varer og produkter tilbage fra markedet eller tilbagekalde dem fra forbrugerne.

Det foreslås, at »§ 36, nr. 1-3 og 5,« i § 38 ændres til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3 og 5, § 36, stk. 2, eller § 37,« og efter »tobaksvarer« indsættes: », tobakssurrogater«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 17

Det følger af § 39, stk. 1, i lov om tobaksvarer m.v., at Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om risikoen ved tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, når der er meddelt et forbud eller påbud efter §§ 36, 37 eller 38.

Det foreslås, at der i § 39, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

Der er tale om konsekvensændringer som følge af lovforslagets § 2, nr. 14.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 18

Det fremgår af § 45, stk. 1, nr. 1, i lov om tobaksvarer m.v., at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 10, § 13, § 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 45, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1« til »§ 14, stk. 1 og 3, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 19 a, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 22 a, § 24, stk. 1, § 28, stk. 2, § 30, stk. 1, eller § 30 a, stk. 1«, således at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 10, § 13, § 14, stk. 1 og 3, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 19 a, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 22 a, § 24, stk. 1, § 28, stk. 2, § 30, stk. 1, eller § 30 a, stk. 1.

Det betyder, at den der overtræder de foreslåede bestemmelser i lovens § 14, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, lovens § 19 a, stk. 1, jf. lovforslaget § 2, nr. 6, lovens § 21 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 8, lovens § 24, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 11, og lovens § 30 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 2, nr. 12, kan straffes med bøde medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den, der overtræder de øvrige bestemmelser, der er nævnt i § 45, stk. 1, nr. 1, det vil sige § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 10, § 13, § 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1, vil fortsat kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af det nye forbud mod markedsføring af visse tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter med kendetegnende aromaer ud over smag af tobak og mentol i den foreslåede § 14, stk. 3, jf. lovforslagets § 2, nr. 3, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelsen foreslås bl.a. strafpålågt med

henblik på at sikre, at kendetegnende aromaer ikke kan påvirke forbrugsmønstrene af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter i en negativ retning, set ud fra et sundhedsmæssigt perspektiv.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af kravet om sundhedsadvarsler på tobakssurrogater i den foreslåede § 19 a, stk. 1, jf. lovslagets § 2, nr. 6, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre, at forbrugere er oplyste om de sundhedsrisici, der ved at anvende tobakssurrogater, som indeholder sundhedsskadelig nikotin, og for at sikre, at forbrugere ikke bliver forledt til at forbruge tobakssurrogater i den overbevisning, at de er sundere end nikotinholdige tobaksvarer.

Desuden finder Sundheds- og Ældreministeriet, at overtrædelse af kravet om standardiseret udformning af tobaksvarer og tobaksudstyr samt urtebaserede rygeprodukter i henholdsvis den foreslåede § 21 a, stk. 1, og § 30 a, stk. 1, jf. henholdsvis lovslagets § 2, nr. 8 og 12, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Derudover finder Sundheds- og Ældreministeriet, at overtrædelse af kravet om at drive et effektivt alderskontrollsystem i den foreslåede § 24, stk. 1, jf. henholdsvis lovslagets § 2, nr. 11, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af aldersgrænsen for salg til personer under 18 år og dermed også sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne. Bestemmelsen i lovens § 24, stk. 2, har ikke tidligere været strafpålagt, men med dette forslag sikres parallelitet til tilsvarende regel om alderskontrollsystem i lov om elektroniske cigaretter m.v., hvor tilsvarende bestemmelse er strafpålagt efter gældende ret.

Som efter de gældende regler, bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf for overtrædelse af de tilføjede bestemmelser til § 45, stk. 1, nr. 1, tilsigtes, at bøden får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et klart signal om, at reglerne håndhæves effektivt. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til hvilken overtrædelse, der er tale om.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Til nr. 19

Det følger af § 45, stk. 2, i lov om tobaksvarer m.v., at der i regler fastsat i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 21 eller § 30, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Det foreslås, at der i § 45, stk. 2, ændres »§ 21 eller § 30, stk. 2« til »19 a, stk. 2, § 21, § 21 a, stk. 2, § 22 c, § 24, stk. 2, § 30, stk. 2, eller § 30 a, stk. 2«, hvorefter der i regler, der fastsættes i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, 19 a, stk. 2, § 21, § 21 a, stk. 2, § 22 c, § 24, stk. 2, § 30, stk. 2, eller § 30 a, stk. 2, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Det betyder, at der kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser fastsat i medfør af § 19 a, stk. 2, § 21 a, stk. 2, § 22 c, § 24, stk. 2, og § 30 a, stk. 2. Der vil fortsat i regler, der er fastsat i medfør af de øvrige bestemmelser, der er nævnt i den gældende § 45, stk. 2, det vil sige § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 21 eller § 30, stk. 2, kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Lovforslaget ændrer ikke herpå.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at der i regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen på tobakssurrogater fastsat i medfør af den foreslåede § 19 a, stk. 2, jf. lovforslagets § 2, nr. 6, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre, at forbrugere er oplyste om de sundhedsrisici, der ved at anvende tobakssurrogater, som indeholder sundhedsskadelig nikotin, og for at sikre, at forbrugere ikke bliver forledt til at forbruge tobakssurrogater i den overbevisning, at de er sundere end nikotinholdige tobaksvarer.

Derudover finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der i reglerne om standardiseret udformning af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter fastsat i medfør af henholdsvis den foreslåede § 21 a, stk. 2, og § 30 a, stk. 2, jf. henholdsvis lovslagets § 2, nr. 8 og 12, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Desuden finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der i regler om krav til alderskontrollsystemet udstedt i medfør af § 24, stk. 2, i lov om tobaksvarer m.v. skal kunne fastsættes straf af bøde over overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre effektiv håndhævelse af aldersgrænsen for salg til personer under 18 år og dermed også sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne. Bestemmelsen i lovens § 24, stk. 2, har ikke tidligere været strafpålagt, men med dette forslag sikres parallelitet til tilsvarende regel om alderskontrollsystem i lov om elektroniske cigaretter m.v., hvor tilsvarende bestemmelse er strafpålagt efter gældende ret.

Endelig finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der i reglerne om regler om mærkning af tobakssurrogater, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger fastsat i medfør af den foreslåede § 22 c, jf. lovslagets § 2, nr. 9, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre, at forbrugere er oplyste om de sundhedsrisici, der ved at anvende tobakssurrogater, som indeholder sundhedsskadelig nikotin, og for at sikre, at forbrugere ikke bliver forledt til at forbruge tobakssurrogater i den overbevisning, at de er sundere end nikotinholdige tobaksvarer.

Som efter de gældende regler, bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf for overtrædelse af de tilføjede bestemmelser til § 45, stk. 2, tilsigtes, at bøden får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et klart signal om, at reglerne håndhæves effektivt. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til hvilken overtrædelse, der er tale om.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Til § 3

Til nr. 1

Det følger af den § 3, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Det foreslås, at i § 3, stk. 1, nr. 1, udgår »treårige gymnasiale«, hvorefter det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Bestemmelsen vil således fremover ikke være begrænset til treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, men omfatte alle institutioner med udbud af ungdomsuddannelser, der fortrinsvis har optag af børn og unge under 18 år. Erhvervsskoler og FGU-institutioner vil eksempelvis blive omfattet af kravet, om at det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin på matriklen, som de treårige gymnasiale uddannelser allerede er det efter gældende ret. Lærere, elever og andre må således efter forslaget fremover ikke anvende elektroniske cigaretter på ungdomsuddannelsers område, uanset om der er tale om en treårig gymnasial ungdomsuddannelse eller en anden ungdomsuddannelse.

Forbuddet vil omfatte alle, der færdes på institutionens område. Forbuddet vil således også omfatte ansatte, herunder lærere, undervisere, pædagoger m.v., samt forældre og alle andre, der længere eller kortvaret færdes eller opholder sig på institutionens område, herunder ved fx gennemgang.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 3, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås, at alle ungdomsuddannelser og således ikke kun de 3-årige gymnasiale uddannelser skal være omfattet af forbuddet.

Det foreslås i § 3 at indsætte et nyt *stk. 7* i § 1, hvorefter sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, ungdomsuddannelser m.v. der er omfattet af stk. 1, nr. 1.

Dermed vil ministeren få mulighed for, inden for lovens rammer, at præcisere, hvilke skoler m.v., der er omfattet af bestemmelsen.

Det er hensigten, at det er de samme skoler, der skal omfattes af bestemmelsen, som også vil blive omfattet af den foreslåede § 3 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, hvortil der henvises.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger

Til nr. 3

Det følger af § 3, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at det ikke er tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3.

Det er således ikke tilladt for elever på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign. at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin på skolens m.v. områder. Der er ikke regler om, at elever ikke må anvende de elektroniske cigaretter i skoletiden.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 3, nr. 1, foreslås, at alle ungdomsuddannelser og således ikke kun de 3-årige gymnasiale uddannelser skal være omfattet af forbuddet.

Det foreslås, at der i lov om elektroniske cigaretter m.v. efter § 3 indsættes nye §§ 3 a-3 c.

Efter den foreslåede § 3 a, stk. 1, må elever på skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, ikke anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden. Det foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 3 b, stk. 1, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter elever på ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, ikke må anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden.

For elever på skoler med kosttilbud, efterskoler m.v. vil kravet alene gælde selve skoletiden, mens det overlades til lokal beslutning at fastsætte eventuelle regler for anvendelse i elevernes fritid uden for skolen. Det overlades ligeledes til lokal beslutning, hvorvidt lærerne eventuelt skal omfattes af kravet.

Voksenuddannelser vil ikke blive omfattet af forbuddet

Det vil lokalt være muligt at træffe beslutning om at lade lærere og medarbejdere på de omfattede skoler omfattes af forbuddet.

Efter den foreslåede § 3 a, stk. 2, skal lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1 oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf. Det foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 3 b, stk. 2, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1 på uddannelsesstedet skal oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Lederen skal således oplyse om, at det ikke er tilladt for elever at anvende elektroniske cigaretter i skoletiden samt oplysning om konsekvenserne af overtrædelse heraf.

Det vil være op til den enkelte leder at bestemme, hvordan oplysningerne skal fremkomme så længe det sikres, at alle elever er bekendte hermed.

Forslaget skal være med til, at kravet om skoletid uden anvendelse af elektroniske cigaretter bliver udmøntet på den enkelte skole eller uddannelsessted.

Efter den foreslåede § 3 a, stk. 3, kan sundheds- og ældreministeren fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler der er omfattet af stk. 1.

Dermed får ministeren mulighed for, inden for lovens rammer, at præcisere, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler der er omfattet af bestemmelsen. Der foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 3 b, stk. 3, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser der er omfattet af stk. 1.

Det er hensigten, at det er de samme skoler, der skal omfattes af den foreslåede § 3 a, stk. 1, og § 3 b, stk. 1, som er omfattet af § 3, stk. 1, nr. 1 med den ændring, der følger af lovforslagets § 3, nr. 1.

Efter den foreslåede § 3 c er det ikke skal være tilladt at sælge elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler omfattet af § 3 a, stk. 1, og på ungdomsuddannelser omfattet af § 3 b, stk. 1.

Det betyder, at det ikke vil være tilladt at sælge elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler og ungdomsuddannelser, og at elever via salg på skoler konfronteres dermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at den, der vil markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin til forbrugere her i landet eller i et andet EU-/EØS-land ved fjernsalg på tværs af grænser, inden markedsføringen påbegyndes, skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Markedsføringen må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Det foreslås, at der efter § 5 indsættes en ny § 5 a, stk. 1-5.

Det foreslås i § 5 a, stk. 1, at den, der vil fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin her i landet, skal lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Ved registreringen skal oplyses cvr-nummer, firmanavn, adresse, eventuel hjemmesideadresse og alle steder, hvor den registrerede fremstiller, oplagrer eller markedsfører elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholder med eller uden nikotin. Ejeren af den registrerede virksomhed har pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for 14 dage, hvis der sker ændringer i de registrerede forhold.

Det betyder, at der skal ske en registrering for, at der lovligt kan fremstilles, oplagres eller markedsføres elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin. Det er et krav for registreringen, at der oplyses om den pågældende virksomheds cvr-nummer, firmanavn, adresse og eventuel hjemmesideadresse. Adressen, der skal opgives, er den fysiske adresse, hvorfra der fremstilles, oplagres eller markedsføres elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Hver enkelt fysisk sted, hvor der fremstilles, oplagres eller markedsføres elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin skal registreres. Derudover

skal hver hjemmeside, hvorfra den registrerede markedsfører elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin registreres.

Den registrerede har pligt til at opdatere de registrerede oplysninger, hvis der sker ændringer heri. Opdateringen skal ske inden for 14 dage. Det betyder, at hvis der sker ændringer i de registrerede forhold, har den registrerede pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for maksimalt 14 dage. Det kan f.eks. være oplysninger om et nyt udsalgssted, ny hjemmeside, ændring af adresse m.v.

Det foreslås i § 5 a stk. 2, at det ikke er tilladt at fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet fra et sted, der ikke er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Fremstilling, oplagring og markedsføring må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Det betyder, at lovlig fremstilling, oplagring og markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin først kan ske, når der er sket registrering hos Sikkerhedsstyrelsen i overensstemmelse med stk. 1, og når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted. Det er ejeren (en fysisk eller juridisk person) af den registrerede virksomhed, der er ansvarlig for, at stedet, hvor der fremstilles, oplagres eller markedsføres elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, er korrekt registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Kravet gælder også for hjemmesider, markedsføring over online platforme m.v.

Det foreslås i § 5 a, stk. 3, at Sikkerhedsstyrelsen opretter et register over virksomheder og steder, der er registreret efter stk. 1.

Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen vil skulle oprette et register over virksomheder og steder, der er registreret efter bestemmelsens stk. 1. Registeret vil danne grundlag for Sikkerhedsstyrelsens risikobaserede datadrevne tilsynsordning.

Det foreslås i § 5 a, stk. 4, at Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra registeret om, hvorfra der markedsføres elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin eller uden nikotin til forbrugere.

Det betyder, at der på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside vil blive offentliggjort en liste lignende den liste, som allerede offentliggøres efter lov om elektroniske cigaretters § 6 for produkter registreret efter lov om elektroniske cigaretters § 5. Forbrugeren vil med denne liste have mulighed for at se, om en konkret butik er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen.

Med offentliggørelsen af en liste vil forbrugere få mulighed for at orientere sig om, hvilke udsalgssteder der lovligt markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Forbrugeren vil hermed få hjælp til aktivt at kunne fravælge butikker og hjemmesider, hvorfor der ulovligt markedsføres elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Det foreslås i § 5 a stk. 5, at erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringsordningen.

Erhvervsministeren vil efter bestemmelsen eksempelvis kunne fastsætte nærmere regler om, hvordan virksomheder med en ikke fast lokalitet (virksomhedsadresse) skal registreres. Erhvervsministeren vil derudover bl.a. kunne fastsætte nærmere regler om, hvilke krav der gælder til registreringen ved messer for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og lignende.

Til nr. 5

Det følger af § 8 i lov om elektroniske cigaretter m.v., at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om mærkning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger.

Det følger herudover af lovens § 9, stk. 1, at fabrikanter og importører, der har indgivet anmeldelse efter § 5, stk. 1, skal sikre, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel. Efter § 9, stk. 2, fastsætter sundheds- og ældreministeren regler om affattelse, form og

placering for sundhedsadvarslen. Ministeren har i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. fastsat regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.

Det følger af § 5 i bekendtgørelse nr. 599 af 3. juni 2016 om anmeldelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere, at fabrikanter og importører skal forsyne hvert enkelt produkt, der skal anmeldes efter § 5 stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter, med et e-cigaret-ID (EC-ID). Der er ikke et krav, at hver enkeltpakning og eventuelt ydre emballage skal påføres dette EC-ID, når der sker markedsføring. Efter § 6 i lov om elektroniske cigaretter offentliggøres en liste over de registrerede produkter, og i den forbindelse offentliggøres hvert enkelt produkts EC-ID. Ved offentliggørelse anvendes betegnelsen produkt-ID.

Der stilles således en række krav til elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotins emballage og eventuelle ydre emballage, men producenter m.fl. har stadig mulighed for at påføre deres navn, logo, farve, andre kendetegn m.v. på emballagen og den eventuelle ydre emballage.

Det foreslås, at der efter § 9 indsættes i kapitel 3 en ny § 9 a, stk. 1-3.

Det foreslås i § 9 a, stk. 1, at den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Forslaget om standardisering betyder, at produkterne ikke må have logoer eller andre former for brandingelementer på enkeltpakker og eventuel ydre emballage, men kun mærkenavn, produktnavn, producentnavn og øvrige lovbestemte elementer, herunder sundhedsadvarsler. Alle produkterne vil således skulle have samme farve og samme standardskrifttype.

Det foreslås i § 9 a, stk. 2, at den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage påføres et produkt-ID. Ved produkt-ID skal forstås det unikke ID, hvert produkt påføres efter § 5 i bekendtgørelse nr. 599 af 3. juni 2016 om anmeldelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v., her benævnt e-cigaret-id (EC-ID).

Med den foreslåede stk. 2 vil det være et krav, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage skal påføres et produkt-ID (EC-ID). Med dette unikke nummer for hvert produkt vil det være muligt at identificere produktet utvetydigt på den offentliggjorte liste over lovlige produkter, jf. § 6 i lov om elektroniske cigaretter. Kravet om påføring af et produkt-ID (EC-ID) vil gælde for alle produkter omfattet af registreringspligten efter § 5 i lov om elektroniske cigaretter. Kravet vil således også gælde f.eks. mundstykker og batterier.

Det påførte produkt-ID (EC-ID) skal påføres hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage på en sådan måde, at den er menneskeligt læsbar. Ved markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin over internettet skal produkt-ID'et (EC-ID'et) præsenteres på en sådan måde, at en forbruger med lethed kan identificere produkt-ID'et (EC-ID'et). Dette kan eksempelvis ske ved, at produkt-ID'et (EC-ID'et) placeres umiddelbart ved siden af oplysningen om produktets pris.

Det foreslås i § 9 a, stk. 3, at sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning efter stk. 1 og påføring af produkt-ID efter stk. 2.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i forhold til standardiseringens udformning kunne fastsætte regler om bl.a. farve, form, udseende, tekst, materiale og mærkning.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse i forhold til påføring af produkt-ID kunne fastsætte regler om bl.a. tekst, farve og placering af produkt-ID'et.

Det bemærkes, at standardiseringen og krav om produkt-ID med lovforslagets § 7, hvortil der henvises, foreslås indført således, at der gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. Standardiseringen og kravet om produkt-ID foreslås indført således, at der gives rimelig tid til omstilling af produktionsapparat hos producenterne og afvikling af varelager hos forhandlerne. Således foreslås det,

at for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har reglerne om standardisering af og produkt-ID på pakkerne først virkning fra den 1. juli 2021.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.4 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 13, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at den, der vil markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin til forbrugere her i landet eller i et andet EU-/EØS-land ved fjernsalg på tværs af grænser, skal, inden markedsføringen påbegyndes, lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Markedsføringen må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Det følger af § 15, stk. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at det ikke er tilladt at markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin over for personer under 18 år. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, der er registreret efter § 13, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem, jf. stk. 3. Af stk. 3 fremgår det, at sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om alderskontrollsystemet, herunder om krav til systemet og om detailforhandlerens pligt til at give Sikkerhedsstyrelsen oplysninger om systemets indhold og anvendelse.

Det foreslås, at det i § 15, stk. 2, lov om elektroniske cigaretter m.v. efter »efter« indsættes »§ 5 a, stk. 1, eller«, hvorefter detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, der er registreret efter § 5 a, stk. 1 eller § 13, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem.

En pligt til at drive et alderskontrollsystem vil således fremover påhvile alle detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Alderskontrollsystemet skal benyttes ved handel over internettet, herunder via en app-funktion, og skal sikre, at der stilles krav til forhandlerne om at sikre et system, der effektivt verificerer køberens alder.

Det skal sikres, at den rette tilgængelige løsning til et alderskontrollsystem kan implementeres hos forhandlerne, inden kravet sættes i kraft. Derfor foreslås det med lovforslagets § 7, stk. 6, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af kravet om alderskontrol efter lovforslagets § 3, nr. 6.

Udbredelsen af alderskontrollsystemet er udtryk for, at myndighederne skal have de bedste muligheder for at håndhæve aldersgrænsen for salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 7

Det følger af § 17 i lov om elektroniske cigaretter m.v., at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til radioprogrammer, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin fremmes.

Det foreslås i § 17 at ændre »radioprogrammer« til »medieproduktion«, hvorefter der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin fremmes.

Ændringen er alene udtryk for sproglig modernisering, således at der vil blive overensstemmelse mellem denne bestemmelse og den foreslåede § 4 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. jf. lovforslagets § 1, nr. 9, hvorefter der må ikke ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.

Den foreslåede ændring medfører herudover ingen ændringer i bestemmelsen eller administrationen heraf.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 8

Reglerne om reklame for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin fremgår af kapitel 7 i lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det følger af lovens § 16, at der ikke må reklameres for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin over for offentligheden. Ved reklame forstås enhver handling i erhvervsøjemed, som har til formål at fremme salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, eller som har dette som en direkte eller indirekte virkning. Ved offentligheden forstås alle borgere med undtagelse af personer, der beskæftiger sig erhvervsmæssigt med produktion, import eller salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin.

Herudover følger det af lovens § 17, at der ikke må ydes økonomisk eller anden støtte til radioprogrammer, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin fremmes. Det bemærkes i den forbindelse, at det med lovforslagets § 3, nr. 7, foreslås, at radioprogrammer ændres til medieproduktion.

Efter lovens § 18 fastsætter sundheds- og ældreministeren nærmere regler om reklame m.v. for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Disse regler er udmøntet i bekendtgørelse nr. 499 af 30. maj 2016 om kvalitet, mærkning, alderskontrolsystem og reklame m.v. af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere m.v. Heraf fremgår det af § 16, stk. 4, at forbuddet mod reklame for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin ikke gælder en neutral anbringelse af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende. Elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere må kun placeres 1) på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder, 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder, eller 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne.

Det foreslås, at efter § 18 i kapitel 7 indsættes § 18 a, stk. 1-5.

Det foreslås i § 18 a, stk. 1, at synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgssteder, herunder på internettet, er forbudt.

Med forslaget vil det således ikke være tilladt for salgssteder at anbringe og fremvise elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i forbindelse med betalingskasser, barer, automater m.v.

Ved salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i fysiske butikker vil den enkelte detailforhandler få metodefrihed til at bestemme, hvordan varerne kan skjules. Det er derfor op til den enkelte forhandler, om den pågældende vil skjule varerne i skabe, ved eller under betalingskasser, bag forhæng eller skydedøre, i særlige automater m.v.

Det afgørende vil være, at varerne reelt fremstår som skjulte på salgsstedet. I praksis betyder det eksempelvis, at hvis en forhandler skjuler elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin bag et forhæng, må forhænget kun trækkes fra i forbindelse med, at forhandleren rækker ud efter den vare, som skal sælges til køberne. I forbindelse med selve betalingen skal forhænget således været trukket for, så varerne ikke fremstår som synlige.

Forhandlere, der vælger at bruge en automatisk skydedør eller anden automatisk lukkemekanisme til at skjule elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, vil skulle sørge for at indrette døren sådan, at en eventuel synlighed i forbindelse med, at forhandleren rækker ud efter den pågældende vare, der skal sælges, er så kortvarig som mulig. I forlængelse heraf vil det være et krav, at skydedøren skal skjule varerne i forbindelse med selve betalingen.

Fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin må dog gerne ske ved visning af sortimentet til en kunde, ved genopfyldning af varer, ved vedligeholdelse og rengøring af opbevaringsenheden og i

forbindelse med træning af personale.

Forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgssteder vil også gælde i forbindelse med internethandel. Salg på internettet vil i denne forbindelse også dække salg via app-funktioner.

Det betyder i praksis, at der ved salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin ikke må fremvises billeder af produkterne. Forbuddet mod fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på internettet, herunder på app-funktioner, vil være absolut og vil således gælde både i forbindelse med en mere generel fremvisning af udvalget af varerne på hjemmesiden, såvel som i forbindelse med en egentlig købe-funktion, hvor forbrugeren kan lægge den pågældende vare i en kurv og betale for varen.

Det foreslås i § 18 a, stk. 2, at forbuddet ikke gælder fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Forslaget om forbud mod synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin hos salgssteder vil således ikke at finde anvendelse på fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Undtagelsen vil også gælde, hvis sådanne specialforretninger er placeret i stormagasiner, forretningscentre og lignende. Den gælder derimod ikke for specielle stande eller diske i dagligvarebutikker, supermarkeder og lignende.

Et salgssted anses for at være specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, når stedet hovedsageligt sælger elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Udtrykket "hovedsageligt" vil skulle fortolkes snævert og vil kun give mulighed for, at specialforretningen i begrænset omfang kan sælge andre varer end elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin. Undtagelsesbestemmelsen vil desuden kun give en ret for disse specialbutikker til synligt at anbringe og fremvise elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på salgsstedet. Det vil derimod ikke give forhandleren mulighed for synligt at anbringe og fremvise varerne andre steder, at reklamere for de pågældende varer, uddele annonceblade, at uddele gratis varer m.v.

Undtagelsesbestemmelsen for salgssteder, der er specialiseret i elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, vil kun gælde i fysiske butikker. Det vil således ikke være muligt at fremvise billeder af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i forbindelse med internethandel.

Det foreslås i § 18 a, stk. 3, at salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin der sælges på salgsstedet og varernes pris.

Forhandleren vil efter bestemmelsen kunne give de neutrale oplysninger på købers anmodning og kan således ikke af egen drift oplyse herom.

De neutrale oplysninger vil således ikke kunne ligge frit tilgængelige og være synlige i forbindelse med betalingskasser, barer m.v., men vil derimod kunne udleveres eller fremvises til køberen, hvis denne anmoder om det.

Det bemærkes, at sundheds- og ældreministeren foreslås bemyndiget til at kunne fastsætte regler om, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin der sælges på udsalgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for, jf. bemærkningerne til § 18 a, stk. 5 nedenfor.

Det foreslås i § 18 a, stk. 4, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame på salgssteder omfattet af stk. 2.

Sundheds- og ældreministeren vil således kunne fastsætte regler om reklame på salgssteder, der har specialiseret sig i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Det forventes, at der efter denne bemyndigelse bl.a. blive fastsat regler om, at fysiske specialbutikker for elektroniske cigaretter ikke må reklamere på salgsstedet, i butiksvinduet og på facaden. Navnet på specialbutikken vil dog kunne fremgå i neutral udformning uden at lyse op eller have reklameeffekt. Produkterne vil skulle være placeret neutralt, det vil sige på hylder, i bokse eller kasser, der i udformningen ikke har en reklameeffekt. Det forventes således, at der fastsættes regler om, at der i praksis ikke må være elementer, herunder rundt om produkterne, som kan give reklameeffekt, for eksempel særlig belysning eller effekter, der på anden måde fremhæver produkterne.

Det foreslås i § 18 a, stk. 5, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.

De neutrale oplysninger kan eksempelvis angå oplysningernes skrifttype, skriftstørrelse, farve, brug af numeriske værdier, andre kendetegn m.v.

Oplysningerne kan også angå den måde, hvorpå oplysningerne præsenteres. Eksempelvis at oplysningerne kun må fremgå af papir i en bestemt størrelse m.v.

Oplysningerne kan tillige angå den rækkefølge, som udvalget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der sælges på udsalgsstedet, oplyses på. Eksempelvis at rækkefølgen af det oplyste udvalg skal fremgå alfabetisk eller på en lignende objektiv måde, således alle forhandlere, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i Danmark, har oplyst oplysningerne på samme måde.

Sundheds- og ældreministeren kan herudover fastsætte bestemmelser om, at der skal stilles særlige krav til de neutrale oplysninger – ud over de allerede nævnte eksempler – når oplysningerne fremgår på internettet, herunder via app-funktion.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 9

Det følger af § 25 i lov om elektroniske cigaretter m.v., at Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, hvis 1) produkterne markedsføres her i landet uden at være anmeldt efter § 5, stk. 1, 2) produkterne ikke opfylder kravene i § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, eller i regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2, § 8 eller § 9, stk. 2, eller 3) der ikke er sket indberetning efter § 12, stk. 1.

Det foreslås, at der i § 25, nr. 2, efter »§ 9, stk. 1,« indsættes »§ 9 a, stk. 1 og 2,« og at »eller § 9, stk. 2,« ændres til », § 9, stk. 2, eller § 9 a, stk. 3,« hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, hvis produkterne ikke opfylder kravene i § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, § 9 a, stk. 1 og 2, eller i regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 2, eller § 9 a, stk. 3.

Det foreslås, at det i lovens § 9 a, stk. 1, fastsættes, at elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin skal have standardiserede pakninger. Desuden foreslås det, at det i lovens § 9 a, stk. 2, at den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage påføres et produkt-ID.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsen skal kunne forbyde markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der ikke opfylder kravene til standardiserede pakker i den foreslåede § 9 a, stk. 1, og kravet om påføring af produkt-ID i den foreslåede § 9 a, stk. 2. Det samme er tilfældet, hvis de pågældende produkter ikke opfylder de krav, som kan fastsættes hertil efter regler udstedt i medfør af den foreslåede § 9 a, stk. 3.

Sikkerhedsstyrelsens beslutning om at forbyde markedsføringen af en konkret elektroniske cigaret og genopfyldningsbeholder med og uden nikotin vil skulle ske af sundhedsmæssige årsager og ud fra en proportionalitetsafvejning.

Til nr. 10

Reglerne om forbud mod markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin er fastsat i §§ 25-29 i lov om elektroniske cigaretter m.v. Der er ikke i gældende ret regler om forbud mod markedsføring af elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med en kendetegnende aroma.

Det foreslås efter § 25 at indsætte en ny § 25 a, stk. 1-4, i lov om elektroniske cigaretter m.v.

Det foreslås i *stk. 1*, at elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektriske cigaretter med en kendetegnende aroma ikke må markedsføres her i landet, jf. dog *stk. 2*.

Det betyder, at det fremadrettet bliver forbudt at markedsføre elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektriske cigaretter med en kendetegnende aroma her i landet.

I forhold til smagsstoffer til brug i elektriske cigaretter vil skulle lægges vægt på, om stoffet markedsføres i et salgssted, der er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter uanset, om smagsstofferne markedsføres til brug i andre produkter.

Det foreslås i *stk. 2*, at forbuddet ikke skal gælde for kendetegnende aroma af mentol eller tobak.

Det betyder, at det fortsat vil være tilladt at markedsføre elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektriske cigaretter med en kendetegnende aroma med smag af mentol eller tobak.

Herudover foreslås det i *stk. 3*, at Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i *stk. 1*, herunder regler om, hvorvidt et konkret produkt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for indholdet i produkter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Sundhedsstyrelsen vil efter den foreslåede bestemmelse kunne fastsætte regler om bl.a. hvorvidt konkrete produkter er omfattet af forbuddet i *stk. 1*, og grænseværdier for tilsætningsstoffer.

Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i lov om tobaksvarer § 14, *stk. 2*.

Endelig foreslås det i *stk. 4*, at udstyr, der benyttes i forbindelse med elektroniske cigaretter, der gør det muligt at ændre de pågældende elektroniske cigaretters duft eller smag eller deres røgudviklingsintensitet, ikke må markedsføres her i landet.

Det betyder, at det ikke alene vil være forbudt at markedsføre elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med en kendetegnende aroma, jf. den foreslåede § 25 a, *stk. 1*, men også udstyr, der benyttes i forbindelse med elektroniske cigaretter, der gør det muligt at ændre produkternes duft, smag eller røgudviklingsintensitet.

Den foreslåede bestemmelse skal sikre, at forbuddet i den foreslåede § 25 a, *stk. 1*, mod visse kendetegnende aromaer ikke forsøges omgået ved, at aromastofferne tilføres det udstyr, der benyttes i forbindelse med elektroniske cigaretter frem for direkte i produkterne eller dennes bestanddele.

Begrebet udstyr skal forstås bredt, og kan således for eksempel omfatte papir, breve med smag til at lægge ved produkterne m.v.

Det foreslåede forbud indebærer, at der vil være produkter, der markedsføres i Danmark i dag, som ikke længere vil kunne markedsføres lovligt, og som derfor skal tages af markedet.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.6 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt til bemærkninger lovforslagets § 7.

Til nr. 11

Det følger af § 33, stk. 1, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der overtræder § 3, stk. 1 og 4, § 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17.

Det foreslås, at i § 33, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17« til »§ 3 a, stk. 1, § 3 b, § 4, § 9, stk. 1, § 9 a, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, § 18 a, stk. 1 eller § 25 a, stk. 1,«, hvorefter medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der overtræder § 3, stk. 1 og 4, »§ 3 a, stk. 1, § 3 b, § 4, § 9, stk. 1, § 9 a, stk. 1 og 2, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, § 18 a, stk. 1 eller § 25 a, stk. 1.

Den foreslåede bestemmelse betyder, at den, der overtræder de foreslåede bestemmelser i lovens § 3 a, stk. 1, jf. lovforslaget § 3, nr. 3, lovens § 3 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, lovens § 9 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, lovens § 15, stk. 2, jf. lovforslaget § 3, nr. 6, lovens § 18 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, og lovens § 25 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 10, vil kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Den, der overtræder de øvrige bestemmelser, der er nævnt i den gældende § 33, stk. 1, nr. 1, det vil sige § 3, stk. 1 og 4, § 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17, vil fortsat kunne straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning. Lovforslagets § 3, nr. 11, vil ikke ændre herpå.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af kravet om, at elever på skoler, kostskoler, efterskoler og ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, ikke må anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden i den foreslåede § 3 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre en høj grad af regelefterlevelse med henblik på at beskytte forbrugerne, herunder for sikre, at børn og unge konfronteres med brug af elektroniske cigaretter på skolers m.v. område og dermed mindske risikoen for at de bliver brugere af elektroniske cigaretter.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af kravet om, at det ikke er tilladt at sælge elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler omfattet af § 3 a, stk. 1, i den foreslåede § 3 b, jf. lovforslagets § 3, nr. 3, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre at børn og unge ikke konfronteres med disse produkter på deres uddannelsesinstitutioner og dermed forebygge alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af kravet om standardiseret udformning af og produkt-ID på elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i den foreslåede § 9 a, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 3, nr. 5, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af kravet om, at detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin, ved internethandel skal drive et effektivt alderskontrollsystem i den foreslåede § 15 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 6, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af forbuddet mod salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin til unge under 18 år og dermed forebygge alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at overtrædelse af forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i den foreslåede § 18 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 8, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af overtrædelse af forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i den foreslåede § 18 a, stk. 1.

Endelig finder Sundheds- og Ældreministeriet, at overtrædelse af forbuddet mod markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin med kendetegnende aroma medmindre den kendetegnende aroma har smag af tobak eller nikotin i den foreslåede § 25 a, stk. 1, jf. lovslagets § 3, nr. 10, skal kunne straffes med bøde. Overtrædelse af bestemmelsen foreslås bl.a. strafpålågt med henblik på at sikre, at kendetegnende aromaer ikke kan påvirke forbrugsmønstrene af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin i en negativ retning, set ud fra et sundhedsmæssigt perspektiv.

Som efter de gældende regler, bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf for overtrædelse af de tilføjede bestemmelser til § 33, stk. 1, nr. 1, tilsigtes, at bøden, på baggrund af de alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser anvendelse af elektroniske cigaretter har, får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et klart signal om, at reglerne håndhæves effektivt. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til hvilken overtrædelse, der er tale om.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Til nr. 12

Det følger af § 33, stk. 1, nr. 2, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der underlader at efterkomme sin registreringspligt efter § 5 stk. 1 og 2.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 1, nr. 3, efter »registreringspligten i« indsættes »§ 5 a, stk. 1, eller«, hvorefter, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der underlader at efterkomme anmeldelsespligten i § 5 a, stk. 1, eller § 5, stk. 1 og 2.

Det betyder, at den, der overtræder den foreslåede § 5 a, jf. lovforslagets § 3 nr. 4, om registreringspligt kan straffes med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov.

Det bør i forbindelse med udmålingen af bødestraffen tilsigtes, at bøden får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et klart signal om, at der føres et effektivt tilsyn med alderskontrollsystem efter den foreslåede § 15 a, stk. 1, jf. lovforslagets § 3, nr. 6. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til hvilken overtrædelse, der er tale om.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafbelagt med henblik på at sikre en effektiv håndhævelse af registreringspligten i den foreslåede § 5 a.

Til nr. 13

Det følger af § 33, stk. 2, i lov om elektroniske cigaretter m.v., at der i regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 2, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, § 13, stk. 2, § 15, stk. 3, og § 18, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Det foreslås, at der i § 33, stk. 2, efter »§ 9, stk. 2,« indsættes »§ 9 a, stk. 2,«, og at »og § 18« ændres til »§ 15 a, stk. 2, § 18 og § 18 a, stk. 5«, hvorefter der i regler, der fastsættes i medfør af § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 2, § 9 a, stk. 2, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, § 13, stk. 2, § 15, stk. 3, § 15 a, stk. 2, § 18 og § 18 a, stk. 5, kan fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i reglerne.

Det betyder, at det vil blive muligt at fastsætte straf af bøde for overtrædelse af bestemmelse fastsat i medfør af § 9 a, stk. 2, om standardiseret udformning elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og i medfør af § 18 a, stk. 5, om at salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for.

Der vil fortsat i regler, der er fastsat i medfør af de øvrige bestemmelser, der er nævnt i den gældende § 33, stk. 2, det vil sige § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 2, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, § 13, stk. 2, § 15, stk. 3, og § 18, kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Lovforslagets § 3, nr. 12, vil ikke ændre herpå.

Sundheds- og Ældreministeriet finder, at der i reglerne om standardiseret udformning elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin fastsat i medfør af henholdsvis den foreslåede § 9 a, stk. 2, jf. lovslagets § 3, nr. 4, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre forbrugerne, herunder særligt børn og unge, mod alvorlige skadesvirkninger og alvorlige sundhedsmæssige konsekvenser ved brug af produkterne.

Endelig finder Sundheds- og Ældreministeriet, at der i reglerne om, at salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der sælges på salgsstedet og til hvilke priser, varerne sælges for, fastsat i medfør af den foreslåede § 18 a, stk. 5, jf. lovslagets § 3, nr. 7, skal kunne fastsættes straf af bøde for overtrædelse af reglerne. Overtrædelse af bestemmelserne foreslås bl.a. strafpålagt med henblik på at sikre, at der gives et klart signal om, at det er vigtigt effektivt at kunne håndhæve overtrædelse af de foreslåede regler om forbud mod synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Som efter de gældende regler, bør det i forbindelse med udmålingen af bødestraf for overtrædelse af de tilføjede bestemmelser til § 33, stk. 2, tilsigtes, at bøden får en sådan størrelse, at den virker præventiv og sender et klart signal om, at reglerne håndhæves effektivt. Det er desuden hensigten, at den udmålte bødestraf skal stå i et passende forhold til hvilken overtrædelse, der er tale om.

Fastsættelsen af bødestørrelsen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen.

Til § 4

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at tobaksvarer ikke må sælges til personer under 18 år.

Det følger af § 3, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at tobaksvarer ikke må indføres fra andre EU-lande af personer under 18 år.

Det foreslås, at der i § 1, stk. 1, og § 3, stk. 1, efter »Tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

Dermed udvides lovens anvendelsesområde til også at gælde tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, således at sådanne produkter heller ikke må sælges til personer under 18 år eller indføres fra andre EU-lande af personer under 18 år. For så vidt angår hvad der nærmere forstås ved tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter fastsættes, henvises til § 1, stk. 3 og 4, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovforslagets § 4, nr. 2.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 1, hvori det foreslås, at anvendelsesområdet for lov om tobaksvarer m.v., der allerede regulerer urtebaserede rygeprodukter udvides med tobakssurrogater. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 2 nr. 1, hvori det foreslås, at anvendelsesområdet for lov om forbud mod tobaksreklame m.v. også omfatter tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at tobaksvarer ikke må sælges til personer under 18 år. Ved tobaksvarer forstås efter stk. 2, 1) varer, der er bestemt til at ryges, indsnuses, suttet eller tygges, hvis de helt eller delvis er fremstillet af tobak, og 2) varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning.

Lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år regulerer ikke efter gældende ret urtebaserede rygeprodukter, men det foreslås med lovforslagets § 4, nr. 1, hvortil der henvises, at loven fremadrettet også skal finde anvendelse på såkaldte tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Det foreslås i forlængelse heraf, at der i lovens § 1 som *stk. 3* og *stk. 4* indsættes en definition på henholdsvis tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Efter den foreslåede *stk. 3* forstås ved tobakssurrogat i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 2, nr. 2, hvori der foreslås indsat en tilsvarende definition af tobakssurrogater i lov om tobaksvarer. Den foreslåede bestemmelse skal endvidere ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvori der bl.a. foreslås en tilsvarende definition på tobakssurrogater i lov om forbud mod tobaksreklame m.v.

Efter den foreslåede *stk. 4* forstås ved urtebaseret rygeprodukt i denne lov et rygeprodukt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 2, hvori der foreslås en tilsvarende definition på tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i lov om forbud mod tobaksreklame m.v. Det bemærkes, at der i lov om tobaksvarer allerede er en tilsvarende definition på urtebaserede rygeprodukter.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 3

Det følger af § 2 a, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at den der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, skal kræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

Det foreslås, at der i § 2 a, *stk. 1*, efter »tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«, hvorefter den, der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, skal kræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

Det betyder, at pligten for sælger til at efterspørge billedlegitimation ved tvivl om, hvorvidt kunden er fyldt 18 år, bliver udvidet til også at gælde ved salg af tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Det er butiksindehaveren, restauratøren, hotelværten, kantineindehaveren m.v., og butikspersonalet, som skal sikre, at der ikke sælges tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter til børn og unge under 18 år i strid med reglerne i §§ 1 og 2.

Det kan være vanskeligt at bedømme en ungs alder, det vil sige om kunden er 18 år, 16 år eller yngre, hvorfor sælger af tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og tobakssurrogater i tilfælde af tvivl om, hvorvidt kunden opfylder lovens aldersgrænser, efter lovforslaget skal forlange at få fremvist gyldig billedlegitimation.

Sælger skal efter lovforslaget ved den mindste usikkerhed om, hvorvidt kunden er over 18 år, afkræve legitimation.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 og 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 2 a, stk. 4, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at butikker, hvor der foregår detailsalg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer, ved synlig skiltning, der er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, skal informere om, at salg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer kun kan finde sted ved kundens forevisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden opfylder aldersgrænserne for salg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer, jf. stk. 1-3.

Det foreslås, at der tre steder i § 2 a, stk. 4, efter »tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter«, og det foreslås, at »synlig« udgår af bestemmelsen, hvorefter butikker, hvor der foregår detailsalg af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og alkoholholdige drikkevarer, ved skiltning, der er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, skal informere om, at salg af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og alkoholholdige drikkevarer kun kan finde sted ved kundens forevisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden opfylder aldersgrænserne for salg af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og alkoholholdige drikkevarer, jf. stk. 1-3.

Det betyder, at bestemmelsen om skiltning fremadrettet også vil gælde i forbindelse med salg af tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Det betyder endvidere, at det ikke længere vil være et krav, at der er tale om synlig skiltning. Dette skal ses i lyset af lovforslagets § 1, nr. 10, hvorefter der foreslås et forbud mod synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter. Det er således hensigten, at det efter den gældende bemyndigelsesbestemmelse i § 2 a, stk. 5, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, vil blive fastsat regler om, at skiltningen først skal vises, når varen efterspørgeres.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.1 og 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af § 2 b, stk. 3, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter mod behørig legitimation og uden retskendelse kan kræve at få meddelt alle oplysninger fra detailforhandlere og købere af alkohol, tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der er nødvendige for kontrollen efter stk. 1.

Det foreslås i § 2 b, stk. 3, at der efter »tobaksvarer« indsættes »tobakssurrogater«, «, hvorefter Sikkerhedsstyrelsens repræsentanter mod behørig legitimation og uden retskendelse kan kræve at få meddelt alle oplysninger fra detailforhandlere og købere af alkohol, tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, der er nødvendige for kontrollen efter stk. 1.

Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen kan afkræve tilsvarende oplysninger fra detailforhandlere og købere af tobakssurrogater som af detailforhandlere og købere af alkohol, tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter.

Det er Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at det på trods af ordlyden i den gældende § 2 b, stk. 3, ikke har været muligt for Sikkerhedsstyrelsen at afkræve de nævnte oplysninger fra detailforhandlere og købere af urtebaserede rygeprodukter, idet loven ikke før har omfattet sådanne produkter. Med den foreslåede udvidelse af lovens anvendelsesområde vil dette fremover blive muligt.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at tobaksvarer ikke må sælges til personer under 18 år. Det følger endvidere af § 2 a, stk. 1, at den der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, skal kræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

Det bemærkes, at det med lovforslaget foreslås, at tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter omfattes af loven. Der henvises til lovforslagets § 4, nr. 1-5.

Det fremgår af lovens § 5, stk. 1, 1. pkt., at for overtrædelse af lovens §§ 1-2 a og regler udstedt i medfør af § 2 a, stk. 5, straffes butiksindehaveren, restauratøren, hotelværtten, kantineindehaveren m.v. med bøde. Det skal ved straffens udmåling betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen af §§ 1-2 a og regler udstedt i medfør af § 2 a, stk. 5, er af grov eller gentagen karakter. Bestemmelsen i straffelovens § 23 finder ikke anvendelse.

Herudover fremgår det af lovens § 5, stk. 2, at der ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af §§ 1 og 2 a kan ske fratagelse af retten til at markedsføre tobak i en periode.

Det foreslås der i § 5, stk. 2, ændres »kan der ske fratagelse af« til »fratages«, hvorefter ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af §§ 1 og 2 a fratages retten til at markedsføre tobak i en periode.

Det betyder, at retten til at markedsføre tobak vil blive frataget i særligt grove gentagelsestilfælde i en periode, hvis der sker salg af tobak til personer under 18 år. Der er således tale om en skærpelse af bestemmelsen i forhold til gældende ret, således at det sikres, at der rent faktisk sker fratagelse af retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af forbuddet mod salg til mindreårige.

Der lægges med lovforslaget op til, at perioden for fratagelse efter den foreslåede bestemmelse af retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter bliver på minimum 6 måneder.

Det er en forudsætning for den midlertidige fratagelse af retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter, at forhandleren to gange tidligere har markedsført produkterne til mindreårige. Herudover forudsættes, at tredje gang der sker overtrædelse, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak i minimum 6 måneder, såfremt det er mindre end 2 år siden, at den første forseelse blev begået. Det forudsættes, at hvis der sker overtrædelse for fjerde gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i otte måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode er udløbet. Det forudsættes endelig, at hvis der sker overtrædelse for femte gang, vil der ske midlertidig fratagelse af retten til at sælge tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i tolv måneder, såfremt det er mindre end 1 år siden, at den sidste karantæneperiode er udløbet.

Frakendelse af retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter vil kun gælde for det salgssted, der har overtrådt forbuddet, også selvom indehaveren heraf har flere salgssteder. Hvis salgsstedet er en del af en butikskæde, vil frakendelse af retten således ikke rette sig mod hele butikskæden, men kun det salgssted, der har overtrådt forbuddet.

Det bemærkes, at retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter vil i øvrigt efter omstændighederne tillige vil kunne frakendes den pågældende i medfør af straffelovens § 79. Betingelserne for at anvende straffelovens § 79 er imidlertid strengere, end det er tilfældet efter den foreslåede bestemmelse, idet anvendelsen af straffelovens § 79 forudsætter, at vedkommende dømmes for et forsætligt strafbart forhold, der begrunder en nærliggende fare for misbrug af stillingen, og at der endvidere er særlige omstændigheder, der taler for frakendelsen.

Er betingelserne for frakendelse efter straffelovens § 79 opfyldt, bør denne bestemmelse bringes i anvendelse.

For yderligere at ansøre til øget efterlevelse af forbuddet mod salg af tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter til personer under 18 år forudsættes det, at bødestørrelserne ved overtrædelse af loven vil blive skærpet. Således skal bødestørrelserne fremover være henholdsvis 25.000 kr. for førstegangstilfælde og derefter 40.000 ved andengangstilfælde. Ved efterfølgende overtrædelser vil bødestørrelsen bero på en konkret vurdering, som vil være afhængig af forsætlighed m.v. Ved særligt grove eller gentagne overtrædelser herefter fratages retten til at markedsføre tobak, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter i minimum 6 måneder, jf. ovenfor.

Ved udmåling af den enkelte bøde skal det betragtes som en særligt skærpende omstændighed, hvis overtrædelsen er af grov eller gentagen karakter. Der må således ved bødeudmålingen lægges vægt på, om overtrædelsen af forbuddet

har fundet sted gentagende gange. Tilsvarende må der lægges vægt på, om der er sket overtrædelse af flere forhold til samtidig pådømmelse, eller om forholdet i øvrigt kan betegnes som værende af grov karakter. I sådanne situationer vil bøden som udgangspunkt skulle udmåles til et højere beløb end de nævnte strafpositioner. I tilfælde af en ny sag mod samme person vil de anførte strafpositioner på ny gælde, dog således at overtrædelse af grov eller gentagen karakter også i andengangstilfælde som udgangspunkt vil betyde en forhøjelse af bøden i forhold til de anførte strafpositioner.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpende eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.8 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 5

Til nr. 1

Det følger af § 1, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning og forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

Det foreslås, at der i lovens § 1, stk. 1, indsættes et nyt 2. pkt. hvorefter formålet med loven er at sikre, at børn og unge i skoletiden ikke konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Det betyder, at lovens formål udvides med henblik på at sikre, at børn og unge ikke konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i løbet af skoledagen, hverken på skolens område eller fra skolekammerater i skoletiden uden for skolens område, idet børn og unge er særligt sårbare over for skadevirkningerne af tobak og andre nikotinprodukter.

Med udvidelsen af lovens formål sikres, at lovens formål er i overensstemmelse med de foreslåede ændringer, der følger af lovforslagets § 5, nr. 3–5, hvortil der henvises, om, at kravet til røgfri matrikel udvides til alle ungdomsuddannelse og et krav om røgfri skoletid på skoler, kostskoler, efterskoler og ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 2

Det fremgår af § 1, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning og forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 5, nr. 1, foreslås, at formålet med loven udvides til også at sikre, at børn og unge i skoletiden ikke konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.

Det foreslås, at der som konsekvens heraf i lovens § 1 indsættes stk. 3-5 indeholdende definitioner på henholdsvis tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter.

Det foreslås i stk. 3, at ved tobaksvarer forstås i denne lov et produkt, som kan anvendes og som helt eller delvist består af tobak, uanset om tobakken er generisk modificeret.

Det foreslås i stk. 4, at ved tobakssurrogater forstås i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige

regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Det foreslås i stk. 5, at ved urtebaserede rygeprodukter forstås i denne lov et produkt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

Disse definitioner svarer til dem, som foreslås i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovforslagets § 1, nr. 3, lov om tobaksvarer m.v. jf. lovforslagets § 2, nr. 2, og lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovforslaget § 4, nr. 2.

Til nr. 3

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at det på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der fortrinsvis har optaget børn og unge under 18 år, ikke tilladt at ryge på institutionens område, jf. dog stk. 4-6.

Det foreslås, at i § 7, stk. 1, udgår »treårige gymnasiale«, og efter »ikke tilladt at ryge« indsættes »eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter«, hvorefter det på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der fortrinsvis har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter på institutionens område, jf. dog stk. 4-6.

Det betyder, at bestemmelsen i forhold til ungdomsuddannelser fremover ikke vil være begrænset til treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, men omfatte alle ungdomsuddannelser.

Således vil alle institutioner med udbud af ungdomsuddannelser, der har optag af børn og unge under 18 år, for eksempel erhvervsskoler og FGU-institutioner, blive omfattet af kravet om røgfri matrikel, som de treårige gymnasiale uddannelser allerede er det efter gældende ret. Lærere, elever og andre må således efter forslaget fremover ikke ryge på ungdomsuddannelsers område, uanset om der er tale om en treårig gymnasial ungdomsuddannelse eller en anden ungdomsuddannelse. Voksenuddannelser vil fortsat ikke være omfattet af kravet om røgfrit institutionsområde.

Rygeforbud vil omfatte alle, der færdes på institutionens område. Forbuddet vil således også omfatte ansatte, herunder lærere, undervisere, pædagoger m.v., samt forældre og alle andre, der opholder sig på institutionens område.

Det betyder endvidere, at det remover vil være forbudt at anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter på alle de institutionens område, der er omfattet af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af § 7, stk. 2, i lov om røgfri miljøer, at institutioner m.v., der både udbyder en treårig gymnasial ungdomsuddannelse, der fortrinsvis har optaget personer under 18 år, jf. stk. 1, og en uddannelse, der fortrinsvis har optaget personer over 18 år, er omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3. Efter § 7, stk. 3 er geografisk selvstændige afdelinger på de i stk. 2 nævnte institutioner, som fortrinsvis har optaget personer over 18 år, ikke omfattet af forbuddet i stk. 1.

Det foreslås, at "treårige gymnasiale" udgår af § 7, stk. 2, hvorefter institutioner m.v., der både udbyder en ungdomsuddannelse, der fortrinsvis har optaget personer under 18 år, jf. stk. 1, og en uddannelse, der fortrinsvis har optaget personer over 18 år, er omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Det betyder, at bestemmelsen fremover ikke vil være begrænset til treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, men omfatter alle ungdomsuddannelser.

Forslaget er en konsekvens af lovforslagets § 5, nr. 3.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af § 7, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at det på børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der fortrinsvis har optaget børn og unge under 18 år, ikke tilladt at ryge på institutionens område, jf. dog stk. 4-6.

Det fremgår af § 7, stk. 2, i lov om røgfri miljøer, at institutioner m.v., der både udbyder en treårig gymnasial ungdomsuddannelse, der fortrinsvis har optaget personer under 18 år, jf. stk. 1, og en uddannelse, der fortrinsvis har optaget personer over 18 år, er omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3. Efter § 7, stk. 3 er geografisk selvstændige afdelinger på de i stk. 2 nævnte institutioner, som har optaget personer over 18 år, ikke omfattet af forbuddet i stk. 1.

Det bemærkes, at der med lovforslagets § 5, nr. 3 og 4, foreslås, at treårige gymnasial udgår af bestemmelserne, således at disse fremover vil omfatte alle ungdomsuddannelser.

Der er ikke fastsat regler om, at elever ikke må ryge i skoletiden.

Det foreslås at der efter § 7 indsættes en § 7 a-7c.

Det foreslås i § 7 a, stk. 1, at på skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden. Det foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 7 b, stk. 1, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter det for elever på ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, ikke er tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden.

For elever på skoler med kosttilbud, efterskoler m.v. vil kravet gælde selve skoletiden, mens det overlades til lokal beslutning at fastsætte eventuelle regler for rygning i elevernes fritid uden for skolen. Det overlades ligeledes til lokal beslutning, hvorvidt lærerne og medarbejdere eventuelt skal omfattes af kravet.

Voksenuddannelser vil ikke blive omfattet af forbuddet.

Det foreslås i § 7 a, stk. 2, at lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1, på skolen skal oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf. Det foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 7 b, stk. 2, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1, på uddannelsesstedet skal oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Lederen skal således efter den foreslåede bestemmelse oplyse om, at det ikke er tilladt for elever at ryge i skoletiden samt oplysning om konsekvenserne af overtrædelse heraf.

Det vil være op til lederen at bestemme, hvordan oplysningerne skal fremkomme, så længe det sikres, at alle elever er bekendte hermed.

Forslaget skal være med til at sikre, at kravet om røgfri skoletid bliver udmøntet på den enkelte skole eller uddannelsessted.

Det foreslås i § 7 a, stk. 3, at sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler, der er omfattet af stk. 1.

Dermed får ministeren mulighed for, inden for lovens rammer, at præcisere, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler der er omfattet af bestemmelsen.

Der foreslås samtidig at indsætte en tilsvarende bestemmelse i § 7 b, stk. 3, for så vidt angår ungdomsuddannelser, hvorefter sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser m.v., der er omfattet af stk. 1.

Det er hensigten, at de er de samme skoler, der skal omfattes af den foreslåede § 7 a, stk. 1, og § 7 b, stk. 1, som foreslås omfattet af den foreslåede § 7, stk. 1 og 2, jf. lovforslagets § 5, nr. 3.

Det foreslås i § 7 c, at det ikke er tilladt at sælge tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på skoler omfattet af § 7 a, stk. 1, og på uddannelsessteder omfattet af § 7 b, stk. 1.

Det betyder, at, det ikke vil være tilladt at tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på skoler og ungdomsuddannelser, og at elever ikke af den vej konfronteres dermed.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.5 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at det kan besluttes, at rygning er tilladt indendørs på små værtshuse og udskænkingssteder, der har 1) alkoholbevilling, 2) hvor der ikke serveres egentlig mad, 3) hvor serveringsarealet er under 40 m², og 4) hvor der er borde og stole på serveringsstedet.

Det fremgår af bemærkningerne til § 22, stk. 1, i lovforslag nr. 191 fremsat den 21. marts 2007, jf. Folketingstidende 2006-07, tillæg A, side 6815, at små indendørs værtshuse og udskænkingssteder for eksempel kan være bodegaer og krostuer. Kravet om, at stedet skal have alkoholbevilling, er medtaget for at præcisere, at kaffebarer og lignende ikke skal være omfattet af bestemmelsen om små værtshuse. Kravet om, at der skal være borde og stole på serveringsarealet er medtaget, fordi det ikke er tanken, at nyere koncepter, som f.eks. cocktailbarer, vinbarer, dj-barer og lignende, skal være omfattet af bestemmelsen om små værtshuse.

Sundheds- og Ældreministeriet har fortolket bestemmelsen og bemærkningerne således, at den omfatter værtshuse eller udskænkingssteder i traditionel forstand og dermed ikke omfatter nyere koncepter. Denne fortolkning ligger også til grund for Arbejdstilsynets kontrol.

Det foreslås, at der i § 22, stk. 1, efter »små« indsættes », traditionelle«, hvorefter det kan besluttes, at rygning er tilladt på små, traditionelle værtshuse og udskænkingssteder, der opfylder betingelserne i nr. 1-4.

Det bliver dermed fastslået, at det er et krav for, at det kan besluttes, at rygning kan tillades indendørs, at der er tale om et traditionelt værtshus eller udskænkingssted. Der vil herefter ikke kunne opstå tvivl herom.

Forslaget betyder for eksempel, at det slås fast, at vandpibecafeer ikke anses for at være traditionelle, små værtshuse eller udskænkingssteder, og det dermed ikke kan besluttes, at rygning på vandpibecafeer kan tillades indendørs.

Til nr. 7

Det følger af § 22, stk. 2, i lov om røgfri miljøer, små værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, er omfattet af stk. 1, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Det foreslås, at der i § 22, stk. 2, efter »Små« indsættes », traditionelle«, hvorefter små, traditionelle værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, er omfattet af stk. 1, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Forslaget er en konsekvens af, at der med lovforslagets § 5, nr. 6, foreslås at indsætte samme ændring i § 22, stk. 1. Der henvises således til bemærkninger til lovforslagets § 5, nr. 6.

Til nr. 8

Det følger af § 22, stk. 1, i lov om røgfri miljøer, at det kan besluttes, at rygning er tilladt indendørs på små værtshuse og udskænkingssteder, der har 1) alkoholbevilling, 2) hvor der ikke serveres egentlig mad, 3) hvor serveringsarealet er under 40 m², og 4) hvor der er borde og stole på serveringsstedet. Efter stk. 2, er små værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, omfattet af stk. 1, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

Det bemærkes, at det med lovforslagets § 5, nr. 6 og 7, foreslås, at de små værtshuse og udskænkingssteder omfattet af § 22, stk. 1 og 2, skal være traditionelle.

Det foreslås, at der i § 22 indsættes et stk. 3, hvorefter sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af små, traditionelle værtshuse og udskænkingssteder.

Sundheds- og ældreministeren vil efter den foreslåede bestemmelse kunne præcisere, hvad der efter gældende ret er omfattet af bestemmelsen. Det bemærkes i den forbindelse, at sundheds- og ældreministeren efter bestemmelsen ikke vil have mulighed for at udvide området for lovens § 22.

Til nr. 9

Det følger af § 26, stk. 2, i lov om røgfri miljøer, at med bøde straffes den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med reglerne i denne lov.

Det foreslås, at ændre »der« til »som« i § 26, stk. 2. Der er alene tale om en sproglig ændring af lovteksten, som har til formål at give mulighed for i bemærkningerne at angive nærmere retningslinjer om strafniveauet efter bestemmelsen.

Det forudsættes med forslaget, at bødestrafen til den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med reglerne i denne lov fordobles i forhold til det hidtidige strafniveau. Således forudsættes, at bøden efter § 26, stk. 2, i førstegangstilfælde som udgangspunkt straffes med en bøde på 10.000 kr. I andengangstilfælde og i tredjegangstilfælde forudsættes bøderne udmålt til henholdsvis 20.000 kr. og 40.000 kr.

Det vil være en skærpende omstændighed i forbindelse med udmåling af bødestrafen, at en arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter har markedsført sig på, at rygning er tilladt på det pågældende sted.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

De angivne straffesniveauer er således vejledende og kan fraviges af domstolene i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger formildende eller skærpende omstændigheder.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.9 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Det følger af § 67, stk. 1, 1. pkt., i lægemiddelloven, at der til offentligheden ikke vederlagsfrit må udleveres lægemidler. I bestemmelsens 2. pkt. fremgår, at Lægemiddelstyrelsen kan give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Det foreslås, at der i § 67, stk. 1, 1. pkt., efter "lægemidler" indsættes ", jf. dog stk. 2 og 3", og at 2. pkt. ophæves, hvorefter der til offentligheden må udleveres lægemidler, jf. dog stk. 2 og 3.

Ændringen er en konsekvens af dette lovforslags § 6, nr. 2, hvormed det foreslås, at forbuddet i § 67, stk. 1, 1. pkt., modificeres således, at der i § 67 indsættes et nyt stk. 2, hvorefter kommunalbestyrelser vederlagsfrit kan udlevere rygestopmedicin til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed. Se nærmere herom pkt. 2.10.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger samt bemærkningerne til lovforslags § 6, nr. 2

Den foreslåede ophævelse af § 67, stk. 1, 2. pkt., sker alene af lovtekniske årsager, idet bestemmelsen efter lovforslagets § 6, nr. 2, foreslås flyttes til § 67, stk. 3, og indholdet forbliver uændret. Den nuværende mulighed for Lægemedelstyrelsen til at kunne give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, og de kriterier der ligger til grund for afgørelsen og Lægemedelstyrelsens praksis på området, fastholdes. Se nærmere herom bemærkningerne til § 6, nr. 2.

Til nr. 2

Det følger af § 67, stk. 1, 1. pkt., i lægemiddeloven, at der til offentligheden ikke vederlagsfrit må udleveres lægemidler. I bestemmelsens 2. pkt., fremgår, at Lægemedelstyrelsen kan give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Det foreslås, at der i § 67 efter stk. 1 som nye stykker indsættes et stk. 2 og 3.

Det foreslås i stk. 2, at kommunalbestyrelser vederlagsfrit kan udlevere rygestoplægemedler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Det betyder, at kommunalbestyrelser ikke længere skal ansøge Lægemedelstyrelsen om tilladelse til vederlagsfrit at udlevere rygestoplægemedler, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed. Der er tale om en specifik afgrænset undtagelse fra hovedreglen om, at der ikke må ske vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, der alene gælder kommunalbestyrelser og for rygestoplægemedler.

Rygestoplægemedler dækker over håndkøbslægemidler og receptpligtige lægemidler, som er godkendt til det formål. For håndkøbspræparater er der typisk tale om nikotinsubstitution, som skal mindske kroppens abstinenssymptomer og gøre det lettere at stoppe med at ryge. Dette kan eksempelvis være tyggegummi, plastre, eller spray. Receptpligtige lægemidler til rygestop findes som tabletter og har andre aktive stoffer end nikotin, hvorfor dette kan være et alternativ til håndkøbslægemidlerne.

Offentligheden skal forstås som alle andre personer end de sundhedspersoner, som vederlagsfrit må modtage lægemiddelprøver efter § 1, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1244 af 12. december 2005 om udlevering af lægemiddelprøver. Disse sundhedspersoner er læger, tandlæger og dyrlæger.

Lægemedelstyrelsen har i sin praksis hidtil været varsom med at tillade vederlagsfri udlevering og har alene givet tilladelse, når udlevering er sket i informationsøjemed eller med opdragende karakter til en afgrænset målgruppe

Lægemedelstyrelsens praksis for udstedelse af dispensationer er dog i de senere år udvidet betragteligt for så vidt angår dispensationer til kommunalbestyrelser udlevering af rygestoplægemedler. Praksis kan derfor ikke længere betragtes som værende specielt afgrænset til enkeltstående tilfælde.

Den foreslåede bestemmelse skal således ses på baggrund heraf. Herudover viser en evaluering af de satspuljemidler, som blev uddelt i 2017-2019 som en del af Kræftpakke IV, der skulle muliggøre, at flere kunne deltage i et kommunalt rygestopforløb, at kommunerne finder det vanskeligt at søge Lægemedelstyrelsen om dispensationerne.

Med forslaget lettes kommunerne derfor i administrationen, idet kommunerne ikke længere behøver at indsende dispensationsansøgninger til Lægemedelstyrelsen, som på den anden side får en mindre administrativ lettelse ved ikke at skulle behandle sådanne ansøgninger.

Når en kommunalbestyrelse tilbyder vederlagsfri udlevering af rygestoplægemedler, skal produktvalget være frit og ikke være afgrænset til en specifik producents produkter. Kommunalbestyrelsen må således ikke modtage sponsorater, rabatter, vareprøver eller på anden måde modtage nogen økonomisk fordel fra lægemiddelproducenter med henblik på at kunne tilbyde borgerne vederlagsfrie rygestoplægemedler.

Kommunalbestyrelserne får med forslaget mulighed for at afholde udgifterne til rygestoplægemedlerne, men der ændres ikke på, hvor disse kan udleveres. Det er således Sundheds- og Ældreministeriets opfattelse, at det ikke er afgørende for forventningerne til effekterne af en fremtidig ordning, hvorfra de gratis rygestoplægemedler i praksis

udleveres til borgerne. Der lægges efter lovforslaget derfor op til en model, hvor der lokalt kan træffes beslutning om, hvor udleveringen af de gratis rygestoplægemidler skal ske.

Det bemærkes, at Sundheds- og Ældreministeriet har overvejet, om den foreslåede undtagelse fra forbuddet mod vederlagsfri udlevering af lægemidler skal indsnævres, så den alene skal gælde for en afgrænset målgruppe af rygere. Til brug for den overvejelse har ministeriet lagt vægt på, at Lægemedelstyrelsen i forbindelse med sagsbehandlingen af kommunale ansøgninger har modtaget adskillige anmodninger fra kommuner til en udvidet målgruppe, og et ønske om at kunne tilbyde udlevering af rygestoplægemidler til samtlige rygere uagtet deres økonomiske eller sociale forhold. Ministeriet er derfor af den opfattelse, at der ikke ud fra nogle af de beskyttelseshensyn, som Lægemedelstyrelsen varetager, ses et større behov for en meget afgrænset gruppe af modtagere af gratis rygestoplægemidler, såfremt produktvalget er frit for modtageren, og udleveringen og produktvalget ikke anses for at være i reklameøjemed. Der foreslås derfor ikke at fastsætte regler for modtagerkredsen.

Der henvises i øvrigt til pkt. 2.10.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *stk. 3*, at Lægemedelstyrelsen kan give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Bestemmelsen er en uændret videreførelse af den gældende bestemmelse i lægemiddelovens § 67, stk. 1. 2. pkt., og er alene af lovtekniske årsager flyttet til det nye foreslåede stk. 3. Der kan henvises til Folketingstidende 2005-2006, tillæg A, side 37.

Lægemedelstyrelsen vil således efter bestemmelsen fortsat kunne tillade vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden i informationsøjemed. Lægemedelstyrelsen skal efter bestemmelsen være særdeles varsom med at give tilladelser hertil. Ved vurdering af ansøgninger om vederlagsfri udlevering træffer Lægemedelstyrelsen således fortsat en skønsmæssig afgørelse på baggrund af den konkrete ansøgning. Ved vurdering af ansøgninger om dispensation skal Lægemedelstyrelsen lægge sig op ad den nuværende praksis, hvorefter der primært lægges vægt på, om patientens behov for og brug af det vederlagsfrie lægemiddel er velbegrundet, om der er tale om en veldefineret og afgrænset målgruppe eller modtagerkreds, om udleveringen sker i reklameøjemed, og om der i ansøgningen er dokumenteret særlige forhold, der støtter en fravigelse fra hovedreglen om, at gratis udlevering ikke må finde sted. Endvidere skal der lægges vægt på, om udleveringen tjener et anerkendelsesværdigt formål, om patientsikkerhedsmæssige grunde taler imod gratis udlevering, om gratis udlevering kan stimulere et uønsket overforbrug, og om patienten må antages at ville afstå eller miste muligheden for behandling, såfremt lægemidlerne ikke udleveres gratis.

Til nr. 3

I lægemiddelovens § 68, stk. 4, henvises til § 67, stk. 2 og 3.

Det foreslås, at henvisningen i § 68, *stk. 4*, til stk. 2 og 3 ændres til stk. 4 og 5.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslaget § 6, nr. 2, hvorved der indsættes to nye stykker i § 67.

Til nr. 4

I lægemiddelovens § 69, stk. 1, henvises til § 67, stk. 2.

Det foreslås, at henvisningen i § 69, *stk. 1*, til stk. 2 ændres til stk. 4.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 6, nr. 2, hvorved der indsættes to nye stykker i § 67.

Til nr. 5

I lægemiddelovens § 104, stk. 1, nr. 1, henvises til § 67, stk. 1, 1. pkt.

Det foreslås, at henvisningen i § 104, stk. 1, nr. 1, til § 67, stk. 1, 1. pkt., ændres til § 67, stk. 1.

Der er tale om en konsekvensændring som følge af lovforslagets § 6, nr. 1, hvorved 2. pkt. i § 67, stk. 1, ophæves.

Til § 7

Det foreslås i *stk. 1*, at lovens § 6 træder i kraft den 1. juli 2020.

Ændringerne af lægemiddeloven, jf. lovforslagets § 6, der vil lette adgangen for kommunerne til at udlevere gratis rygestopmedicin, vil således træde i kraft den 1. juli 2020. Det betyder, at kommunerne fra 1. juli 2020 i overensstemmelse med reglerne ikke skal ansøge Lægemiddelstyrelsen om dispensation til at kunne udlevere gratis rygestopmedicin til borgere.

Det foreslås i *stk. 2*, at § 3 a i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 a i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 31. juli 2020.

Det betyder, at skoler, kostskoler og efterskoler fra den 31. juli 2020 omfattes af kravet om, at elever ikke må ryge eller anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden. Det vurderes hensigtsmæssigt med ikrafttræden i tilknytning til starten af et nyt skoleår.

Det foreslås i *stk. 3*, at lovens § 1, § 2, nr. 1-9 og 12-18, § 3, nr. 2, 4, 5 og 7-13, § 4 og § 5, nr. 1, 2 og 6-9, og § 3 c i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 c i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 1. januar 2021.

Det betyder, at skærpelsen af forbuddet mod tobaksreklame, forbuddet mod sponsorering og uddeling samt forbuddet mod synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter træder i kraft den 1. januar 2021.

Derudover betyder det, at den foreslåede regulering af tobakssurrogater træder i kraft samme dag.

Desuden betyder det, at kravet om standardiserede pakker for tobaksvarer (undtaget cigarer, pibetobak og piber), urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter og regulering af smagsstoffer med kendetegnende aroma for visse tobaksvarer, urtebaserede rygeprodukter og elektriske cigaretter også træder i kraft den 1. januar 2021.

Endelig betyder det, at forbuddet mod salg af tobaksvarer, tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter og elektroniske cigaretter på skoler og ungdomsuddannelser, registreringsordningen for forhandlere af elektroniske cigaretter samt skærpelsen af straffniveau for overtrædelse af lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år og for overtrædelsen af lov om røgfri miljøer træder i kraft den 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 4*, at lovens § 3, nr. 1, og § 5, nr. 3 og 4, og § 3 b i lov om elektroniske cigaretter m.v., som affattet ved denne lovs § 3, nr. 3, og § 7 b i lov om røgfri miljøer, som affattet ved denne lovs § 5, nr. 5, træder i kraft den 31. juli 2021.

Det betyder, at alle ungdomsuddannelser fra den 31. juli 2021 bliver omfattet af kravet om røgfri matrikel. Det betyder endvidere, at ungdomsuddannelser fra den 31. juli 2021 omfattes af kravet om, at elever ikke må ryge eller anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden. Det vurderes hensigtsmæssigt med ikrafttræden i tilknytning til starten af et nyt skoleår.

Det foreslås i *stk. 5*, at sundheds- og ældreministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttrædelse af lovens § 2, nr. 10 og 11, og § 3, nr. 6.

Det betyder, at kravet om, at den, der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, tobakssurrogater samt elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin ved internethandel, skal drive et effektivt

alderskontrollsystem, træder i kraft, når sundheds- og ældreministeren bestemmer det. Det forventes, at sundheds- og ældreministeren vil sætte bestemmelsen i kraft, når et effektivt system til håndtering kan implementeres hos forhandlerne.

Det foreslås i *stk. 6*, at for tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter med kendetegnende aroma, der er fremstillet før 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 3 og 4, virkning fra den 1. juli 2021.

Det betyder, at det ikke vil være lovligt at fremstille tobaksvarer omfattet af den foreslåede § 14, stk. 3, i lov om tobaksvarer m.v., og urtebaserede rygeprodukter, med smag af andre kendetegnende aromaer end mentol og tobak til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. På tilsvarende vis vil det ikke være lovligt at fremstille tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter omfattet af § 14, stk. 3, i lov om tobaksvarer, der indeholder aromastoffer i deres bestanddele samt udstyr, der benyttes i forbindelse med rygning, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers og urtebaserede rygeprodukters duft eller smag eller deres røgudviklingsintensitet, til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion og sælge ud af restlager af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter samt udstyr og bestanddele hertil, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 7*, at for tobaksvarer, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 8, virkning fra den 1. juli 2021.

Det betyder, at det ikke vil være lovligt at fremstille tobaksvarer uden standardiseret pakning til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion og sælge ud af restlager af tobaksvarer, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 8*, at for urtebaserede rygeprodukter, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 2, nr. 6 og 12, virkning fra den 1. juli 2021.

Det betyder, at det ikke vil være lovligt at fremstille urtebaserede rygeprodukter uden sundhedsadvarsler og standardiseret pakning til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion og sælge ud af restlager af urtebaserede rygeprodukter, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 9*, at for elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 3, nr. 5, virkning fra den 1. juli 2021.

Det betyder, at det ikke vil være lovligt at fremstille elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin uden standardiseret pakning og produkt-ID til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion og sælge ud af restlager af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Det foreslås i *stk. 10*, at for elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med en kendetegnende aroma, der er fremstillet før den 1. januar 2021, har lovens § 3, nr. 10, virkning fra den 1. juli 2021.

Det betyder, at det ikke vil være lovligt at fremstille elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i elektroniske cigaretter med smag af andre kendetegnende aromaer end mentol og tobak til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. På tilsvarende vis vil det ikke være lovligt at fremstille udstyr, der benyttes i forbindelse med elektroniske cigaretter, der gør det muligt at ændre de pågældende elektroniske cigaretters duft eller

smag eller deres røgudviklingsintensitet, til det danske marked efter den 1. januar 2021, mens det vil være lovligt at markedsføre lagervarer fremstillet før denne dato frem til den 1. juli 2021. Dermed gives relevante parter mulighed for at indrette sig på reglerne, herunder indstille eller omlægge produktion og sælge ud af restlager af elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer samt udstyr og bestanddele hertil, der er fremstillet før 1. januar 2021.

Til § 8

Det fremgår af § 9 i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 49 i lov om tobaksvarer m.v., at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 42 i lov om elektroniske cigaretter m.v., at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 7 i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 34 i lov om røgfri miljøer, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det fremgår af § 110 i lov om lægemidler, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det foreslås, at loven ikke gælder for Færøerne og Grønland.

Det betyder, at loven i overensstemmelse med territorialbestemmelserne i lov om forbud mod tobaksreklame m.v., i lov om tobaksvarer m.v., lov om elektroniske cigaretter m.v., i lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, i lov om røgfri miljøer og i lov om lægemidler ikke gælder for Færøerne og Grønland og ej heller vil kunne sættes i kraft for disse landsdele.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende lov

§ 1.

Nr. 1 - - -

Nr. 2) Varer, der fortrinsvis benyttes i forbindelse med tobaksrygning.

§ 2. Ved reklame forstås i denne lov enhver handling i erhvervsøjemed, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer.

Lovforslaget

§ 1

I lov om forbud mod tobaksreklame m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1021 af 21. oktober 2008, som ændret ved § 2 i lov nr. 327 af 23. marts 2013, foretages følgende ændringer:

1. I § 1, § 2, nr. 1, 2 og 4, § 3, stk. 1, § 3, stk. 2, nr. 5 og 6, og § 5, stk. 1, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

2. I § 1, nr. 2, ændres »tobaksrygning« til »tobaksvarer«.

3. I § 1 indsættes som nr. 3 og 4:

»3) Produkter med indhold af nikotin, der ikke er tobaksvarer, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller elektroniske cigaretter, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med disse produkter.

4) Rygeprodukter baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

4. § 2, stk. 1, affattes således:

» Ved reklame forstås i denne lov enhver handling i erhvervsøjemed med det formål at fremme salget af tobaksvarer, tobakssurrogater

og urtebaserede rygeprodukter, eller som har dette som en direkte eller indirekte virkning.«

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Ved sponsoring forstås i denne lov ethvert økonomisk bidrag til en aktivitet, et arrangement m.v. med sigte på at fremme afsætningen af en tobaksvarer.

5. § 2, *stk. 3*, ophæves.

Stk. 4 bliver herefter stk. 3.

Stk. 4. Ved tobaksudsalgssted forstås ethvert sted, hvor tobaksvarer udbydes til salg.

6. I § 2, *stk. 4*, der bliver *stk. 3*, ændres »tobaksudsalgssted« til: »salgssted«.

§ 3. - - -

Stk. 2. Forbuddet gælder dog ikke:

Nr. 1) ---

2) Prisskilte for tobaksvarer på tobaksudsalgssteder.

7. § 3, *stk. 2, nr. 2 og 3*, ophæves.

3) Skilte i tilknytning til tobaksudsalgssteder med teksten »Tobak«.

4) Reklame rettet mod køberen på salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer, med undtagelse af salg på internettet

Nr. 4-6 bliver herefter nr. 2-4.

5) Brug af et navn, der før den 13. december 2000 har været anvendt både for tobaksvarer og andre varer eller tjenesteydelser, til reklame for disse andre produkter, såfremt navnet fremtræder i en form, hvorved det tydeligt adskiller sig fra navnets udseende på tobaksvarer.

6) Brug af et navn, der er kendt fra tobaksvarer, i reklame for andre varer og tjenesteydelser, hvis den anden vare eller tjenesteydelse kun markedsføres i et begrænset geografisk område.

Stk. 3. Forbuddet gælder endvidere ikke en neutral anbringelse af tobaksvarer i forbindelse med betalingskasser, barer og lignende. Tobaksvarer må kun placeres

8. § 3, *stk. 3 og 4*, ophæves.

- 1) på hylder og i skabe bag ved eller under kassen, disken, baren eller lignende steder,
- 2) i bokse, der hænger over kassen, over baren eller lignende steder eller
- 3) i specielle automater, hvortil benyttes kort, der kun forefindes og betales ved kasserne.

Stk. 4. Hyldeerne, skabene og boksene må ikke få en størrelse eller udformning, som giver en reklameeffekt.

§ 4. Sponsorering til fordel for tobaksvarer er forbudt.

§ 5. Enhver form for uddeling, der har til formål at fremme afsætningen af tobaksvarer, er forbudt.

9. § 4 affattes således:

»§ 4. Der må ikke ydes økonomisk eller anden støtte til medieproduktion, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter fremmes.«

10. I § 5 indsættes som *stk. 2*:

»*Stk. 2.* Enhver form for uddeling til personale på salgssteder, bortset fra butiksindehaveren, restauratøren, hotelværten, kantineindehaveren eller andre ledende personer, er forbudt.«

11. Efter § 5 indsættes i *kapitel 2*:

»§ 5 a. Synlig anbringelse og fremvisning af tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på salgssteder, herunder på internettet, er forbudt.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af piber, pibetobak og cigarer.

Stk. 3. Salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter der sælges på salgsstedet og varenes pris.

Stk. 4. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame hos salgssteder omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om, hvordan salgsstedet må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.«

§ 7. Overtrædelse af §§ 3, 4 og 5 straffes med bøde.

12. I § 7, *stk. 1*, ændres »og 5« til: »5 og 5 a«.

Stk. 2. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

13. I § 7 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»*Stk. 2.* I regler, der fastsættes i medfør af § 5 a, stk. 5, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.«
Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

§ 2

I lov om tobaksvarer m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 965 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1. Denne lov gælder for tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der fremstilles eller markedsføres her i landet.

1. I § 1 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

§ 2. ---
Nr. 1-24 ---

2. I § 2 indsættes som *nr. 25- 30*:

»25) Tobakssurrogat: Produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvarer, jf. nr. 2, eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

26) Pibetobak: Tobak der kan forbruges via en forbrændingsproces, og som udelukkende er bestemt til brug i en pibe.

27) Tobak, der indtages nasalt: En røgfri tobaksvare, som kan forbruges via næsen.

28) Cigar: En tobaksrulle, som kan forbruges via en forbrændingsproces og er nærmere defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2011/64/EU.

29) Cigarillo: En lille type cigar, nærmere defineret i artikel 8, stk. 1, i Rådets direktiv 2007/74/EF

30) Vandpibetobak: En tobaksvare, der kan anvendes i en vandpibe. I denne lov anses vandpibetobak for at være røgtobak. Hvis et produkt kan anvendes både gennem vandpiber og som rulletobak, anses det som rulletobak.«

§ 14. - - -

Stk. 2. - - -

3. I § 14 indsættes som *stk. 3-5*:

»*Stk. 3.* Tobaksvarer, som ikke er omfattet af stk. 1, og urtebaserede rygeprodukter med en anden kendetegnende aroma end tobak og mentol må ikke markedsføres her i landet, jf. dog stk. 5.

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 3, herunder regler om, hvorvidt en konkret tobaksvare og urtebaseret rygeprodukt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for indholdet i tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Stk. 5. Pibetobak og cigarer er ikke omfattet af stk. 3.«

§ 15. - - -

4. Efter § 15 indsættes:

»§ 15 a. Udstyr, der benyttes i forbindelse med tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, der gør det muligt at ændre de pågældende tobaksvarers og urtebaserede rygeprodukters duft eller smag eller deres røgudviklingsintensitet, må ikke markedsføres her i landet.«

Kapitel 5
Sundhedsadvarsler på tobaksvarer m.v.

5. I *overskriften* til kapitel 5 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

§ 19. - - -
Stk. 2. - - -

6. Efter § 19 indsættes i *kapitel 5*:

»§ 19 a. Fabrikanter og importører af tobakssurrogater skal sikre, at tobakssurrogater, som de markedsfører, er forsynet med en sundhedsadvarsel, jf. stk. 2.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om affattelse, form og placering af sundhedsadvarslen.«

Kapitel 6
Mærkning og emballage på tobaksvarer m.v.

7. I *overskriften* til kapitel 6 indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

§ 21. - - -

8. Efter § 21 indsættes:

»§ 21 a. Den, der markedsfører tobaksvarer her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Kravet i stk. 1 gælder ikke for cigarer, pibetobak og piber.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning.«

§ 22. - - -
§ 22 a. - - -
Stk. 2-9. - - -
§ 22 b. - - -
Stk. 2. - - -

9. Efter § 22 b indsættes i *kapitel 6*:

Kapitel 7
Fjernsalg på tværs af grænser

§ 24. Detailforhandlere af tobaksvarer, der er registreret efter § 23, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem.

Stk. 2. - - -

§ 30. - - -

Stk. 2. - - -

§ 36. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobaksvarer, hvis

1) produktet ikke opfylder kravene i § 10, § 19, stk. 1, eller § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, eller i regler fastsat i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 19, stk. 2, § 20, stk. 3, eller § 21,

Nr. 2-5 - - -

§ 37. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af urtebaserede rygeprodukter, hvis produkterne ikke opfylder kravene i § 30,

»§ 22 c. Sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om mærkning af tobakssurrogater, herunder regler om forbud mod at benytte elementer eller træk i mærkningen, der kan give et fejlagtigt billede af produkternes formål, anvendelse eller virkninger.«

10. I *overskriften* til kapitel 7 udgår »på tværs af grænser«.

11. I § 24, *stk. 1*, indsættes efter »tobaksvarer«: »tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter« og », der er registreret efter § 23, stk. 1,« udgår.

12. Efter § 30 indsættes:

»§ 30 a. Den, der markedsfører urtebaserede rygeprodukter her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Stk. 2. Sundheds- og ældreministeren fastsætter regler om standardiseringens udformning.«

13. I § 36, *nr. 1*, indsættes efter » § 20, stk. 1 og 2,«: »§ 21 a, stk. 1,« og »§ 20, stk. 3, eller § 21« ændres til: »§ 20, stk. 3, § 21 eller § 21 a, stk. 3«.

14. I § 36 indsættes som *stk. 2*:

»Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af tobakssurrogater, hvis produktet ikke opfylder kravene i § 19 a, stk. 1, eller i regler fastsat i medfør § 19 a, stk. 2.«

15. I § 37 ændres »eller § 31, stk. 1,« til: »§ 31, stk. 1, eller § 31 a, stk. 1,« og »eller § 31, stk. 2,« ændres til: »31, stk. 2, eller § 31 a, stk. 2,«.

stk. 1, eller § 31, stk. 1, eller regler fastsat i medfør af § 30, stk. 2, eller § 31, stk. 2, eller hvis der ikke er sket indberetning efter § 28, stk. 1.

§ 38. Sikkerhedsstyrelsen kan i de tilfælde, der fremgår af § 36, nr. 1-3 og 5, eller § 37, eller såfremt styrelsen i øvrigt måtte vurdere, at produkterne udgør en alvorlig risiko for menneskers sundhed, påbyde fabrikanter, importører, distributører og detailforhandlere af tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter at trække sådanne varer og produkter tilbage fra markedet eller tilbagekalde dem fra forbrugerne.

§ 39. Sikkerhedsstyrelsen kan oplyse offentligheden om risikoen ved tobaksvarer og urtebaserede rygeprodukter, når der er meddelt et forbud eller påbud efter §§ 36, 37 eller 38.
Stk. 2. - - -

§ 45. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 4, stk. 1, § 5, stk. 1, § 10, § 13, § 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1,

Nr. 2-10. - - -

Stk. 2. I regler, der fastsættes i medfør af § 8, stk. 2, § 9, stk. 2, § 21 eller § 30, stk. 2, kan der fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Stk. 3. - - -

16. I § 38 ændres »§ 36, nr. 1-3 og 5,« til: »§ 36, stk. 1, nr. 1-3 og 5, § 36, stk. 2, eller § 37,«, og efter »tobaksvarer« indsættes: », tobakssurrogater«.

17. I § 39, *stk. 1*, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

18. I § 45, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 14, stk. 1, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 22 a, § 28, stk. 2, eller § 30, stk. 1« til: »§ 14, stk. 1 og 3, §§ 15-17, § 18, stk. 1, § 19, stk. 1, § 19 a, stk. 1, § 20, stk. 1 og 2, § 21 a, stk. 1, § 22 a, § 24, stk. 1, § 28, stk. 2, § 30, stk. 1, eller § 30 a, stk. 1«.

19. I § 45, *stk. 2*, ændres »§ 21 eller § 30, stk. 2« til: »19 a, stk. 2, § 21, § 21 a, stk. 2, § 22 c, § 24, stk. 2, § 30, stk. 2, eller § 30 a, stk. 2«.

§ 3

I lov nr. 426 af 18. maj 2016 om elektroniske cigaretter m.v., som ændret ved § 2 i lov nr. 1558 af 18. december 2018, foretages følgende ændringer:

§ 3. Det er ikke tilladt at anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i eller på

1) børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af 3-årige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der har optaget børn og unge under 18 år, jf. dog stk. 2 og 3,

Nr. 2-4 - - -

Stk. 2-6. - - -

1. I § 3, stk. 1, nr. 1, udgår »3-årige gymnasiale«.

2. I § 3 indsættes som *stk. 7*:

»*Stk. 7.* Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, ungdomsuddannelser m.v., der er omfattet af stk. 1, nr. 1.«

3. Efter § 3 indsættes:

»**§ 3 a.** På skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, må elever ikke anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1, skal på skolen oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler, der er omfattet af stk. 1.

§ 3 b. På ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, må elever ikke

anvende elektroniske cigaretter med eller uden nikotin i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1, skal på uddannelsesstedet oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser, der er omfattet af stk. 1.

§ 3 c. Det er ikke tilladt at sælge elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin på skoler omfattet af § 3 a, stk. 1, og på uddannelsessteder omfattet af § 3 b, stk. 1.«

§ 5. - - -

Stk. 2. og 3. - - -

4. Efter § 5 indsættes:

»**§ 5 a.** Den, der vil fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholdere med eller uden nikotin her i landet, skal inden markedsføringen påbegyndes lade sig registrere hos Sikkerhedsstyrelsen. Ved registrering skal oplyses cvr-nummer, firmanavn, adresse, eventuel hjemmesideadresse og alle steder hvor den registrerede, fremstiller, oplagrer eller markedsfører elektroniske cigaretter eller genopfyldningsbeholder med eller uden nikotin. Ejeren af den registrerede virksomhed har pligt til at opdatere de registrerede oplysninger inden for 14 dage, hvis der sker ændringer i de registrerede forhold.

Stk. 2. Det er ikke tilladt at fremstille, oplagre eller markedsføre elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, fra et sted, der ikke er registreret hos Sikkerhedsstyrelsen. Fremstilling, oplagring og markedsføring må først påbegyndes, når Sikkerhedsstyrelsen har bekræftet, at registreringen har fundet sted.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen opretter et register over virksomheder og steder, der er registreret efter stk. 1.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen offentliggør oplysninger fra registeret om, hvorfra der markedsføres elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin eller uden nikotin til forbrugere.

Stk. 5. Erhvervsministeren kan fastsætte nærmere regler om registreringsordningen.«

§ 9. - - -

Stk. 2. - - -

5. Efter § 9 indsættes i *kapitel 3*:

»§ 9 a. Den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage har en standardiseret udformning.

Stk. 2. Den, der markedsfører elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin her i landet, skal sikre, at hver enkeltpakning og eventuel ydre emballage påføres et produkt-ID.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren fastsætter nærmere regler om standardiseringens udformning efter stk. 1, og påføring af produkt-ID efter stk. 2.«

§ 15. - - -

Stk. 2. Detailforhandlere af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, der er registreret efter § 13, stk. 1, skal drive et alderskontrollsystem, jf. stk. 3.

Stk. 3. - - -

§ 17. Der må ikke ydes økonomisk eller anden støtte til radioprogrammer, arrangementer, aktiviteter, enkeltpersoner el.lign. med det formål eller den direkte eller indirekte virkning, at salget af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med eller uden

6. I § 15, stk. 2, indsættes efter »efter«: »§ 5 a, stk. 1, eller«.

7. I § 17 ændres »radioprogrammer« til: »medieproduktion«.

nikotin fremmes.

§ 18. - - -

8. Efter § 18 indsættes i *kapitel 7*:

»**§ 18 a.** Synlig anbringelse og fremvisning af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin hos detailforhandlere, herunder på internettet, er forbudt.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke fysiske salgssteder, hvor man er specialiseret i salg af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin.

Stk. 3. Salgssteder, herunder på internettet, kan give køberen neutrale oplysninger om, hvilke elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin, der sælges på salgsstedet, og varernes pris.

Stk. 4. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte regler om reklame på salgssteder omfattet af stk. 2.

Stk. 5. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvordan salgssteder må fremvise neutrale oplysninger efter stk. 3.«

§ 25. Sikkerhedsstyrelsen kan forbyde markedsføring af elektroniske cigaretter og genopfyldningsbeholdere med nikotin, hvis

Nr. 1. - - -

2) produkterne ikke opfylder kravene i § 7, stk. 1, § 9, stk. 1, eller i regler fastsat i medfør af § 7, stk. 2, § 8 eller § 9, stk. 2, eller

Nr. 3. - - -

9. I § 25, *nr. 2*, indsættes efter »§ 9, stk. 1,«: »§ 9 a, stk. 1 og 2,« og efter »§ 9, stk. 2,« indsættes: »§ 9 a, stk. 3,«.

10. Efter § 25 indsættes:

»§ 25 a. Elektroniske cigaretter, genopfyldningsbeholdere med og uden nikotin og smagsstoffer til brug i e-cigaretter med en kendetegnende aroma må ikke markedsføres her i landet, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Forbuddet gælder ikke for kendetegnende aroma af mentol eller tobak.

Stk. 3. Sundhedsstyrelsen kan fastsætte nærmere regler om forbuddet i stk. 1, herunder regler om, hvorvidt et konkret produkt er omfattet af forbuddet, og om grænseværdier for indholdet i produkter af tilsætningsstoffer eller kombinationer af tilsætningsstoffer, der giver en kendetegnende aroma.

Stk. 4. Udstyr, der benyttes i forbindelse med e-cigaretter, der gør det muligt at ændre de pågældende e-cigaretters duft eller smag eller deres røgudviklingsintensitet, må ikke markedsføres her i landet.

§ 33. Medmindre højere straf er forskyldt efter anden lov, straffes med bøde den, der

1) overtræder § 3, stk. 1 og 4, § 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17,

Nr. 2. - - -

3) undlader at efterkomme registreringspligten i § 13, stk. 1,

Nr. 2-5. - - -

Stk. 2. I regler, der fastsættes i medfør af § 7, stk. 2, § 8, § 9, stk. 2, § 10, stk. 2, § 12, stk. 3, § 13, stk. 2, § 15, stk. 3, og § 18, kan der

11. I § 33, *stk. 1, nr. 1*, ændres »§ 4, § 9, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 16, stk. 1, eller § 17« til: »§ 3 a, stk. 1, § 3 b, § 4, § 9, stk. 1, § 9 a, stk. 1, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, § 15, stk. 1 og 2, § 15 a, stk. 1, § 16, stk. 1, § 17, § 18 a, stk. 1 eller § 25 a, stk. 1.«.

12. I § 33, *stk. 1, nr. 3*, indsættes efter »registreringspligten i«: »§ 5 a, stk. 1, eller«.

13. I § 33, *stk. 2*, indsættes efter »§ 9, stk. 2,«: »§ 9 a, stk. 2,«, og »og § 18« ændres til: »§ 15 a, stk. 2, § 18 og § 18 a, stk. 5«.

fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i reglerne.

Stk. 3. - - -

§ 4

I lov om forbud mod salg af tobak og alkohol til personer under 18 år, jf. lovbekendtgørelse nr. 964 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1. Tobaksvarer må ikke sælges til personer under 18 år.

Stk. 2. - - -

Nr. 1- 2.- - -

1. I § 1, *stk. 1*, og i § 3, *stk. 1*, indsættes efter »Tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

§ 3. Tobaksvarer må ikke indføres fra andre EU-lande af personer under 18 år.

Stk. 2-3. - - -

2. I § 1 indsættes som *stk. 3* og *4*:

»*Stk. 3.* Ved tobakssurrogat forstås i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvare, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Stk. 4. Ved urtebaseret rygeprodukt forstås i denne lov et produkt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

§ 2 a. Den, der erhvervsmæssigt sælger tobaksvarer, skal kræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

3. I § 2 a, *stk. 1*, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter«.

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Butikker, hvor der foregår detailsalg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer, skal ved synlig skiltning, der er udarbejdet af Sundhedsstyrelsen, informere om, at salg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer kun kan finde sted ved kundens forevisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden opfylder aldersgrænserne for salg af tobaksvarer og alkoholholdige drikkevarer, jf. stk. 1-3.

Stk. 5. - - -

§ 2 b. - - -

Stk. 2. - - -

Stk. 3. Den, der erhvervsmæssigt sælger alkoholholdige drikkevarer med en alkoholvolumenprocent på 16,5 eller derover, skal kræve fremvisning af gyldig billedlegitimation, hvis sælgeren er i tvivl om, at kunden er fyldt 18 år.

§ 5. - - -

Stk. 2. Ved særlig grov eller gentagen overtrædelse af §§ 1 og 2 a kan der ske fratagelse af retten til at markedsføre tobak i en periode.

Stk. 3. - - -

4. 3 steder i § 2 a, *stk. 4*, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater, urtebaserede rygeprodukter«, og »synlig« udgår.

5. I § 2 b, *stk. 3*, indsættes efter »tobaksvarer«: », tobakssurrogater«.

6. I § 5, *stk. 2*, ændres »kan der ske fratagelse af« til: »fratages«.

§ 5

I lov om røgfri miljøer, jf. lovbekendtgørelse nr. 966 af 26. august 2019, foretages følgende ændringer:

§ 1. Formålet med loven er at udbrede røgfri miljøer med henblik på at forebygge sundhedsskadelige effekter af passiv rygning og forebygge, at nogen ufrivilligt kan udsættes for passiv rygning.

1. I § 1, stk. 1, indsættes som 2. pkt.:

»Formålet med loven er herudover at sikre, at børn og unge i skoletiden ikke konfronteres med rygning eller anden brug af tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter.«

Stk. 2. - - -

2. I § 1 indsættes som *stk. 3-5*:

»*Stk. 3.* Ved tobaksvarer forstås i denne lov et produkt, som kan anvendes og som helt eller delvist består af tobak, uanset om tobakken er generisk modificeret.

Stk. 4. Ved tobakssurrogater forstås i denne lov et produkt med indhold af nikotin, der ikke er en tobaksvare, jf. § 2, nr. 2, i lov om tobaksvarer m.v., eller en elektronisk cigaret, jf. § 2, nr. 1, i lov om elektroniske cigaretter m.v., og som ikke er godkendt ved en markedsføringstilladelse efter lov om lægemidler eller EU-retlige regler om fastlæggelse af fællesskabsprocedurer for godkendelse af humanmedicinske lægemidler, samt udstyr, der er beregnet til at anvende sammen med produktet.

Stk. 5. Ved urtebaserede rygeprodukter forstås i denne lov et produkt baseret på planter, urter eller frugter, som ikke indeholder tobak, og som kan forbruges via en forbrændingsproces.«

§ 7. På børneinstitutioner, skoler, kostskoler, efterskoler, institutioner med udbud af treårige gymnasiale ungdomsuddannelser, opholdssteder og lign., der fortrinsvis har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt at ryge på institutionens område, jf. dog stk. 4-6.

Stk. 2. Institutioner m.v., der både udbyder en treårig gymnasial ungdomsuddannelse, der fortrinsvis har optaget personer under 18 år, jf. stk. 1, og en uddannelse, der fortrinsvis har

3. I § 7, *stk. 1*, udgår »treårige gymnasiale«, og efter »ikke tilladt at ryge« indsættes: »eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter«.

4. I § 7, *stk. 2*, udgår »treårig gymnasial«.

optaget personer over 18 år, er omfattet af stk. 1, jf. dog stk. 3.

Stk. 3-6. - - -

5. Efter § 7 indsættes:

»§ 7 a. På skoler, kostskoler og efterskoler, der har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en skole, kostskole eller efterskole omfattet af stk. 1, skal på skolen oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke skoler, kostskoler og efterskoler, der er omfattet af stk. 1.

§ 7 b. På ungdomsuddannelser, der har optaget børn og unge under 18 år, er det ikke tilladt for elever at ryge eller anvende tobaksvarer, tobakssurrogater eller urtebaserede rygeprodukter i skoletiden.

Stk. 2. Lederen af en ungdomsuddannelse omfattet af stk. 1, skal på uddannelsesstedet oplyse om forbuddet efter stk. 1, herunder oplysninger om konsekvenser af overtrædelse heraf.

Stk. 3. Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om, hvilke ungdomsuddannelser m.v., der er omfattet af stk. 1

§ 7 c. Det er ikke tilladt at sælge tobaksvarer, tobakssurrogater og urtebaserede rygeprodukter på skoler omfattet af § 7 a, stk. 1, og på uddannelsessteder omfattet af § 7 b, stk. 1.«

§ 22. Det kan besluttes, at rygning er tilladt indendørs på små værtshuse og udskænkingssteder,

6. I § 22, *stk. 1*, indsættes efter »små«: », traditionelle«.

Nr. 1-4. - - -

Stk. 2. Små værtshuse og udskænkingssteder, der befinder sig under samme tag som et andet serveringssted, er omfattet af stk. 1, hvis der er selvstændig indgang til værtshuset fra gaden, og hvis det for publikum fremstår som et selvstændigt værtshus.

§ 26. - - -

Nr. 1-2. - - -

Stk. 2. Med bøde straffes den arbejdsgiver, indehaver, restauratør, bestyrer og forpagter, der tillader rygning i strid med reglerne i denne lov.

Stk. 3. - - -

§ 67. Til offentligheden må der ikke vederlagsfrit udleveres lægemidler. Sundhedsstyrelsen kan dog give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

7. I § 22, *stk. 2*, indsættes efter »Små«: », traditionelle«.

8. I § 22 indsættes som *stk. 3*:

»*Stk. 3.* Sundheds- og ældreministeren kan fastsætte nærmere regler om afgrænsningen af små, traditionelle værtshuse og udskænkingssteder.«

9. I § 26, *stk. 2*, ændres »der« til: »som«.

§ 6

I lov om lægemidler, jf. lovbekendtgørelse nr. 99 af 16. januar 2018, som ændret ved § 2 i lov nr. 1554 af 18. december 2018 og senest ved § 5 i lov nr. 1436 af 17. december 2019, foretages følgende ændringer:

1. I § 67, *stk. 1*, indsættes i *1. pkt.*, efter »lægemidler«: », jf. dog *stk. 2* og *3*«, og *2. pkt.* ophæves.

2. I § 67 indsættes efter *stk. 1* som nye stykker:

»Stk. 2. Kommunalbestyrelsen kan vederlagsfrit udlevere rygestoplægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.

Stk. 3. Lægemiddelstyrelsen kan give tilladelse til vederlagsfri udlevering af lægemidler til offentligheden, hvis udleveringen ikke sker i reklameøjemed.«

Stk. 2 og 3 bliver herefter stk. 4 og 5.

Stk. 2. Sundhedsministeren fastsætter regler om, i hvilket omfang lægemidler må udleveres vederlagsfrit til de i § 66, stk. 2, nævnte sundhedspersoner.

Stk. 3. Sundhedsministeren fastsætter regler om den virksomhed, der udøves af lægemiddelkonsulenter.

§ 68. - - -

Stk. 2-3. - - -

Stk. 4. Sundhedsstyrelsen kan påbyde udlevering af alle nødvendige oplysninger med henblik på at kontrollere, at reklame for lægemidler, rabatter og andre ydelser eller fremgangsmåder, som kan have tilsvarende virkning, er i overensstemmelse med bestemmelserne i dette kapitel, herunder med regler fastsat i medfør af § 67, stk. 2 og 3, eller § 70, stk. 1.

3. I § 68, stk. 4, ændres »stk. 2 og 3« til: »stk. 4 og 5«.

§ 69. Sundhedsstyrelsen kan kræve, at reklame, som er i strid med §§ 63-68 eller med regler fastsat i medfør af § 67, stk. 2, og § 70, stk. 1, bringes til ophør.

4. I § 69, stk. 1, ændres »stk. 2« til: »stk. 4«.

Stk. 2. - - -

§ 104. Medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning, straffes med bøde eller fængsel indtil 4 måneder den, der

1) overtræder § 7, stk. 2, § 20, § 21, § 26, § 40 a, stk. 2 eller 3, § 41, stk. 1, § 41 b, stk. 1, § 42, stk. 1 eller 2, § 43 a, § 50, stk. 3, § 50 a, stk. 1, § 50 d, § 53, stk. 1, § 54, § 58, stk. 3, § 59, stk.

5. I § 104, stk. 1, nr. 1, ændres »§ 67, stk. 1, 1. pkt.« til: »§ 67, stk. 1«.

1, § 59 a, stk. 2 og 3, § 59 b, stk. 1, § 60, stk. 1, § 62, stk. 2, § 63, § 64, § 65, § 66, stk. 1, § 67, stk. 1, 1. pkt., § 68, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., eller stk. 3, § 71 a, § 71 b, stk. 1, 2 eller 4 eller stk. 5, 1. pkt., § 83, stk. 1, 1. pkt., § 85, stk. 1, § 88, stk. 1, 1. pkt., stk. 2, 1. pkt., eller stk. 5, § 92, stk. 1, 1. pkt., § 92 b, stk. 1, 2 og 4, § 92 c, stk. 1 og 2, § 92 d, § 93, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2 eller 3, § 94, stk. 2, 1. pkt., eller EF-forordninger om lægemidler og lægemiddelvirksomheder,

Nr. 2-5. - - -

Stk. 2-4. - - -